

ประชุมศตวรรษ
จุฬารุ สทนต์ยทรรุ ◆ เล่ม 2

The Architecture of Chulalongkorn University
The First Century ◆ Volume 2

ປຶ້ມຄົວຮຽນ
ຈຸຟາຍ ສາມັດຍະກຮຽນ ♦ ເລ່ມ 2

The Architecture of Chulalongkorn University
The First Century ♦ Volume 2

ปฐมศตวรรษ จุฬาฯ สถาปัตยกรรม • เล่ม 2

The Architecture of Chulalongkorn University: The First Century • Volume 2

อำนวยการ / Director

ศาสตราจารย์ เลอสม สถาปัตยานนท์
Professor Lersom Sthapitanonda

ที่ปรึกษา / Advisors

ศาสตราจารย์ ดร.บัณฑิต เอื้ออาภรณ์
Professor Bundhit Eua-arporn, Ph.D.
รองศาสตราจารย์ ดร.บุญไชย สถิตมั่นในธรรม
Associate Professor Boonchai Stitmannaitum, D.Eng.
รองศาสตราจารย์ ดร.ทิพย์สุดา ปทุมานนท์
Associate Professor Tipsuda Patumanon, Ph.D.

เรียบเรียง / Text

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พีรศรี โปวาทอง
Assistant Professor Pirasri Povatong, Ph.D.

แปล / Translate

ศรีน้อย โปวาทอง
Srinoi Povatong

ออกแบบปกและรูปเล่ม / Graphic Design & Cover Art

ผู้ช่วยศาสตราจารย์โสภณภาณี ศรีสุวรรณ
Assistant Professor Soamparnee Srisuvan

ถ่ายภาพ / Photography

นัฐพนธ์ โพธิ์ประทีป Nattapol Propateep
สัญญาชัย ลุงรุ่ง Sanchai Loongroong

พิมพ์ครั้งแรก: กันยายน 2559

ภาพปก: พระบรมราชานุสาวรีย์สมเด็จพระปิยมหาราชและสมเด็จพระมหาธีรราชเจ้า

First Edition: September 2016

Cover photo: The Monument to King Rama V and King Rama VI

© สงวนลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2559 โดยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ห้ามทำซ้ำ ดัดแปลง ไม่ว่าจะทั้งหมดหรือบางส่วน ไม่ว่าโดยวิธีการใด
เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรจากเจ้าของลิขสิทธิ์ที่ปรากฏข้างต้น

Copyright © 2016 Chulalongkorn University
All rights reserved. No part of this publication may be reproduced
or transmitted in any form or by any means, electronic or mechanical,
including photocopy, recording or any other information storage and
retrieval system, without prior permission in writing from the publisher.

พิมพ์ที่ โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท แขวงวังใหม่ เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330
โทรศัพท์ 0-2218-3549-50, 0-2218-3563
โทรสาร 0-2218-3551, 0-2215-3612
www.cuprint@chula.ac.th
cuprint@hotmail.com

ข้อมูลทางบรรณานุกรม

ปฐมศตวรรษ จุฬาฯ สถาปัตยกรรม เล่ม 2
กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2559.
216 หน้า : ภาพประกอบ.
1. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย I. ชื่อเรื่อง

ISBN

สารจากอธิการบดี

ศาสตราจารย์ ดร.บัณฑิต เอื้ออาภรณ์

จากหนังสือ ปฐมศตวรรษจุฬาฯ สถาปัตยกรรม เล่ม 1 ที่มหาวิทยาลัยได้ดำเนินการจัดพิมพ์มาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2558 เนื่องในวาระที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยจะครบ 100 ปี ของการสถาปนา ในปี พ.ศ. 2560 แสดงให้เห็นถึงจุดเริ่มต้นการก่อสร้างอาคารเพื่อการอุดมศึกษาในประเทศไทย ซึ่งเป็นพระราชประสงค์ของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว และพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ที่ทรงส่งเสริมการศึกษาเพื่อผลิตบัณฑิตระดับอุดมศึกษา โดยสนับสนุนให้เยาวชนซึ่งเป็นประชาชนของประเทศ มีความรู้ทัดเทียมนานาชาติ

ด้วยระยะเวลาอันยาวนานที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้สร้างบัณฑิตไปพัฒนาประเทศจำนวนมาก ส่งผลยังการเพิ่มพื้นที่อาคารเพื่อรองรับการเจริญเติบโตของการศึกษาดังกล่าว ทำให้ผลงานสถาปัตยกรรมในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยยังคงขยายตัวอย่างต่อเนื่อง ดังที่ปรากฏอยู่ในหนังสือ ปฐมศตวรรษ จุฬาฯ สถาปัตยกรรม เล่ม 2 นี้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยขอขอบคุณ คณะดำเนินการจัดทำหนังสือ ปฐมศตวรรษจุฬาฯ สถาปัตยกรรม ทั้งสองเล่ม ที่ได้ผลิตหนังสือชุดนี้ ให้สำเร็จลุล่วงด้วยดี โดยมีผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พีรศรี โปวาทอง จากคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ เป็นผู้บันทึกเรื่องราวประวัติศาสตร์ โดยหวังว่าหนังสือชุดนี้จักเป็นบันทึกอันทรงคุณค่าแก่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยต่อไป

ศาสตราจารย์ ดร. บัณฑิต เอื้ออาภรณ์
อธิการบดี

Message from the President

Professor Bundhit Eua-arporn, Ph.D.

In 2015, the University published the first volume of the book, *The Architecture of Chulalongkorn University: The First Century*, in anticipation of the celebration of its centenary in 2017. The book chronicles the dawn of modern buildings for higher education in Thailand, in accordance with the gracious initiatives by Their Majesties King Chulalongkorn and King Vajiravudh to improve national education through the production of higher education graduates. The nation's youth, citizens of the future, would thus have been as educated as their international counterparts.

As Chulalongkorn University has been continually leading the production of the country's graduates, educational space on campus has steadily grown, in conjunction with the university's century-long development. The second volume of the book, *The Architecture of Chulalongkorn University: The First Century*, shows how architecture of Chulalongkorn University continued to develop through the decades through the 1990s.

On behalf of Chulalongkorn University, I wish to thank the editorial staff who have produced these two volumes of *The Architecture of Chulalongkorn University: The First Century*, especially Assistant Professor Dr Pirasri Povatong from the Faculty of Architecture. The books will become Chulalongkorn University's cherished records for the years to come.

Professor Bundhit Eua-arporn, Ph.D.

President

สารจาทรองอธิการบดี

รองศาสตราจารย์ ดร.บุญไชย สถิตมั่นในธรรม

การศึกษาข้อมูลทางประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมอันทรงคุณค่าในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ดำเนินการเรียบเรียงโดย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พีรศรี โปวาทอง ผู้ถ่ายทอดประวัติศาสตร์อาคารที่ได้ก่อสร้างในระยะต้นศตวรรษ จำนวน 15 อาคาร มาเป็นหนังสือ “ปฐมศตวรรษจุฬาฯ สถาปัตยกรรม เล่ม 1” เมื่อปี พ.ศ. 2558 แล้วนั้น

เนื่องด้วยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยจะครบ 100 ปี ของการสถาปนา ในปี พ.ศ. 2560 มหาวิทยาลัย จึงดำเนินการบันทึกข้อมูลทางประวัติศาสตร์ ของอาคารที่ก่อสร้างขึ้นในช่วงเวลาถัดมา เพิ่มเติมอีกจำนวน 45 อาคาร ทั้งที่เป็นอาคารส่วนกลาง อาคารของคณะและสถาบันต่างๆ

สำนักบริหารระบบกายภาพ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในฐานะผู้ดูแลอาคารส่วนกลางของ มหาวิทยาลัย และประสานการบำรุงรักษาให้อาคารของคณะและสถาบันต่างๆ เหล่านี้คงสภาพแข็งแรง เพื่อการใ้สอยที่มีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับการใช้งานที่เปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา และแสดงความงดงามด้วยรูปทรงที่แตกต่างกัน มีความภูมิใจที่ได้จัดพิมพ์หนังสือ “ปฐมศตวรรษจุฬาฯ สถาปัตยกรรม เล่ม 2” ขึ้น เพื่อบันทึกข้อมูลประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมของอาคารเหล่านี้ไว้ให้ชาวจุฬาฯ ตลอดจนบุคคลทั่วไปได้เรียนรู้และร่วมกันภาคภูมิใจสืบไป

รองศาสตราจารย์ ดร.บุญไชย สถิตมั่นในธรรม
รองอธิการบดี

Message from the Vice President

Associate Professor Boonchai Stitmannathum, D. Eng.

In 2015, the first volume of *The Architecture of Chulalongkorn University: The First Century*, was published by the university. The book was based upon a historical research on Chulalongkorn University's architectural heritage, especially the selected 15 buildings that were constructed during the early decades of our first century.

In anticipation of the university's centenary celebration in 2017, this is the second volume of *The Architecture of Chulalongkorn University: The First Century* set. It chronicles the subsequent phase of the university's physical growth as represented through the additional 45 buildings – administrative edifices, faculties and institute – on campus.

Office of the Physical Resources Management, Chulalongkorn University is proud to present this book, which represents our mission as the custodian of the central administrative buildings as well as the management of physical facilities for faculties and institutes campus-wide, with the hope that the buildings remain in excellent physical condition, efficiently serving their ever-evolving functions and formal aesthetics. We sincerely hope that this second volume of **The Architecture of Chulalongkorn University: The First Century** will help record the historical information as well as the beauty of these buildings for Chulalongkorn University community as well as the general public, for the years to come.

Associate Professor Boonchai Stitmannathum, D. Eng.
Vice President

สารจากที่ปรึกษาอธิการบดี

ศาสตราจารย์เลอสม สถาปิตานนท์

งานสถาปัตยกรรมจำนวนมากที่ปรากฏอยู่ในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย แสดงให้เห็นสัญลักษณ์ที่แตกต่างกันในแต่ละช่วงเวลา การเปลี่ยนแปลงของอาคารจำนวนมากทั้งขนาดเล็กและขนาดใหญ่ ทำให้ภาพรวมของมหาวิทยาลัยแปรเปลี่ยนไปตามยุคสมัย

ช่วงเวลาแรกหลังการสถาปนา อาคารได้รับการออกแบบที่แสดงสัญลักษณ์สถาปัตยกรรมไทย ยังคงมีหลังคาจั่วยอดสูง ตกแต่งหน้าบันด้วยปูนปั้น เช่น อาคารมหาจุฬาลงกรณ์ อาคารมหาชิราวุธ อาคารหอประชุมจุฬาฯ เป็นต้น ในช่วงเวลาต่อมาสัญลักษณ์สถาปัตยกรรมไทยเลือนหายไป รูปลักษณ์อาคารได้รับอิทธิพลสถาปัตยกรรมตะวันตก หลังคาแบน ไม่มีชายคา และอื่นๆ

อาคารในหนังสือเล่มนี้ สร้างขึ้นในช่วงที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยขยายตัวทางการศึกษาอย่างรวดเร็ว มีความต้องการพื้นที่อาคารรองรับการขยายตัวดังกล่าว ประกอบกับความก้าวหน้าด้านเทคโนโลยีการก่อสร้างด้านอุปกรณ์ประกอบอาคาร สร้างแนวความคิดการออกแบบสถาปัตยกรรมรูปแบบใหม่ให้ก้าวหน้ามากขึ้น เช่น ติดตั้งลิฟท์และระบบปรับอากาศ อาคารที่ก่อสร้างใหม่จึงมีความสูงเพิ่มขึ้นจากระดับเดิมซึ่งเป็นอาคาร 4 ชั้น เปลี่ยนเป็นอาคารขนาดกลางที่มีความสูงประมาณ 7 ชั้น โดยที่ยังคงอนุรักษ์และดูแลรักษาอาคารเดิมที่มีคุณค่าทางประวัติศาสตร์ของมหาวิทยาลัยควบคู่กันไป

ข้อมูลทางสถาปัตยกรรมของอาคารที่สร้างขึ้นในแต่ละช่วงเวลา จึงเป็นการบันทึกประวัติศาสตร์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในวาระครบ 100 ปี ของการสถาปนา แสดงถึงการเจริญเติบโตทางกายภาพของสถานที่รองรับเพื่อการขยายตัวทางการศึกษา ซึ่งเป็นประโยชน์ทางวิชาการด้านสถาปัตยกรรม และแสดงถึงความก้าวหน้าของสถานศึกษาที่ยั่งยืนต่อไปในอนาคต

ศาสตราจารย์เลอสม สถาปิตานนท์
ที่ปรึกษาอธิการบดี

Message from the Presidential Advisor

Professor Lersom Sthapitanonda

Numerous buildings that consist of Chulalongkorn University campus represent different symbolism in various phases in the university's history. Changes in the buildings, large and small, gradually transform the university's image through time.

During the early years after the foundation of the university, buildings were designed with distinctively Thai architectural symbols, with steep gabled roof and decorative stucco designs on the pediments. Afterwards, Thai architectural symbolism began to fade away; new buildings showed architectural influences from the West, with flat roof and solid mass.

The buildings presented in this volume date from the decades of rapid expansion of higher education that led to the corresponding need for more functional space. At the same time, simultaneous advances in construction technology and building systems – elevators and air-conditioning system – opened up new architectural design alternatives. While the earlier generation of buildings was mostly 4-storey, the new ones were generally 7 stories in height. At the same time, existing buildings with historic values were carefully preserved.

Accordingly, the architectural designs of these buildings are records of Chulalongkorn University's history. Published on the occasion of Chulalongkorn University's centennial celebrations, this volume is a retrospective look at the university's physical growth, in response to the expansion and development of higher education. Representing the university's strive toward a prosperous and sustainable future, this book is also remarkable as a contribution towards the study of architecture and architectural history as well.

Lersom Sthapitanonda

Professor Lersom Sthapitanonda

Presidential Advisor

สารบัญ

Contents

สารจากอธิการบดี
Message from the President
4-5

สารจากรองอธิการบดี
Message from the Vice President
6-7

สารจากที่ปรึกษาอธิการบดี
Message from the Presidential Advisor
8-9

อาคารฟิสิกส์ 1
Physics 1 Building
20-23

อาคารศิลปกรรม 1
FAA Building 1
24-27

อาคารทันตกรรม 1
Dentistry Building 1
28-31

อาคารอรุณ สรเทศน์
Arun Sorathet Building
32-35

อาคารครุศาสตร์ 1 และอาคารครุศาสตร์ 2
Education 1 and Education 2 Buildings
36-39

อาคารพิพิธภัณฑ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University Museum
40-43

โรงเรียนสาธิตจุฬาฯ (ฝ่ายมัธยม)
Chulalongkorn University Demonstration School
44-47

อาคารวิศวกรรมศาสตร์ 3
Engineering 3 Building
48-51

อาคารประสม สถาปิตานนท์ อาคารธรณีวิทยาและพฤกษศาสตร์ และเรือนเพาะชำ
Prasom Sthapitanonda Building, Geology and Botany Building, and the Greenhouse
52-55

สนามกีฬาจุฬาลงกรณ์
Chulalongkorn Stadium
56-59

อาคารวิทย์พัฒนา
Witthaya Phatthana Building
60-63

สมาคมนิสิตเก่าจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในพระบรมราชูปถัมภ์
Chulalongkorn University Alumni Association Under Royal Patronage
64-67

อาคารทันตรัักษ์วิชัย
Thantarak Wichai Building
68-71

อาคารเศรษฐศาสตร์
Economics Building
72-75

อาคารชัยอัครักษ์
Chaiatsawarak Building
76-79

หอพักพุดตาน
Phuttan Dormitory
80-83

อาคารจามจรี 7
Chamchuri 7 Building
84-87

อุโมงค์
The Tunnel
88-91

อาคารวิศิษฐ์ ประจวบเหมาะ
Wisit Prachuapmoh Building
92-95

อาคารจามจรี 3
Chamchuri 3 Building
96-99

ธรรมสถาน
Dhammasathan
100-103

อาคารเภสัชศาสตร์
Pharmaceutical Science Building
104-107

สนามกีฬาในร่ม
Indoor Sports Complex
108-111

อาคารเปรมบุรฉัตร
Prem Purachattra Building
112-115

อาคารสถาบัน 2
Institute Building 2
116-119

อาคารมหาธีรราชานุสรณ์
Maha Thirarachanusorn Building
120-123

อาคารเลิศ อุรัสยะนันท์
Lert Urasyanandana Building
124-127

อาคารศศนิเวศ
Sasa Niwes Building
128-131

อาคารจุลจักรพงษ์
Chula Chakrabongse Building
132-135

เรือนไทย
Ruen Thai
136-141

เรือนจุฬานฤมิต
Ruen Chula Narumit
142-145

พระบรมราชานุสาวรีย์สมเด็จพระปิยมหาราชและสมเด็จพระมหาธีรราชเจ้า
The Monument to King Rama V and King Rama VI
146-149

อาคารจามจูรี 4
Chamchuri 4 Building
150-153

อาคารแวนแก้ว
Waen Kaew Building
154-157

อาคารวิทยาลัยปิโตรเลียมและปิโตรเคมี
Petroleum and Petrochemical College Building
158-161

อาคารสถาบัน 3
Institute 3 Building
162-165

อาคารศศปาฐศาลา
Sasa Pathasala Building
166-169

อาคารบรมราชกุมารี
Boromrajakumari Building
170-173

อาคารประชาธิปไตย – รำไพพรรณี
Prajadhipok – Rambhai Barni Building
174-177

อาคารนารถ โภธิประสาธ
Nart Bhodhiprasat Building
178-181

อาคารประทุมสุข อาชวอำรุง
Prachumsuk Achava-Amrung Building
182-185

อาคารวิทยกิตติ
Witthayakit Building
186-189

อนุสรณ์สถาน นร.สท. 2488
Memorial to 1945 Student Military Police
190-193

ลานจามจรี
Chamchuri Court
194-197

อาคาร 60 ปี สัตวแพทยศาสตร์
60th Anniversary Veterinary Science Building
198-201

อาคารสมเด็จย่า 93 ปี
Somdej Ya 93 Building
202-205

อาคารเจริญวิศวกรรม
Chareon Wisawakam Building
206-209

แผนที่ ปฐมศตวรรษ จุฬาฯ สถาปัตยกรรม
Map of the Architecture of Chulalongkorn University: The First Century
210-213

บรรณานุกรม
Bibliography
214-215

ປຶ້ມຄົວຮຽນ
ຈຸຳໄຢ ສາມັດຍະກຮຽນ

The Architecture of Chulalongkorn University
The First Century

อาคารพืลิกส์ 1 (ตึพืลิกส์)

พระสาโรชรัตนนิมมานก์ (สาโรช สุขยางค์)
พ.ศ. 2478

สาขาวิชาพืลิกส์เป็นวิชาพื้นฐานของนิสิตเตรียมแพทย์มาตั้งแต่แรกสถาปนามหาวิทยาลัย จนถึงพ.ศ. 2477 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยจึงตั้งแผนกวิชาพืลิกส์ขึ้น เปิดสอนหลักสูตรปริญญาบัณฑิตสาขาวิชาพืลิกส์เป็นแห่งแรกในประเทศไทย โดยที่ทางมหาวิทยาลัยได้มอบหมายให้พระสาโรชรัตนนิมมานก์ (สาโรช สุขยางค์) เตรียมออกแบบก่อสร้างตึกพืลิกส์มาตั้งแต่พ.ศ. 2476 แล้ว

ตึกพืลิกส์ ปัจจุบันคืออาคารพืลิกส์ 1 ตั้งอยู่ทางทิศเหนือของบริเวณคณะวิทยาศาสตร์ เป็นอาคารโครงสร้างคอนกรีตเสริมเหล็กสูงสี่ชั้น มีผังแบบสมมาตรเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า

มีลานโล่งกลางอาคาร มีรูปแบบสถาปัตยกรรมสมัยใหม่ ทำให้อาคารดูเรียบง่าย ทันสมัย โดยการทำแผงผนัง (parapet) บังมิให้เห็นผืนหลังคา ตลอดจนการใช้หน้าต่างกระจกขนาดใหญ่ในส่วนโถงบันไดด้านทิศเหนือ และการทำกันสาดคอนกรีตเสริมเหล็กบังๆ โดยรอบอาคาร

การก่อสร้างอาคารพืลิกส์ 1 แล้วเสร็จในพ.ศ. 2478 มีพิธีเปิดอาคารในปีเดียวกัน อันเป็นปีแรกที่บัณฑิตพืลิกส์รุ่นแรกเข้ารับพระราชทานปริญญาบัตรจากพระองค์เจ้าอาทิตย์ทิพยามายผู้แทนพระองค์

Physics 1 Building

Phra Sarot Rattanimman (Sarote Sukkhayang)
1935

While physics had always been one of the elementary courses for pre-medical students since the inception of the University, it was only in 1934 the University established the Department of Physics at the Faculty of Science, offering B.Sc. degree in physics for the first time in Thailand.

However, as early as 1933 the University assigned the task of designing the new Physics Building to Phra Sarot Rattanimman (Sarote Sukkhayang), in anticipation of the new department.

Located north of the Faculty of Science area, Physics Building, now known as Physics 1 Building is a four-storey reinforced concrete structure with a rectangular plan and a central courtyard. The building's modern architectural style elements include the use of parapet walls, the large plate-glass windows for the staircase hall on the north side, as well as the use of thin reinforced concrete awnings on all sides.

The building was completed and inaugurated in 1935, the year when the first graduates received their B.Sc. (Physics) from His Highness Prince Aditya Dibabha Abhakara, the Regent.

อาคารศิลปกรรม 1 (ตึกเกสซ์กรรม)

พระสาโรชรัตนนิมมานก์ (สาโรช สุขยางค์)
พ.ศ. 2484

ตึกเกสซ์กรรม ปัจจุบันคือ อาคารศิลปกรรม 1 สร้างขึ้นในพ.ศ. 2484 เพื่อเป็นที่ตั้งของคณะเภสัชศาสตร์ เป็นอาคารโครงสร้างคอนกรีตเสริมเหล็ก สูง 3 ชั้น ออกแบบโดยพระสาโรชรัตนนิมมานก์ (สาโรช สุขยางค์) มีพิธีเปิดอาคารในวันที่ 24 มิถุนายน พ.ศ. 2484 ตึกเกสซ์กรรมมีผังแบบสมมาตร วางอาคารยาวรับลม รูปทรงอาคารประกอบด้วยมุขสามมุข มุขกลางเป็นโถงทางเข้า เน้นทางเข้าด้วยเสาสูงสองชั้น ทำให้อาคารดูมั่นคงสง่างาม มุขข้างเป็นห้องบรรยายใหญ่

ตึกเกสซ์กรรมเป็นที่ตั้งของคณะเภสัชศาสตร์ จนถึงพ.ศ. 2524 อาคารสถานที่ไม่เพียงพอแก่ความต้องการพื้นที่ใช้สอย มหาวิทยาลัยจึงจัดสรรพื้นที่ริมถนนพญาไท ทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ของสยามสแควร์ให้เป็นที่ตั้งอาคารใหม่ของคณะเภสัชศาสตร์ ตึกเกสซ์กรรมจึงว่างอยู่ระยะหนึ่ง ต่อมาในพ.ศ. 2527 เมื่อจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้สถาปนาคณะศิลปกรรมศาสตร์ขึ้นเป็นคณะที่ 15 ของมหาวิทยาลัย จึงได้ให้คณะศิลปกรรมศาสตร์ใช้ตึกเกสซ์กรรมเดิมเป็นอาคารเรียนของคณะฯ สืบต่อมาจนทุกวันนี้ โดยเปลี่ยนนามอาคารเป็น อาคารศิลปกรรม 1

FAA Building 1

Phra Sarot Rattanimman (Sarote Sukkhayang)
1941

The Pharmaceutical Building, now known as FAA Building 1, was constructed in 1941 for the newly-established Faculty of Pharmaceutical Sciences. The 3-storey reinforced-concrete structure was designed by Phra Sarot Rattanimman (Sarote Sukkhayang), and was officially inaugurated on June 24th, 1941. With a symmetrical plan, the building has a linear form oriented for maximum natural ventilation. The building featured three porches; the central one, the main entrance hall, was specially accentuated with graceful double-height columns, while main lecture halls were located in the side porches.

The Faculty of Pharmaceutical Sciences had occupied the building until 1981, when the University granted it with a new compound on Phya Thai Road, on the southwest side of Siam Square. The old Pharmaceutical Building stood empty for a few years until 1984 when the University established the Faculty of Fine and Applied Arts as its 15th faculty. Rehabilitated for the use of the new faculty, the old Pharmaceutical Building has since been renamed FAA Building 1.

อาคารทันตกรรม 1 (ตึกทันตกรรม)

ไม่ทราบนามสถาปนิก
พ.ศ. 2498

ตึกทันตกรรม ปัจจุบันคือ อาคารทันตกรรม 1 ตั้งอยู่ทางด้านถนนอังรีดูนังต์ ในบริเวณคณะทันตแพทยศาสตร์ เป็นอาคารโครงสร้างคอนกรีตเสริมเหล็กสูงสองชั้น มีผังแบบสมมาตร วางอาคารยาวรับลม หันหน้าอาคารไปทางทิศเหนือ บริเวณทางเข้ามีมุขที่เทียบรถ ใช้เป็นสถานที่ฝึกการปฏิบัติงานทางคลินิกของแผนกต่างๆ คือ แผนกทันตกรรมประดิษฐ์ แผนกทันตกรรมหัตถการ แผนกรังสีวิทยา แผนก ศัลยศาสตร์ และแผนกทันตกรรมจัดฟัน เริ่มก่อสร้างในพ.ศ. 2496 การก่อสร้างแล้วเสร็จ มีพิธีเปิดอาคารในวันที่ 14 กรกฎาคม พ.ศ. 2498

ตึกทันตกรรม

Dentistry Building 1

Architect unknown
1955

Dentistry Building, now known as Dentistry Building 1, is located on Henri Dunant Road side of the Faculty of Dentistry. A 2-storey reinforced concrete structure, the building has a symmetrical, linear plan that is oriented for maximum ventilation, with a north-facing façade that features a central car porch. The building was designed to accommodate clinics and laboratories of Prosthodontics, Operative Dentistry, Radiology, Oral and Maxillofacial Surgery, and Orthodontics Departments. Construction of Dentistry Building began in 1953; the building was completed and officially opened on July 14th, 1955.

อาคารอรุณ สรเทศน์ (อาคารภาควิชาวิศวกรรมสุขาภิบาล)

นายธม วัฒนฐา
พ.ศ. 2499

อาคารภาควิชาวิศวกรรมสุขาภิบาล ปัจจุบันคือ อาคารอรุณ สรเทศน์ ตั้งอยู่ที่ริมถนนอังรีดูนังต์ ออกแบบโดยนายธม วัฒนฐา สร้างขึ้นในพ.ศ. 2498 แล้วเสร็จในปีถัดมา เพื่อเป็นอาคารเรียนของภาควิชาวิศวกรรมสุขาภิบาล ซึ่งตั้งขึ้นในพ.ศ. 2498 อาคารภาควิชาวิศวกรรมสุขาภิบาลมีผังแบบตรีมุข หน้าอาคารหันไปทางทิศเหนือคือด้านถนนทางเข้าหลักของมหาวิทยาลัยในสมัยเมื่อแรกสร้าง หลังคาจั่วทรงไทยประยุกต์ โครงสร้างไม้ ตกแต่งภายนอกด้วยลวดลายปูนปั้นแบบไทยประยุกต์อย่างเรียบง่าย ด้วยตระหนักถึงคุณค่าทางประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมของอาคารหลังนี้ ในภายหลังทางมหาวิทยาลัยได้ดำเนินการอนุรักษ์อาคาร ซึ่งได้เปลี่ยนชื่อเป็น อาคารอรุณ สรเทศน์ ตามนามของศาสตราจารย์ ดร.อรุณ สรเทศน์ อดีตคณบดีคณะวิศวกรรมศาสตร์ และอธิการบดีจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยในช่วงพ.ศ. 2514 ถึงพ.ศ. 2518 ซึ่งเป็นผู้มีอุปการคุณอย่างสูงแก่การพัฒนาการเรียนการสอนในคณะวิศวกรรมศาสตร์เป็นเวลานาน โดยได้ใช้อาคารดังกล่าวเป็นที่ทำการของสมาคมนิสิตเก่าวิศวกรรมศาสตร์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยสืบมาจนทุกวันนี้

คณะ
วิศวกรรมศาสตร์

Arun Sorathet Building

Thom Wattha
1956

Now known as Arun Sorathet Building, the building is located on Henri Dunant Road. Designed by Mr Thom Wattha to house the Department of Sanitary Engineering, which was established in 1955, construction was completed in the following year.

With a T-shaped plan, the building's front porch faces north, towards the University's main road then. The applied Thai style is strongly present in the use of steep gable roof with wooden roof structure. The exterior walls are prudently decorated with applied Thai ornaments.

Fully aware of the building's architectural importance, later the University had undertaken a complete renovation of the building. It was renamed after Professor Arun Sorathet, Ph.D., a former dean of the Faculty of Engineering, as well as the University President from 1971 to 1975, in recognition of his great contributions towards the development of pedagogy at the faculty. The building has since been used as the office of the Faculty of Engineering's Alumni Society.

อาคารครุศาสตร์ 1 และอาคารครุศาสตร์ 2

ศาสตราจารย์อ้น นิมมานเหมินทร์
พ.ศ. 2503 และพ.ศ. 2505

เดิมคณะครุศาสตร์เป็นแผนกหนึ่งในคณะอักษรศาสตร์และวิทยาศาสตร์ จนถึงพ.ศ. 2491 จึงแยกออกมาเป็นแผนกอิสระ และตั้งขึ้นเป็นคณะครุศาสตร์ในพ.ศ. 2500 มีจำนวนนิสิตมากขึ้นโดยลำดับ ห้องเรียนในตึกอักษรศาสตร์ที่ใช้มาแต่เดิมไม่เพียงพอ ต้องไปอาศัยเรียนตามอาคารอื่นๆ ในมหาวิทยาลัยรวมทั้งอาคารหอสมุดกลาง (ปัจจุบันคือ อาคารมหาวชิราวุธ) ทั้งยังมีโครงการที่จะเปิดโรงเรียนสาธิตจุฬาฯ ขึ้นอีก ถึงพ.ศ. 2501 จึงต้องการสร้างอาคารสำหรับคณะขึ้น ทางมหาวิทยาลัยจึงให้ใช้พื้นที่ทางฝั่งตะวันตกของถนนพญาไท ทางทิศใต้ของสำนักงานเลขาธิการ ซึ่งแต่เดิมเป็นที่ดินให้เช่า มีบ้านเรือนอยู่หนาแน่น สร้างอาคารครุศาสตร์ 1 ขึ้น โดยกระทรวงศึกษาธิการให้งบประมาณรื้อถอนอาคารเดิมในพื้นที่ และในพ.ศ. 2501 ได้รับงบประมาณสร้างอาคารเป็นจำนวน 3,500,000 บาท

อาคารครุศาสตร์ 1 ออกแบบโดยศาสตราจารย์อ้น นิมมานเหมินทร์ ตามข้อกำหนดของอาจารย์ในคณะครุศาสตร์และผู้เชี่ยวชาญชาวอเมริกันจากมหาวิทยาลัยอินเดียนา (Indiana University) ตามแนวทางในการฝึกหัดครูสมัยใหม่ ลักษณะเป็นอาคารโครงสร้างคอนกรีตเสริมเหล็กสูงสองชั้นสองหลัง วางตัวอาคารยาวรับลม มีอาคารห้องสมุดเป็นหลังขวางเชื่อม และมีทางเดินมีหลังคาคลุม เชื่อมอาคารทั้งหมดเข้าด้วยกัน ประกอบด้วยสวนที่ร่มรื่น มีพื้นที่สำหรับห้องเรียน หน่วยโสตทัศนศึกษา หน่วยปฏิบัติการด้านภาษา หน่วยปฏิบัติการทางจิตวิทยา หน่วยวิจัยการศึกษา ห้องสมุด ตลอดจนสำนักงานคณะฯ บริษัทวิทยุเอย์ก่อสร้าง และบริษัทบูรณการ เป็นผู้รับเหมาก่อสร้าง

เมื่อการก่อสร้างแล้วเสร็จ จึงมีพิธีเปิดอาคารครุศาสตร์ 1 ในวันที่ 21 มกราคม พ.ศ. 2503 โดยจอมพล สฤษดิ์ ธนะรัชต์ นายกรัฐมนตรี เป็นประธานในพิธี ซึ่งได้กล่าวสุนทรพจน์แสดงความยินดี มีความตอนหนึ่งว่า “. . . อาคารเรียนของคณะครุศาสตร์นี้ จะได้ใช้เป็นสถานที่ศึกษาของนิสิตที่เตรียมตัวออกไปเป็นครูที่ดี จึงเป็นเสมือนบ่อเกิดแห่งแสงสว่างและปัญญา พร้อมทั้งจะให้ดวงเทียน คือนิสิตครุศาสตร์ มาศึกษา สืบต่อแสงสว่างนั้น นำไปส่องทางที่รุ่งโรจน์สดใสแก่เยาวชนของชาติไทย . . .”

ในเวลาต่อมา คณะครุศาสตร์ได้มีมติเปลี่ยนชื่ออาคารครุศาสตร์ 1 เป็นอาคารพูนทรัพย์ นพวงศ์ เพื่อเป็นเกียรติแก่ศาสตราจารย์ท่านผู้หญิงพูนทรัพย์ นพวงศ์ ณ อยุธยา นักวิชาการศึกษาอาวุโสผู้ก่อตั้งคณะครุศาสตร์ และคณบดีหญิงท่านแรกของประเทศไทย

อาคารครุศาสตร์ 2 เป็นอาคารโครงสร้างคอนกรีตเสริมเหล็กสูงสามชั้น สร้างขึ้นในพ.ศ. 2505 ต่อเนื่องมาทางทิศเหนือของอาคารครุศาสตร์ 1 ใช้เป็นอาคารโรงเรียนสาธิตฯ ฝ่ายมัธยม มีห้องเรียน 14 ห้อง ภายหลังรื้อลงเพื่อสร้างอาคารประชุมสุขอาชาอำรุง

Education 1 and Education 2 Buildings

Professor An Nimmanahaeminda
1960; 1962

Originally a part of the Faculty of Arts and Science, the Faculty of Education achieved an independent department status in 1948. Fully established as a faculty in 1957, the number of students increased so much that the original rooms at the old Arts Building became inadequate. The new faculty was temporarily allowed to use rooms in various other buildings, including the university's Central Library (now the Maha Vajiravudh Building). Such inconvenience, in conjunction with the plan to set up a Demonstration School, led to the need for new faculty buildings. In 1958 the University allocated the plot of land on the west side of Phya Thai Road, south of the Secretariat Office, which was then densely populated by renters. The Ministry of Education helped shoulder the cost of land clearing, and in 1958 a budget of 3,500,000 baht was set for the construction of the new building.

Education 1 Building was designed by Professor An Nimmanahaeminda according to the brief jointly written by faculty staff and the U.S. experts from Indiana University Bloomington, along the lines of modern teachers' training. The result included two long 2-storey buildings of reinforced concrete structure, linked together by a block of library, as well as covered passages and well-shaded gardens. There were spaces for lecture halls, Audio-Visual Unit, Language Lab, Psychological Lab, Education Research Unit, faculty library, and administrative offices. Phinyo Kosang and Buranakan Companies were contractors for the job.

After construction was completed, Education 1 Building was officially opened on January 21st, 1960. Presiding over the inauguration ceremony, Field Marshall Sarit Thanarat, Prime Minister, read his congratulatory message, part of which says that:

“... This building for the Faculty of Education will be used by students in their studies towards graduation, to be good teachers. So the building is like the fount of light and wisdom, providing light for the candles—the students of education—to become the guiding lights for the betterment of Thai youth ...”

The building has since been renamed Poonsap Noppawong Building, in honor of Professor Thanphuying Poonsap Noppawong na Ayutthaya, the senior educator as well as the first dean of the Faculty of Education, Chulalongkorn University.

In 1962 Education 2 Building was added to the north of Education 1 Building. The 3-storey reinforced concrete building was first used as Chulalongkorn University Demonstration School, with 14 classrooms. The building was subsequently demolished for the construction of the Prachumsuk Achawaamrung Building.

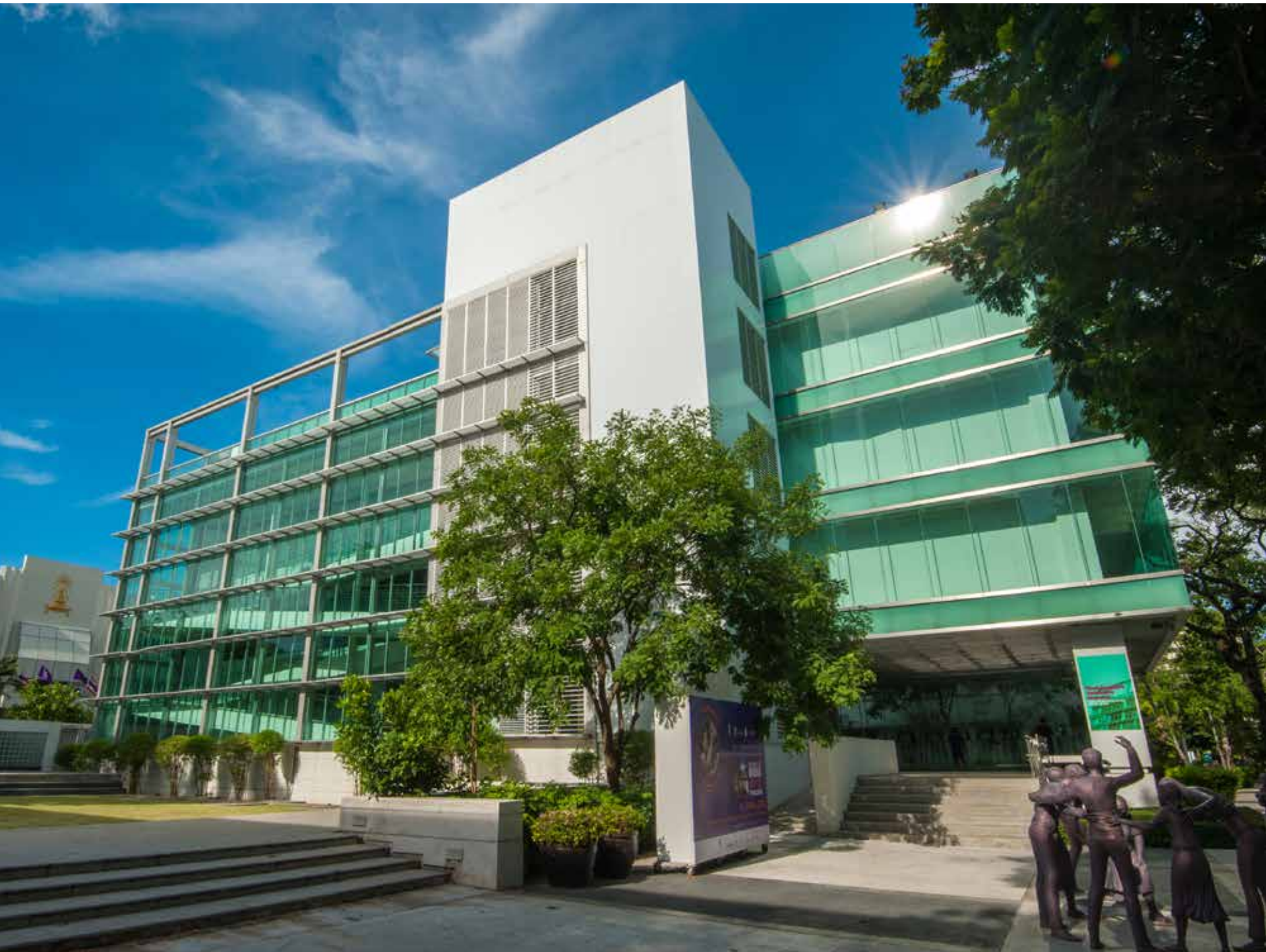
อาคารพิพิธภัณฑ์มหาวิทยาลัย (อาคารเคมี 3)

รองศาสตราจารย์วีระ บูรณากาญจน์
พ.ศ. 2504

อาคารพิพิธภัณฑ์มหาวิทยาลัย เดิมคืออาคารเคมี 3 ตั้งอยู่ระหว่างอาคารเคมี 1 กับอาคารเภสัชกรรม สร้างขึ้นเพื่อรองรับการขยายตัวของการเรียนการสอน ความต้องการห้องปฏิบัติการวิทยาศาสตร์ที่ทันสมัยของคณะวิทยาศาสตร์ โดยทางมหาวิทยาลัยได้มอบหมายให้รองศาสตราจารย์วีระ บูรณากาญจน์ เป็นผู้ออกแบบ เป็นอาคารโครงสร้างคอนกรีตเสริมเหล็ก สูงสี่ชั้น ก่อสร้างแล้วเสร็จวันที่ 9 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2504

อาคารเคมี 3 มีผังที่สะท้อนการใช้งาน แยกส่วนเส้นทางสัญจรและงานระบบออกจากส่วนพื้นที่ใช้สอยหลักอย่างชัดเจน พื้นที่ห้องปฏิบัติการเป็นโครงสร้างช่วงกว้าง แยกออกจากพื้นที่ส่วนห้องทำงานนักวิทยาศาสตร์และห้องบรรยายด้วยทางเดินและช่องโถ่งกลางอาคาร โครงสร้างพื้นชั้น 2-4 เป็นโครงสร้างแบบพื้นกระเบื้องสองทาง (waffle slab) เพื่อรองรับน้ำหนักมาก ยื่นกันสาดและทำแผงกันแดดคอนกรีตรอบอาคาร หลังคาแบบปีกผีเสื้อ มีแผง (parapet) คอนกรีตเสริมเหล็กบัง

ในภายหลังอาคารเคมี 3 หมดหน้าที่ใช้สอย ประกอบกับการปรับปรุงผังบริเวณมหาวิทยาลัยที่กำหนดให้พื้นที่บริเวณนี้เป็นพื้นที่ศิลปวัฒนธรรมและมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยจึงดำเนินการปรับปรุงอาคารดังกล่าวเป็นพิพิธภัณฑ์มหาวิทยาลัย โดยมีรองศาสตราจารย์ ดร. วีระ สัจกุล และคณะ เป็นผู้ออกแบบ โดยรื้อถอนอาคารส่วนหนึ่งทางด้านตะวันตกออกไป เพื่อเปิดพื้นที่โล่งสำหรับจัดกิจกรรม เพิ่มทางลาดเพื่อการสัญจรทางตั้ง เปลี่ยนเปลือกอาคารเป็นผนังกระจกทั้งหมด ปรับพื้นที่ใช้สอยภายในเพื่อแสดงงานศิลปะ ศาสตร์ต่างๆ ที่องงามขึ้นในมหาวิทยาลัย พัฒนาการทางกายภาพของมหาวิทยาลัย ตลอดจนบทบาทของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยกับการพัฒนาสังคมไทยแล้วเสร็จในพ.ศ. 2557 สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จพระราชดำเนินทรงเปิดอาคารพิพิธภัณฑ์มหาวิทยาลัยเมื่อวันที่ 26 มีนาคม พ.ศ. 2557

Chulalongkorn University Museum

Associate Professor Vira Buranakarn
1961

Chulalongkorn University Museum, originally known as Chemistry 3 Building, is located between Chemistry 1 Building and the Pharmaceutical Building. The purpose of the building was to provide laboratory spaces for the increasing needs of the Faculty of Science. The architect was Associate Professor Vira Buranakarn, who designed a 4-storey reinforced concrete structure, the construction of which was completed on February 9th, 1961.

Strongly driven by program requirement, the plan of Chemistry 3 Building clearly differentiates functional spaces from circulation and building systems. The laboratories occupy wide-span spaces that are separated from offices and classrooms by corridors and an atrium. 2nd - 4th floor structure is waffle slab, in response to the possibly very heavy live load. The structure was cantilevered on all sides, carrying the reinforced concrete brise-soleil. The building is topped with butterfly roofs, hidden behind reinforced concrete parapets.

After the building became obsolete, and the University re-zoned the area for art, culture, and the humanities, the building was rehabilitated as the University Museum. Associate Professor Dr Vira Sachakul et al designed the new museum by removing a western part of the old Chemistry 3 Building, in order to open up the plaza space at the ground level. A wall of ramps was added on that side, while all concrete brise-soleil were replaced by curtain walls. Inside, the floors were opened up to accommodate exhibits of various kinds. The rehabilitation of the building was completed in 2014, and the University Museum was officially inaugurated by H.R.H. Princess Maha Chakri Sirindhorn on March 26th, 2014.

โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายมัธยม)

อาจารย์บุญส่ง โรหิตสุข
พ.ศ. 2508

โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สถาปนาขึ้นเมื่อวันที่ 20 มิถุนายน พ.ศ. 2501 โดยศาสตราจารย์ท่านผู้หญิงพูนทรัพย์ นพวงศ์ ณ อยุธยา ตามเหตุผลสามประการ คือ

1. เป็นโรงเรียนที่ได้ใช้ทำการทดลองเกี่ยวกับการสอนวิชาต่างๆ วิธีการบริหารโรงเรียน หลักสูตรการสอน การปกครองเด็กนักเรียน และข้อทดสอบต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับวิชาครุศาสตร์
2. เป็นโรงเรียนที่ใช้สาธิตการสอน วิธีการบริหาร หลักสูตรการจัดการปกครองเด็กนักเรียน ตามวิธีการและเทคนิคแผนใหม่ที่ได้ทดลองและเห็นว่าเป็นวิธีการที่ถูกต้องแล้ว ให้นิสิตวิชาครุศาสตร์ดูเป็นตัวอย่าง ทั้งเป็นสถานที่ที่เปิดให้บรรดาผู้ที่เกี่ยวข้องในวงการศึกษาคิดได้เข้าดูงานในด้านนี้ได้ด้วย

3. เป็นโรงเรียนที่ใช้เป็นสถานที่สำหรับวิจัยทางการศึกษานิสิตและอาจารย์ในแผนกวิจัยทางการศึกษาจะได้ไปศึกษาค้นคว้าเก็บข้อมูล (Data) ที่เกี่ยวกับเด็กไทยในวัยต่างๆ ทุกแขนงที่อยู่ในโครงการค้นคว้าและวิจัยของคณะครุศาสตร์ และผลแห่งการค้นคว้านี้ ทางคณะครุศาสตร์จะได้จัดพิมพ์ขึ้นเพื่อเผยแพร่ให้เป็นประโยชน์แก่ผู้ที่เกี่ยวข้องในวงการศึกษานักศึกษาทุกฝ่าย

เมื่อแรกสถาปนา โรงเรียนสาธิตจุฬาฯ ตั้งอยู่ ณ บ้านพักอาจารย์ชาวต่างประเทศที่ริมถนนพญาไท (ปัจจุบันคือ เรือนภะรตราชา) ต่อมาในพ.ศ. 2503 ได้สร้างอาคารโรงเรียนสาธิตฯ ฝ่ายมัธยมขึ้นที่ด้านเหนือของอาคารครุศาสตร์ 2 เป็นอาคารโครงสร้างคอนกรีตเสริมเหล็ก สูงสามชั้น มีห้องเรียน 14 ห้อง (ภายหลังรื้อลงเพื่อสร้างอาคารประชุมสุขุ อาชาอำรุง) และสร้างอาคารโรงเรียนสาธิตฯ ฝ่ายประถม ขึ้นที่ทางทิศเหนือของเรือนภะรตราชา เป็นอาคารครึ่งไม้ครึ่งปูน สูงสองชั้น

ถึงพ.ศ. 2506 ในสมัยที่ศาสตราจารย์ ดร.อุบล เรียงสุวรรณ ดำรงตำแหน่งอาจารย์ใหญ่ รัฐบาลได้จัดสรรงบประมาณ เพื่อสร้างโรงเรียนสาธิตจุฬาฯ ขึ้นใหม่ที่บริเวณซอยจุฬาฯ 11 โดยมหาวิทยาลัยได้มอบหมายให้อาจารย์บุญส่ง โรหิตสุข เป็นผู้ออกแบบ เป็นอาคารโครงสร้างคอนกรีตเสริมเหล็ก สูงสามชั้น มีผังแบบสมมาตร วางอาคารยาวรับลม โอบล้อม สนามฟุตบอล มีพื้นที่ใช้สอยประกอบด้วยห้องเรียน ห้องประชุม ห้องปฏิบัติการวิชาต่างๆ ห้องสมุด ห้องพยาบาล ห้องอาจารย์ ส่วนอาคารบริหาร โรงอาหาร และโรงฝึกงาน เป็นอาคารแยกออกมา เริ่มก่อสร้างในวันที่ 4 สิงหาคม พ.ศ. 2506 แล้วเสร็จ ในพ.ศ. 2508 ปัจจุบันเป็นโรงเรียนสาธิตจุฬาฯ (ฝ่ายมัธยม)

Chulalongkorn University Demonstration School

Boonsong Rohitasuk
1965

On June 20th, 1958, Professor Thanphuying Poonsap Noppawong na Ayutthaya established Chulalongkorn University Demonstration (CUD) School, with three purposes:

1. To be a laboratory for pedagogy, school administration, curriculum, teaching, student administration, as well as education-related tests;
2. To demonstrate pedagogy, administration, and curriculum for modern schooling methodology and techniques, which have already been tested and approved of, for students of the Faculty of Education, as well as others; and
3. To be used as a site for education research conducted by students and faculty members of the Department of Educational Research who can collect data on Thai children at various age groups, as a part of the faculty's research program, the result of which would be published and disseminated.

Initially CUD was located at one of the former faculty members' houses, presently known as Ruen Pharotracha), on Phya Thai Road. In 1960 a mattayom-level CUD School was built north of Education 2 Building, a 3-storey reinforced concrete structure with fourteen classrooms. Elementary-level CUD school was also built north of Ruen Pharotracha, as a 2-storey wood-and-concrete building.

In 1963, when Professor Ubon Rianguwan, Ph.D. was CUD principal, the government allocated a budget to construct a new CUD School at Soi Chula 11 area. The University assigned the task of architectural design to Boonsong Rohitasuk, a lecturer at the Faculty of Architecture. The design consisted of 3-storey reinforced concrete building with symmetrical plan, with rows of rooms oriented for maximum ventilation as well as embracing the soccer field at the center. Functional areas include classrooms, meeting rooms, laboratories, library, first-aid room, and teachers' offices. Administrative office, canteen, and workshops were separately located. Construction began on August 4th, 1963, and was completed in 1965.

อาคารวิศวกรรมศาสตร์ 3

อาจารย์รำไพ ยาตรมวงคราญ และอาจารย์บุญส่ง โรหิตสุข
พ.ศ. 2508

อาคารวิศวกรรมศาสตร์ 3 ตั้งอยู่ทางทิศเหนือของอาคารวิศวกรรมศาสตร์ 1 และอาคารวิศวกรรมศาสตร์ 2 ตรงข้ามกับอาคารมหาจุฬาลงกรณ์ สร้างขึ้นเพื่อเป็นอาคารเรียน ห้องทดลอง ห้องวิจัยและปฏิบัติการของคณะวิศวกรรมศาสตร์ ตัวอาคารเป็นรูปยาวรีกลม มีผังแบบสมมาตร หันหน้าอาคารไปทางทิศเหนือ ตรงกลางมีมุขที่เทียบรถ มีปีกอาคารยาวออกไปสองข้าง โอบล้อมลานด้านหลังอาคารทั้งสองด้าน

อาคารวิศวกรรมศาสตร์ 3 ออกแบบโดยอาจารย์รำไพ ยาตรมวงคราญ และอาจารย์บุญส่ง โรหิตสุข เป็นอาคารสูงสามชั้น มีลักษณะเด่นที่ช่องเปิดหน้าต่างแบบเรียงง่าย สม่่าเสมอตลอดทั้งอาคาร และมีกันสาดคอนกรีตเสริมเหล็กหลายๆ รอบอาคารเพื่อกันแดดกันฝน ทำหลังคาปั้นหยาชัน มุงกระเบื้องสีแดง พร้อมทั้งหน้าต่างเล็ก (dormer) บนพื้นหลังคา รักับอาคารวิศวกรรมศาสตร์ 1 และอาคารวิศวกรรมศาสตร์ 2 เริ่มก่อสร้างในวันที่ 15 กรกฎาคม พ.ศ. 2506 แล้วเสร็จในวันที่ 23 กันยายน พ.ศ. 2508 ต่อมาในพ.ศ. 2509 มีการต่อเติมอาคารขึ้นอีกชั้นหนึ่ง ปัจจุบันจึงเป็นอาคารสูงสี่ชั้น

Engineering 3 Building

Ramphai Yatramongkhran and Boonsong Rohitasuk
1965

Located north of Engineering 1 and 2 Buildings, directly opposite from Maha Chulalongkorn Building, Engineering 3 Building was designed to provide classrooms, labs, and research units for the Faculty of Engineering. With symmetrical plan, the long block of the building was oriented for maximum ventilation, facing north. At the center of the building was a car porch, with two wings of the building enveloping the yard spaces on the opposite side.

Designed by Ramphai Yatramongkhran and Boonsong Rohitasuk from the Faculty of Architecture, Engineering 3 Building was a 3-storey reinforced concrete structure. Notable features include simple window openings that are placed rhythmically, thin reinforced concrete awnings, and the steep hip roof covered with red tiles and adorned with dormers windows, corresponding to the style of Engineering 1 and 2 Buildings. Construction began on July 15th, 1963, and was completed on September 23rd, 1965. In 1966 a floor was added to the top, so the building is now 4-storey.

อาคารประสม สถาปัตยกรรม (อาคารเคมีเทคนิค) อาคารธรณีวิทยาและพฤกษศาสตร์ และเรือนเพาะชำ

ศาสตราจารย์บุญยง นิโครธานนท์ และรองศาสตราจารย์เลิศ อุรัสยะนันท์
พ.ศ. 2506 และพ.ศ. 2507

อาคารเคมีเทคนิค ปัจจุบันคือ อาคารประสม สถาปัตยกรรม สร้างขึ้นที่ริมถนนจุฬาฯ 14 ทางทิศใต้ของบริเวณคณะวิทยาศาสตร์ ออกแบบโดยศาสตราจารย์บุญยง นิโครธานนท์ และรองศาสตราจารย์เลิศ อุรัสยะนันท์ เป็นอาคารโครงสร้างคอนกรีตเสริมเหล็ก สูงสี่ชั้น วางอาคารยาวรับลม มีผังแบบสมมาตร มีมุขทางเข้ากลางอาคาร และมุขที่ปลายอาคารด้านตะวันออกและตะวันตก งบประมาณในการก่อสร้าง 1,100,000 บาท เริ่มก่อสร้างวันที่ 2 กรกฎาคม พ.ศ. 2505 ก่อสร้างแล้วเสร็จในวันที่ 15 กรกฎาคม พ.ศ. 2506 ในชั้นต้นใช้เป็นที่ตั้งของแผนกวิชาเคมีเทคนิค ซึ่งคณะวิทยาศาสตร์ตั้งขึ้นในพ.ศ. 2503 ต่อมาได้ใช้อาคารส่วนหนึ่งสำหรับการเรียนการสอนในภาควิชาฟิสิกส์ด้วย

ส่วนอาคารธรณีวิทยาและพฤกษศาสตร์ ตั้งอยู่ตรงข้ามกับอาคารเคมีเทคนิค ที่ริมถนนจุฬาฯ 15 มีรูปลักษณะอาคารภายนอกเหมือนกับอาคารเคมีเทคนิค ออกแบบโดยรองศาสตราจารย์เลิศ อุรัสยะนันท์ เริ่มก่อสร้างในวันที่ 9 มกราคม พ.ศ. 2508 แล้วเสร็จวันที่ 3 มกราคม พ.ศ. 2510

อาคารเคมีเทคนิคและอาคารธรณีวิทยาและพฤกษศาสตร์ มีลักษณะเด่นที่การใช้แสงกันแดดคอนกรีตลักษณะต่างๆ เน้นมุขทางเข้าตอนล่างด้วยผนังกรุกระเบื้องดินเผาไม่เคลือบ แสงกันแดดคอนกรีตทางตั้ง ทำให้เกิดความสง่างาม ตลอดจนการใช้ลวดระบายอากาศในส่วนอื่นๆ ของอาคาร

ระหว่างอาคารสองหลังนี้เป็นสระน้ำใหญ่ ที่กลางสระมีเรือแพะซ่า ออกแบบโดยรองศาสตราจารย์เลิศ อุรัสยะนันท์ เป็นอาคารโครงสร้างไม้ ทำหลังคาจั่วขนาดใหญ่ ทั่วชายคายาวเกือบจรดพื้นดิน โครงสร้างไม้มุ่งกระจก เน้นความสมมาตรของกลุ่มอาคาร เริ่มก่อสร้างวันที่ 9 สิงหาคม พ.ศ. 2510 แล้วเสร็จวันที่ 7 พฤศจิกายน พ.ศ. 2511

ในพ.ศ. 2538 อาคารเคมีเทคนิคฝั่งตะวันออกถูกรื้อลงเพื่อสร้างอาคารมหามกุฏ ภายหลังอาคารเคมีเทคนิคได้เปลี่ยนชื่อเป็นอาคารประสม สถาปิตานนท์ เพื่อเป็นเกียรติแก่ศาสตราจารย์เกียรติคุณ ดร.ประสม สถาปิตานนท์

Prasom Sthapitanonda Building, Geology and Botany Building, and the Greenhouse

Professor Boonyong Nikhrodhananda and Associate Professor Lert Urasyanandana
1963 - 1964

Originally known as Chemical Technology Building, Prasom Sthapitanonda Building was built on Chula Soi 14, south of the Faculty of Science compound. It was designed by Professor Boonyong Nikhrodhananda and Associate Professor Lert Urasyanandana as a 4-storey reinforced concrete building, its length oriented for maximum ventilation. The symmetrical plan features an entrance porch at the center, as well as porches on the eastern and western ends. With the construction budget of 1,100,000 baht, construction began on July 2nd, 1962, and was completed on July 15th, 1963. Initially it was occupied by the Department of Chemical Technology, which was

established by the Faculty of Science in 1960. Later on, parts of the building were used by the Department of Physics as well.

Located on Chula Soi 15, Geology and Botany Building was a mirror-image of the Chemical Technology Building. Designed by Associate Professor Lert Urasyanandana, construction of the building began on January 9th, 1965, and was completed on January 3rd, 1967.

The twin buildings' notable architectural features include concrete shading devices, the emphasis of the entrance porch with unglazed tiles on the walls, vertical concrete fins, as well as the use of concrete ventilating blocks in various parts of the building.

Between the two buildings is a large pond, at the center of which stands a greenhouse, which was also designed by Associate Professor Lert Urasyanandana. It is a large wooden structure, with steep gable roof, and long eaves that almost touch the ground. The greenhouse helps define the symmetrical arrangement of the three buildings. Construction began on August 9th, 1968, and was completed on November 7th, 1969.

In 1995 the eastern part of Chemical Technology Building was demolished, to make way for Maha Makut Building. Subsequently, the remaining part was renamed Prasom Sthapitanonda Building, in honor of the eponymous emeritus professor.

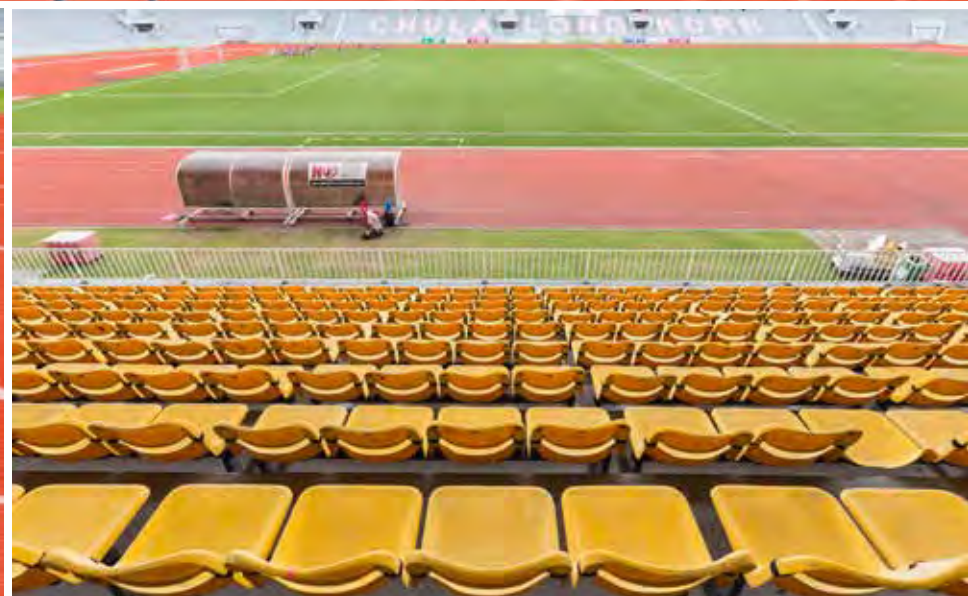
สนามกีฬาจุฬาลงกรณ์

ศาสตราจารย์ ม.ร.ว. แหยมฉาน หัสตินทร และนายสิน พวงสุวรรณ
พ.ศ. 2509

ระหว่างวันที่ 9 ถึงวันที่ 20 ธันวาคม พ.ศ. 2509 ประเทศไทยได้เป็นเจ้าภาพในการจัดแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ ครั้งที่ 5 ที่กรุงเทพมหานคร โดยจัดการแข่งขันตามสถานที่ต่างๆ เช่น สนามศุภชลาศัย กรีฑาสถานแห่งชาติ สนามกีฬาอินดอร์ สเตเดียม หัวหมาก สวนอัมพร เป็นต้น สำหรับที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยซึ่งใช้เป็นทั้งแข่งกีฬาฟุตบอล เทเบิลเทนนิส และโปโลน้ำนั้น รัฐบาลได้จัดสรรงบประมาณก่อสร้างสนามกีฬามาตรฐานขนาด 20,000 ที่นั่งขึ้น เริ่มก่อสร้างวันที่ 30 กันยายน พ.ศ.2508 แล้วเสร็จในวันที่ 25 กันยายน พ.ศ.2509 และได้ชื่อว่าสนามกีฬาจารุเสถียร ตามนามของพลเอกประภาส จารุเสถียร นายกรัฐมนตรีและอธิการบดีจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยในขณะนั้น

สนามกีฬาจารุเสถียรออกแบบโดยศาสตราจารย์ ม.ร.ว. แหยมฉาน หัสตินทร และนายสิน พวงสุวรรณ ลักษณะเป็นอาคารโครงสร้างคอนกรีตเสริมเหล็ก มีหลังคาคลุมอัฒจันทร์ด้านทิศตะวันตกซึ่งเป็นทางเข้าหลัก มีการทำแผงกันแดดคอนกรีตเสริมเหล็กและการใช้ล้อกระบวยอากาศโปร่งรอบอาคาร

ในภายหลังมีการเปลี่ยนนามสนามกีฬาแห่งนี้เป็น สนามกีฬาจุฬาลงกรณ์

Chulalongkorn Stadium

Professor MR Laemchan Hasdin and Mr Sin Phuangsuwan
1966

From December 9th – 20th, 1966, Thailand was the host country for the 5th Asian Games, with sport venues around the city of Bangkok, including the National Stadium, Indoor Stadium Hua Mak, and Ambara Gardens. As the government chose Chulalongkorn University as the venue for soccer, table tennis, and water polo, a budget for constructing sport venues was allocated, a major part of which was for the construction of standard 20,000-seat stadium. Construction began on September 30th, 1965, and was completed on September 25th, 1966. Initially it was named Charusathien Stadium, after Field Marshall Praphas Charusathien, who was then both the prime minister, as well as Chulalongkorn University president.

Designed by Professor MR Laemchan Hasdin and Mr Sin Phuangsuwan, Charusathien Stadium was an open-air reinforced concrete structure, with a cantilevered roof above the west bleachers, which is also the main entrance side. Reinforced concrete sun-shading devices as well as concrete ventilating blocks were used throughout.

The stadium was later renamed Chulalongkorn Stadium.

อาคารวิถยพัฒนา (ยูนิเวอร์ซิตีโฮเต็ล)

ศาสตราจารย์บุญยง นิโครธานนท์
พ.ศ. 2509

ยูนิเวอร์ซิตีโฮเต็ล (ปัจจุบันคือ อาคารวิถยพัฒนา) เริ่มก่อสร้างในพ.ศ. 2508 เพื่อใช้เป็นที่พักผู้สื่อข่าวต่างประเทศที่มาในการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ ซึ่งส่วนหนึ่งจัดขึ้นที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยในเดือนธันวาคม พ.ศ. 2509 ออกแบบโดยศาสตราจารย์บุญยง นิโครธานนท์ เป็นอาคารสูง 7 ชั้น มีห้องพัก 112 ห้อง องค์กรส่งเสริมการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยเป็นผู้บริหารจัดการ เป็นค่าก่อสร้าง 13 ล้านบาท ได้รับจากคณะกรรมการเอเชียนเกมส์ (Asian Games Committee) 8 ล้านบาท ส่วนที่เหลือเป็นงบประมาณของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยในเบื้องต้นวางแผนว่าภายหลังจะใช้อาคารนี้ส่วนหนึ่งเป็น

ที่อยู่อาศัยของอาจารย์ ส่วนหนึ่งเป็นโรงแรมขนาดเล็ก ที่ใช้ฝึกสอนนิสิตหลักสูตรวิชาการโรงแรม คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี เริ่มก่อสร้างวันที่ 16 ธันวาคม พ.ศ. 2508 แล้วเสร็จวันที่ 30 กันยายน พ.ศ. 2509

เมื่อกีฬาเอเชียนเกมส์ผ่านพ้นไป มหาวิทยาลัยได้ดำเนินการปรับปรุงสถานที่ให้เป็นโรงแรมที่ได้มาตรฐานและทันสมัย และให้บริษัทยูนิเวอร์ซิตีโฮเต็ลเช่าประกอบกิจการเป็นโรงแรมยูนิเวอร์ซิตีโฮเต็ล ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2510 จนถึงพ.ศ. 2512 บริษัทสากลสถาปัตย์ได้เข้ารับทำกิจการแทน โดยเปลี่ยนชื่อเป็น โรงแรมสากล

ถึงพ.ศ. 2525 มหาวิทยาลัยได้มอบหมายให้ผู้ช่วยศาสตราจารย์กิติ สินธุเสก และคณะ ปรับปรุงอาคารดังกล่าว เป็นศูนย์กิจกรรมทางวิชาการ ตลอดจนที่ทำการของหน่วยงานต่างๆ เช่น สถาบันบัณฑิตบริหารธุรกิจ ศูนย์การศึกษาทั่วไป และสถานีวิจัยฯฯ เปิดใช้งานในพ.ศ. 2526 และเปลี่ยนชื่อเป็น อาคารวิทยพัฒนา สืบมาจนทุกวันนี้

Witthaya Phatthana Building

Professor Boonyong Nikhrodhananda
1956

University Hotel, now known as Witthaya Phatthana Building, was constructed in 1965-1966 to provide accommodation for foreign news reporters at the 5th Asian Games, a part of which was held at Chulalongkorn University in December 1966. Designed by Professor Boonyong Nikhrodhananda, the 112-room hotel was a 7-storey reinforced concrete structure. Construction cost was 13,000,000 baht, 8,000,000 of which came from the Asian Games Committee, while the University shouldered the rest. During the Asian Games, the University Hotel was operated by Tourism Authority of Thailand, with the plan that after the Asian Games, parts of the building would be converted into faculty housing. A part would remain a small hotel to train students in Hotel Management Program, Faculty of Commerce and Accountancy. Construction began on December 16th, 1965, and was completed on September 30, 1966.

After the Asian Games, the University converted the building into standard hotel. A concession was given to University Hotel Co. to operate its namesake, starting on January 1st, 1967. In 1969, Sakon Sathapat Co. took over the concession, and renamed it Sakon Hotel.

In 1982, the University decided to convert the building into a centre of academic activities as well as offices for various university agencies, including Graduate Institute of Business Administration (now known as Sasin), the Continuing Education Center, and C.U. Radio. Assistant Professor Kiti Sindhuseka and his team were in charge of the renovation. The building was renamed Witthaya Phatthana Building, and was officially re-opened in 1983.

สมาคมนิสิตเก่าจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในพระบรมราชูปถัมภ์

นายเจน สกถนารักษ์
พ.ศ. 2510

สมาคมนิสิตเก่าจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในพระบรมราชูปถัมภ์ ตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 16 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2489 มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างความสามัคคีในหมู่นิสิตเก่าจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จัดตั้งกองทุนจุฬาสงเคราะห์ เพื่อเกื้อหนุนนิสิตที่ขาดแคลน ตลอดจนสนับสนุนกิจการต่างๆ ของมหาวิทยาลัยสืบมา โดยในเบื้องต้นมีที่ทำการอยู่ที่ชั้นล่างของบ้านพักของผู้บัญชาการมหาวิทยาลัย จนถึงพ.ศ. 2496 สมาคมจึงมีดำริสร้างที่ทำการเป็นหลักแหล่ง แต่การคงค้างเรื่อยมาจนถึงพ.ศ. 2506 มหาวิทยาลัยจึงอนุญาตให้ทางสมาคมฯ ดำเนินการก่อสร้างอาคารได้ในที่ดินริมถนนพญาไทฝั่งตะวันตก ใกล้กับหอพักนิสิตฯ โดยทางสมาคมฯ ได้รวบรวมทุนเพื่อก่อสร้างได้ประมาณ 170,000 บาท ทั้งนี้สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานทุนสมทบด้วย

อาคารสมาคมนิสิตเก่าจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในพระบรมราชูปถัมภ์ ออกแบบโดยนายเจน สกถนารักษ์ นิสิตเก่าคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เป็นอาคารสูงสองชั้น มีผังรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า วางยาวขนานกับถนนพญาไท ภายในมีห้องหลักๆ ได้แก่ห้องอเนกประสงค์ ห้องประชุมกรรมการสมาคมฯ ห้องสมุด ห้องกีฬาในร่ม เป็นต้น มีรูปแบบสถาปัตยกรรมแบบสมัยใหม่ ได้รับอิทธิพลสถาปัตยกรรมแบบบรูทัลลิสม์ (Brutalism) มีลักษณะเด่นที่การวางจังหวะรูปทรงอาคารที่เป็นกล่องสี่เหลี่ยมผืนผ้าให้เกิดจังหวะแบบอสมมาตร ผนังด้านริมถนนเป็นผนังคอนกรีตลูกฟูก เซาะร่องทางตั้งให้เกิดความรู้สึกมันคง สง่างาม ก่อสร้างแล้วเสร็จในพ.ศ. 2510

ในพ.ศ. 2553 สมาคมสถาปนิกสยาม ในพระบรมราชูปถัมภ์ ได้ประกาศให้อาคารสมาคมนิสิตเก่าจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เป็นอาคารอนุรักษ์ดีเด่น ด้วยคุณค่าทางประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรม ตลอดจนการทนบำรุงรักษาสภาพอาคารตามสมควรตลอดมา ต่อมาในพ.ศ. 2555 มหาวิทยาลัยได้ดำเนินการปรับปรุงอาคาร ตลอดจนต่อเติมห้องประชุมทางทิศตะวันตกของอาคาร ออกแบบโดยรองศาสตราจารย์ฉัตรชัย วิริยะไกรกุล ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วาริชา วงศ์พยัต และนายกวิน ธนโกเศศ แล้วเสร็จ และมีพิธีเปิดในวันคล้ายวันสถาปนามหาวิทยาลัย พ.ศ. 2556 โดยสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ทรงเป็นองค์ประธาน และในปีเดียวกันนั้นทางมหาวิทยาลัยได้อนุมัติให้สร้างอาคารเนื่องมาจากทางทิศใต้ ชั้นล่างเป็นสำนักงานมูลนิธิสมาคม นิสิตเก่าฯ ชั้นสองเป็นห้องเลี้ยงอาหารกลางวันของนิสิตโครงการทุนจุฬาฯ สงเคราะห์ ส่วนชั้นสามเป็นห้องจัดเลี้ยง และชั้นสี่ เป็นคาเฟ่ โดยคณะผู้ออกแบบชุดเดิม แล้วเสร็จในพ.ศ. 2558 สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารีเสด็จฯ ทรงเปิดอาคารในวันคล้ายวันสถาปนามหาวิทยาลัยในปีนั้น

Chulalongkorn University Alumni Association Under Royal Patronage

Jain Sakoltanara
1967

Chulalongkorn University Alumni Association Under Royal Patronage (CUAA) was established on February 16th, 1946, in order to promote alumni unity, to provide funding for needy students, as well as to support various university activities. Initially, CUAA used the ground floor of the old university rector's residence as its office. In 1953, it began to search for a permanent home. Eventually, in 1960 the University let CUAA build its own building on the west side of Phya Thai Road, near the university dormitories. CUAA had raised up the construction fund of 170,000 baht; Her Majesty Queen Sirikit also graciously granted additional fund toward the cause.

CUAA Building was designed by Jain Sakoltanarak, an alumnus of the Faculty of Architecture, Chulalongkorn University. The 2-storey building had a rectangular plan, running alongside Phya Thai Road, with a multi-purpose hall, a board meeting room, a library, and an indoor sports room. An example of modern architecture in a Brutalist manner, the building showcased major architectural features such as rhythmic, asymmetrical formal treatment, and the rough corrugated concrete walls on the Phya Thai Road side. Construction was completed in 1967.

In 2010 the Association of Siamese Architects Under Royal Patronage awarded CUAA Building with its architectural conservation award, due to its importance in Thai architectural history, as well as the state of maintenance.

In 2012 the University undertook a major renovation of the building, with an addition of a meeting room to the west of the building. Renovation design was done by Associate Professor Chatchai Wiriyakraikul, Assistant Professor Dr Waricha Wongphyat, and Mr Kawin Dhanakoses. After the renovation was completed, the building was re-opened on March 26th, 2013, with H.R.H. Princess Maha Chakri Sirindhorn presiding over the ceremony. Later in the same year, the building was enlarged, with a 4-storey annex featuring CUAA office on the ground floor, a canteen for Chula Songkhro students on the first floor, a banqueting hall on the third floor, with a deck at the top. The extension was completed in 2015, and was officially opened by H.R.H. Princess Maha Chakri Sirindhorn on March 26th of that year.

อาคารทันตรักรัชวิชัย

พันเอกอร่าม รัตนกุล เสรีเริงฤทธิ์
พ.ศ. 2512

ในเดือนสิงหาคม พ.ศ. 2506 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานพระบรมราชานุญาตให้คณะทันตแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยจัดฉายภาพยนตร์ส่วนพระองค์ชุดเสด็จเยือนประเทศญี่ปุ่นและสาธารณรัฐประชาชนจีน เพื่อหารายได้ทุกเกล้าฯ ถวายโดยเสด็จพระราชกุศลรวมเป็นเงิน 1,007,801.15 บาท ซึ่งได้พระราชทานเงินจำนวนนี้แก่คณะทันตแพทยศาสตร์ เพื่อเป็นทุนประเดิมในการก่อสร้างอาคารเรียนปฏิบัติการและวิจัย ซึ่งออกแบบโดยพันเอกอร่าม รัตนกุล เสรีเริงฤทธิ์ ตามแบบสถาปัตยกรรมสมัยใหม่ เป็นพระบรมราชานุสรณ์เฉลิมพระเกียรติสืบต่อไป โดยคณะทันตแพทยศาสตร์ได้รับงบประมาณเป็นจำนวน 4,000,000 บาท สร้างเป็นอาคารโครงสร้างคอนกรีตเสริมเหล็ก สูงสี่ชั้น วางอาคารยาวรับลม ด้านตะวันตกและตะวันออกเป็นผนังทึบ มีบันไดสัญจรโปร่งด้านทิศเหนือ

อาคารหลังนี้เริ่มก่อสร้างในพ.ศ. 2508 โดยพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเสด็จพระราชดำเนินทรงวางศิลาฤกษ์ในวันที่ 29 ตุลาคม พ.ศ. 2508 และพระราชทานนามอาคารว่า อาคารทันตรักรัชวิชัย ทั้งพระราชทานพระบรมราชานุญาตให้ประดิษฐานพระปรมาภิไธย “ภปร.” ไว้ด้านหน้าอาคารด้านถนนอังรีดูนังต์อีกด้วย เมื่อก่อสร้างแล้วเสร็จ ในวันที่ 17 กรกฎาคม พ.ศ. 2512 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ พร้อมด้วยสมเด็จพระเจ้าลูกยาเธอ เจ้าฟ้าชีราลงกรณ์ เสด็จพระราชดำเนินทรงประกอบพิธีเปิดอาคารทันตรักรัชวิชัย นับเป็นพระมหากุณาธิคุณอันกล้ากล้ากระหม่อมแก่คณะทันตแพทยศาสตร์ และประชาคมจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเป็นที่ยิ่ง

Thantarak Wichai Building

Col. Aram Ratanakul Seriroengrit
1969

In August 1966, His Majesty King Bhumibol Adulyadej graciously granted a permission for the Faculty of Dentistry, Chulalongkorn University, to organize a public screening of his personal film of the state visits to Japan and China, for fundraising purposes. After the 1,007,801.15 baht raised from the event was presented to the king, he promptly gave the fund to the Faculty of Dentistry, as a seed fund for the construction of a new laboratory and research building, which would stand as a monument to His Majesty the King into the future. The building was designed by Col. Aram Ratanakul Seriroengrit as a 4-storey reinforced concrete structure in modern architectural style. The long rectangular form of the building was oriented for maximum ventilation, with blank walls on the eastern and western side, and an open staircase on the north.

After the Faculty of Dentistry obtained an additional fund of 4,000,000 baht, construction of the new building began in 1965, with His Majesty the King graciously presided over the laying of the foundation stone on October 29th of that year. The king named the building Thantarak Wichai, and gave the royal permission to put his insignia on the façade of the building, on the Henri Dunant Road side. After construction was completed, on July 17th, 1969, His Majesty the King, accompanied by His Royal Highness Crown Prince Maha Vajiralongkorn, graciously presided over the opening ceremony of Thantarak Wichai Building, a token of the infinite royal benevolence towards the Faculty of Dentistry, as well as Chulalongkorn University.

อาคารเศรษฐศาสตร์

รองศาสตราจารย์วีระ บูรณากาญจน์
พ.ศ. 2518

คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ก่อตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 8 สิงหาคม พ.ศ. 2513 โดยรวมแผนกวิชาเศรษฐศาสตร์ คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี กับแผนกวิชาการคลัง คณะรัฐศาสตร์ ยกขึ้นเป็นคณะ เนื่องจากวิชาเศรษฐศาสตร์เป็นวิชาที่สำคัญและจำเป็นในการวางแผนพัฒนาประเทศ ทั้งนี้ทางมหาวิทยาลัยได้จัดสร้างอาคารคณะเศรษฐศาสตร์ขึ้นระหว่างบริเวณคณะรัฐศาสตร์และคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี ทางทิศใต้ของศาลาพระเกี้ยว โดยมอบหมายให้รองศาสตราจารย์ วีระ บูรณากาญจน์เป็นสถาปนิก รองศาสตราจารย์อรุณ ชัยเสรีเป็นวิศวกรโครงสร้าง ออกแบบอาคารรูปแบบสถาปัตยกรรมสมัยใหม่ โครงสร้างคอนกรีตเสริมเหล็ก ผังอาคารแบ่งออกเป็นสามส่วน ประกอบด้วยอาคารหลักสูง 5 ชั้น ทางทิศตะวันตก

เป็นห้องเรียนจำนวนรวม 28 ห้อง ทางทิศตะวันออกเป็นส่วนบริหาร ธุรการ และที่ทำงานคณาจารย์ ส่วนทางทิศใต้มีอาคารสูงสามชั้น เป็นห้องสมุด ห้องบรรยายพิเศษ ห้องสัมมนา และห้องกิจการนิสิต งบประมาณค่าก่อสร้างรวม 6,943,750 บาท มีพิธีวางศิลาฤกษ์อาคารในวันที่ 18 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2515 ก่อสร้างแล้วเสร็จบางส่วนในปีถัดมา คณะเศรษฐศาสตร์เริ่มเข้าใช้งานในเดือนมิถุนายน พ.ศ. 2516 และมีพิธีเปิดอาคารในวันที่ 16 พฤษภาคม พ.ศ. 2518 และได้มีการปรับปรุงอาคารครั้งใหญ่ในพ.ศ. 2558 โดยอาจารย์สรายุทธ ทรัพย์สุข รองศาสตราจารย์ฉัตรชัย วิริยะไกรกุล และผู้ช่วยศาสตราจารย์วัลยา พัฒนพิระเดช เป็นผู้ออกแบบ

Economics Building

Associate Professor Vira Buranakarn
1975

On August 8th, 1970, the Faculty of Economics was established at Chulalongkorn University, through the incorporation of the Department of Economics, Faculty of Commerce and Accountancy, with the Department of Finance, Faculty of Political Sciences, since it was realized that economics was an important field of inquiry that was crucial for national development planning. Accordingly, the University allocated a plot of land between the Faculty of Political Sciences and the Faculty of Commerce and Accountancy, south of Sala Phra Kieo, for the construction of this new faculty. With Associate Professor Vira Buranakarn as the architect, and Associate Professor Arun Chaiseri as the structural engineer, the Economics Building was a reinforced concrete structure in modern architectural style.

The main structure was 5-storey, with 28 classrooms on the west side, and administrative and faculty members' offices on the east side. There was also a 3-storey south wing, with a library, an auditorium, seminar rooms, as well as a student affairs room. With a construction budget of 6,943,750 baht, the building's foundation stone was laid down on February 18th, 1972. As a major part of the building was completed in the following year, in June 1973 the Faculty of Economics moved into its new building, with the official inauguration ceremony held much later, on May 16th, 1975. In 2015 the University undertook a major renovation of the building, with Sarayut Supsook, Associate Professor Chatchai Wiriyakraikul, and Assistant Professor Wanlaya Patanapiradej as project architects.

อาคารชัยอัศวรักษ์ (อาคารสัตวแพทย์ 1)

ศาสตราจารย์ ม.ร.ว. แหยมฉาน หัสตินทร
รองศาสตราจารย์รังสรรค์ ต่อสุวรรณ และอาจารย์ประพุทธิ ยุกศิริรัตน์
พ.ศ. 2515

อาคารสัตวแพทย์ 1 ปัจจุบันคือ อาคารชัยอัศวรักษ์ ตั้งอยู่ที่ฝั่งตะวันตกของถนนอังรีดูนังต์ สร้างขึ้นในพ.ศ. 2515 เพื่อการเรียนการสอนของคณะสัตวแพทยศาสตร์ ซึ่งเคยสังกัดจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมาก่อน ทว่ารัฐบาลได้อโอนไปสังกัดมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ตั้งแต่พ.ศ. 2497 จนถึงพ.ศ.2510 จึงโอนกลับมาสังกัดจุฬาฯ โดยในราวพ.ศ. 2514 มหาวิทยาลัยได้มอบหมายให้คณะบดีคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ คือศาสตราจารย์ ม.ร.ว.แหยมฉาน หัสตินทร ออกแบบอาคารดังกล่าว โดยมีรองศาสตราจารย์รังสรรค์ ต่อสุวรรณเป็นผู้ออกแบบหลัก เป็นอาคารโครงสร้างคอนกรีตเสริมเหล็ก สูง 5 ชั้น ได้รับอิทธิพลในการออกแบบจากแนวทางบรูทัลลิสม์ (Brutalism) ที่ปรากฏในการออกแบบศาลาว่าการนครบอสตัน (Boston City Hall) ประเทศสหรัฐอเมริกา มีลักษณะเด่นที่การใช้คอนกรีตเปลือย รูปทรงของอาคารเป็นสี่เหลี่ยมเรียบ ชั้นบนของอาคารแต่ละชั้น

ยื่นออกมาบังแดดให้กับตัวอาคารที่อยู่ชั้นล่างลดหลั่นกัน ชั้นบนมีคريبคอนกรีตกันแดดทางตั้งถี่ๆ กว่าชั้นล่าง ประกอบกับจังหวะของเสาคู่ด้านหน้าอาคาร ทำให้อาคารดูมั่นคง สง่างาม วางโถงทางเข้าอาคารให้เอียงจากจุดกึ่งกลางอาคารเพื่อเพิ่มความน่าสนใจ มีหลังคายื่นยาวออกไปด้านหน้า เพื่อเน้นศักยภาพของโครงสร้างคอนกรีต ภายในมีโถงบันไดรูปครึ่งวงกลม ตกแต่งด้วยกรวดล้างสีดำ

ในภายหลังกณะสัตวแพทยศาสตร์ได้เปลี่ยนชื่ออาคารหลังนี้เป็น อาคารชัยอัศวรักษ์ เพื่อเป็นเกียรติแก่ศาสตราจารย์ พันโท หลวงชัยอัศวรักษ์ (ไชย แสง-ชูโต) คนบดีคนแรกของคณะ

ด้วยคุณค่าทางประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรม ในพ.ศ. 2558 สมาคมสถาปนิกสยาม ในพระบรมราชูปถัมภ์ ได้ตัดสินให้อาคารดังกล่าวได้รับรางวัลอาคารอนุรักษ์ดีเด่น ประเภทอาคารสถาบัน และอาคารสาธารณะ

Chaiatsawarak Building

Professor MR Laemchan Hasdin,
Associate Professor Rangsan Torsuwan, and Praphut Yuktirat
1972

Veterinary 1 Building, now known as Chaiatsawarak Building, was located on the west side of Henri Dunant Road. It was constructed in 1972 for the Faculty of Veterinary Science, which used to affiliate with Chulalongkorn University until 1954, when it became part of Kasetsart University. However, in 1967 the faculty resumed its affiliation with Chulalongkorn University, so in 1971 the University asked Professor MR Laemchan Hasdin, dean of the Faculty of Architecture, to provide designs for the new building for the Faculty of Veterinary Science. With Associate Professor Rangsan Torsuwan as the lead designer, the design was a 5-storey reinforced concrete structure in Brutalist style, significantly inspired by the design of Boston City Hall (Kallmann McKinnell & Knowles, 1968). Prominent features

include the use of exposed concrete, simple box-shaped plan with cantilevered upper floors, the rhythmic use of vertical concrete fins, as well as the use of a row of double concrete piers on the ground floor. The formal severity was counterpointed by the off-center placement of the entrance hall, together with its cantilevered canopy, leading into the main staircase hall, decorated in black.

Later the building was renamed Chaiatsawarak Building, in honor of Professor Lieutenant Colonel Luang Chaiatsawarak (Chai Saeng-Xuto), the first dean of the Faculty of Veterinary Science. In 2015 the Association of Siamese Architects granted the building with its conservation award, in recognition of the building's importance in Thai architectural history as well as the satisfactory state of preservation.

หอพักพุดตาน (หอหญิง)

รองศาสตราจารย์ ม.ล. ประทีป มาลากุล และผู้ช่วยศาสตราจารย์ปราโมทย์ แต่งเทียน
พ.ศ. 2517

ในพ.ศ. 2514 ศาสตราจารย์เติมศักดิ์ กฤษณามระ ผู้รักษาการแทนเลขาธิการมหาวิทยาลัยในขณะนั้น มีดำริให้มหาวิทยาลัยสร้างอาคารหอพักสำหรับนิสิตหญิง แทนหอพักหลังเดิม คือหอเหนือ และหอใต้ ซึ่งเป็นอาคารขนาดเล็ก มีพื้นที่ใช้สอยจำกัด โดยให้สร้างเป็นอาคารสูง ซึ่งจะเป็นต้นแบบของอาคารหอพักหลังอื่นๆ ในอนาคต ทางมหาวิทยาลัยได้มอบหมายให้รองศาสตราจารย์ ม.ล. ประทีป มาลากุล และผู้ช่วยศาสตราจารย์ปราโมทย์ แต่งเทียนออกแบบเป็นอาคารในรูปแบบสถาปัตยกรรมสมัยใหม่ โครงสร้างคอนกรีตเสริมเหล็กสูง 14 ชั้น งบประมาณการก่อสร้างทั้งสิ้น 13,750,000 บาท มีห้องพัก 176 ห้อง สามารถรับนิสิตได้ 352 คน นับเป็นอาคารสูงหลังแรกที่สร้างขึ้นในบริเวณจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เริ่มต้นก่อสร้างในวันที่ 4 กันยายน พ.ศ. 2515 มีพิธีวางศิลาฤกษ์ใน

วันที่ 26 มีนาคม ปีถัดมา โดยจอมพลถนอม กิตติขจร นายกรัฐมนตรี เป็นประธานในพิธี การก่อสร้างแล้วเสร็จ มีพิธีเปิดในวันที่ 10 พฤศจิกายน พ.ศ. 2517

อาคารหอหญิง (ปัจจุบันเรียก หอพักพุดตาน) เป็นอาคารรูปแบบบรูทัลลิสม์ (Brutalism) มีลักษณะเด่นที่การใช้คอนกรีตเปลือย มีผิวสัมผัสที่เกิดจากไม้แบบที่ใช้หล่อคอนกรีต อาคารมีผังแบบสมมาตร ทอดตัวยาวตามแนวทิศตะวันออก-ตะวันตก วางบันได ลิฟท์ ห้องน้ำ ห้องซักล้าง ห้องเตรียมอาหาร ตลอดจนห้องกิจกรรมส่วนกลางไว้ที่กลางอาคาร มีห้องพักนิตติเรียงไปสองข้าง โดยเรียงให้เป็นแนวเฉียง จึงเกิดจังหวะของเสาครีบทึ่สูงตลอดความสูงอาคาร ตัดกับราวกันตกคอนกรีตที่เป็นเส้นนอนชั้นล่างเป็นโถงโถ่ง เชื่อมต่อกับพื้นที่ส่วนอื่นๆ ในบริเวณหอพัก

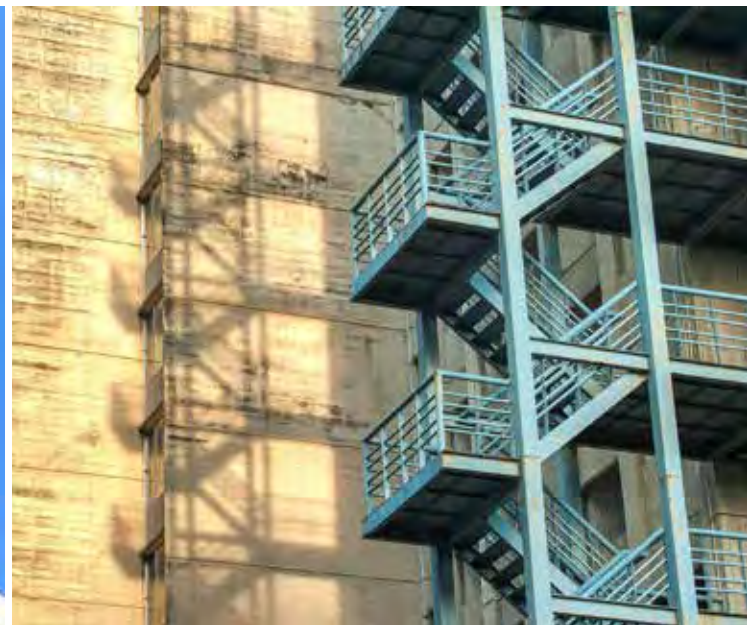
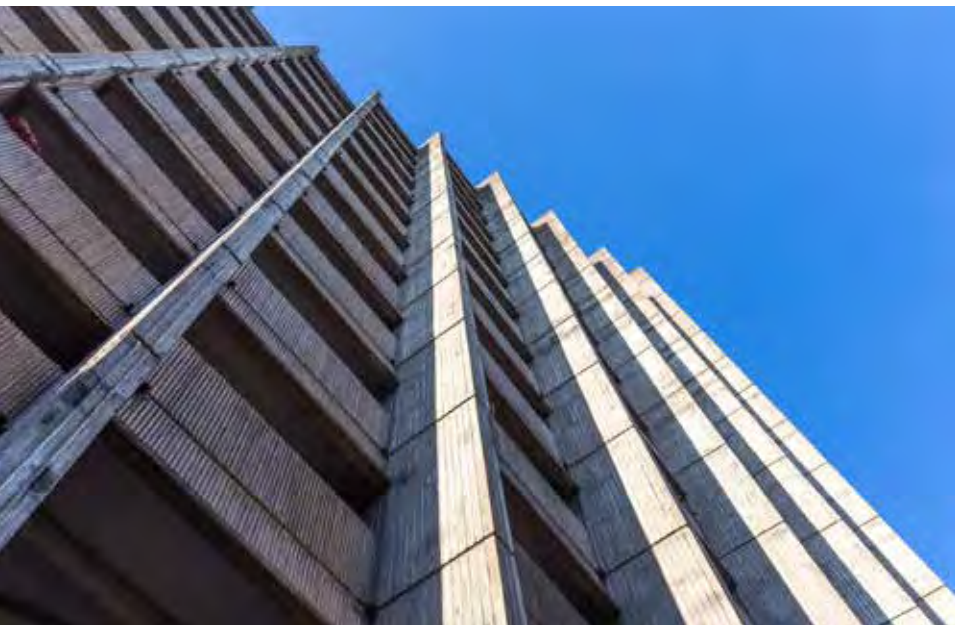
Phuttan Dormitory

Associate Professor ML Pratheep Malakul and Assistant Professor Pramote Tangtiang
1974

In 1971, Professor Toemsakdi Krishnamra, acting University Secretary, proposed a plan for the University to construct a dormitory for female students, replacing the inadequate North and South Dormitories, with a single high-rise building that would become a prototype for the future. Accordingly, the design task was given to Associate Professor ML Pratheep Malakul and Assistant Professor Pramote Tangtiang, who designed a reinforced concrete, 14-storey tower. With a budget of 13,750,000 baht, the building provided 176 rooms, 352-bed capacity. It was also the tallest building constructed on campus when it was completed. Construction began on September 4th, 1972; the foundation stone laying ceremony was held on March 26th, 1973, presided over by Field Marshall Thanom

Kittikachorn, the prime minister. After the construction was completed, the building was officially opened on November 10th, 1974.

Now known as Phuttan Dormitory, the building was inspired by Brutalist architecture, featuring raw concrete façade, finely textured with concrete formwork. The building had a symmetrical plan, with a circulation core, wash room, pantry, and common room at the center, flanked on both sides by rows of bedrooms which are placed in a staggered fashion. Supporting pylons' verticality contrasts sharply with horizontal lines of railings. The ground floor is almost completely open, allowing spatial continuity within the dormitory compound.

อาคารจามจรี 7 (โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย)

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชุมพล สุรินทรามุรณีย์
พ.ศ. 2517

โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เดิมเป็นหน่วยผลิตเอกสารมหาวิทยาลัย ให้บริการการพิมพ์เอกสาร ตำรา ตลอดจน สิ่งพิมพ์ต่างๆ ของมหาวิทยาลัย จนพ.ศ. 2516 จึงสร้างอาคารโรงพิมพ์ขึ้นที่ทางทิศเหนือของสำนักเลขาธิการ โดยทางมหาวิทยาลัยได้มอบหมายให้ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชุมพล สุรินทรามุรณีย์ ออกแบบอาคารโรงพิมพ์ ในงบประมาณ 1,500,000 บาท ให้เป็นโรงพิมพ์ที่ทันสมัย ให้บริการการพิมพ์ และเป็นห้องปฏิบัติการสำหรับนิสิตสาขาต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการผลิตสื่อสิ่งพิมพ์ เช่น สื่อสารมวลชน วิทยาศาสตร์ ทั่วไป และสถาปัตยกรรมศาสตร์ เป็นต้น

อาคารโรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปัจจุบันเรียก อาคารจามจรี 7 เป็นอาคารสูงสองชั้น กว้าง 20 เมตร ยาว 50 เมตร มีพื้นที่ใช้สอยรวม 1,800 ตารางเมตร โครงสร้างคอนกรีตเสริมเหล็ก แบ่งเป็นส่วนสำนักงานสูงสองชั้น และส่วนแท่นพิมพ์ ซึ่งเป็นห้องโถงชั้นเดียวเพดานสูง ใช้โครงสร้างช่วงกว้าง โครงสร้างหลังคาคอนกรีตเสริมเหล็ก มุงด้วยกระเบื้องโค้งเป็นจันทวยยาวตลอดอาคาร เริ่มก่อสร้างในวันที่ 18 กันยายน พ.ศ. 2516 แล้วเสร็จในวันที่ 13 กันยายน พ.ศ. 2517

ในพ.ศ. 2559 มหาวิทยาลัยได้ดำเนินการปรับปรุงอาคารจามจรี 7 โดยผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุรียน ศิริธรรมปิติเป็นผู้ออกแบบ ซึ่งได้เปลี่ยนหลังคากระเบื้องโค้งของเดิมเป็นหลังคาเอียงผืนใหญ่ผืนเดียว เพื่อความสะดวกในการระบายน้ำจากหลังคา และความมั่นคงแข็งแรงของอาคาร

Chamchuri 7 Building

Assistant Professor Chumphol Surintharaboon
1974

Originally established as a document production unit, Chulalongkorn University Printing House had been printing documents, textbooks as well as other printed matters for the University. In 1973 construction of the current printing house began on a plot of land north of the Secretariat Office. The design task was given to Assistant Professor Chumphol Surintharaboon, with the budget of 1,500,000 baht, to build a modern printing house that would offer printing services as well as a laboratory space for students of printing-related fields such as mass communication, science, or architecture.

Now known as Chamchuri 7 Building, Chulalongkorn University Printing House is a 2-storey reinforced concrete structure, 50 meters in length and 20 meters in width, with total functional space of 1,800 square meters. The building is divided into two parts: a 2-storey office space, and a 1-storey, double-height space for the printing press. The building's roof was a long-span reinforced concrete structure, covered with curved corrugated fibre cement roofing. Construction began on September 18th, 1973, and was completed on September 13th, 1974.

In 2016, the building was renovated by Assistant Professor Suriyon Sirithummapiti. The roof was replaced by a single corrugated metal roof for better drainage and structural stability.

อุโมงค์

อาจารย์บุญส่ง โรหิตสุข และนายสิน พวงสุวรรณ
พ.ศ. 2517

อุโมงค์ หรือทางลอดถนนพญาไท สร้างขึ้นตามดำริของเทศบาลนครกรุงเทพฯ ร่วมกับจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ให้เป็นเส้นทางสัญจรสำหรับนิสิตที่จะต้องข้ามถนนพญาไท ในบริเวณระหว่างแยกสามย่าน กับประตูใหญ่ของมหาวิทยาลัย โดยที่แต่เดิมจะสร้างที่ถนนจุฬาฯ ซอย 3 ระหว่างคณะครุศาสตร์กับสำนักเลขาธิการ แต่ต่อมา ย้ายมาสร้างที่หน้าคณะสื่อสารมวลชนและการประชาสัมพันธ์ (ปัจจุบันคือ คณะนิเทศศาสตร์) ซึ่งเป็นจุดที่มีคนข้ามถนนมาก เกิดอุบัติเหตุขึ้นบ่อยครั้ง ในพ.ศ. 2514 เทศบาลนครกรุงเทพฯ ได้ขอให้คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ออกแบบทางลอด แทนที่จะทำเป็นสะพานลอยแบบทั่วไป โดยเหตุผลว่าทางลอดนี้จะลึกลงไปเพียงสองเมตรครึ่ง เดินสะดวกกว่าสะพานลอยซึ่งสูงห้าเมตร ทั้งยังไม่สร้างปัญหาการจราจรในระหว่างก่อสร้าง และไม่บดบังทัศนียภาพถนนเมื่อแล้วเสร็จ ทั้งนี้ทางมหาวิทยาลัยต้องถอยร่นรั้วมหาวิทยาลัยเข้าไป เพื่อให้ทางเข้าออกทางลอดอยู่นอกรั้ว ส่วนทางเทศบาลนครกรุงเทพฯ ก็ต้องประสานงานเพื่อย้ายท่อประปา และสายเคเบิลโทรศัพท์ที่กีดขวางทางลอดออกไป

การก่อสร้างอุโมงค์เริ่มขึ้นในวันที่ 27 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2516 เปิดใช้งานในวันที่ 26 มีนาคม พ.ศ. 2517 โดยฯพณฯ สัญญา ธรรมศักดิ์ เป็นประธานในพิธีเปิด

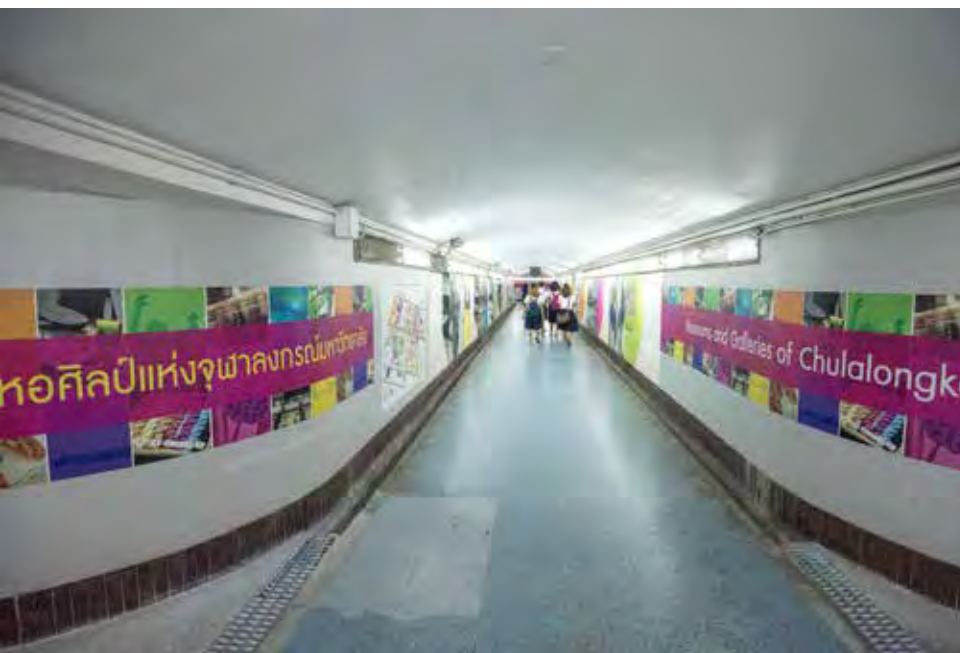

The Tunnel

Boonsong Rohitasuk and Sin Phuangsuwan
1974

The Tunnel, an underpass underneath Phya Thai Road, was mutually designed by the Bangkok Municipality (present-day Bangkok Metropolitan Administration) and Chulalongkorn University, to provide a safe line of circulation for pedestrian traffic between Sam Yan intersection and the University's main gate. Originally the Tunnel was to be built at Chula Soi 3 intersection, between the Faculty of Education and the Secretariat Office. However, it was actually constructed a block south, at the intersection between the Faculty of Education and the Faculty of Mass Communication, where the pedestrian volume – as well as the number of road accidents – was comparatively higher. In 1971 the Bangkok Municipality asked the Faculty of Engineering to design an underpass, instead of the usual pedestrian overpass, for three reasons: an underpass requires only 2.5 meters depth, while an overpass needs to go up as high as 5 meters; road traffic would not be interrupted during construction; and better streetscape after completion. In the process the University agreed to move back its fence so that the underpass entrances would remain on the public road. The Bangkok Municipality had to help facilitate the removal of impeding water pipes and telephone lines.

Construction of the Tunnel began on February 27th, 1973. It was officially opened on March 26th, 1974, with His Excellency Professor Sanya Dharmasakti presiding over the inauguration ceremony.

อาคารวิศิษฐ์ ประจวบเหมาะ: (อาคารสถาบัน 1)

อาจารย์บุญส่ง โรหิตสุข
พ.ศ. 2517

อาคารสถาบัน 1 ปัจจุบันคือ อาคารวิศิษฐ์ ประจวบเหมาะ สร้างขึ้นบริเวณด้านทิศตะวันตกเฉียงใต้ของคณะรัฐศาสตร์ เพื่อเป็นที่ตั้งของสถาบันต่างๆ ที่มหาวิทยาลัยได้ตั้งขึ้นใหม่ ได้แก่ สถาบันประชากรศาสตร์ สถาบันเอเชีย และสถาบันวิจัยสังคม ตลอดจนห้องสมุดคณะรัฐศาสตร์ ออกแบบโดยอาจารย์บุญส่ง โรหิตสุข เป็นอาคารสูง 4 ชั้น เริ่มก่อสร้างวันที่ 20 กันยายน พ.ศ. 2516 การก่อสร้างอาคารบางส่วนแล้วเสร็จในพ.ศ. 2518 โดยใช้ชั้นล่างของอาคารเป็นห้องสมุดคณะรัฐศาสตร์ ส่วนชั้นอื่นๆ เป็นที่ทำการของสถาบันต่างๆ ตามที่กำหนดไว้แต่เดิม

อาคารสถาบัน 1 มีผังรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า มีรูปแบบสถาปัตยกรรมสมัยใหม่ที่เรียบง่าย ชั้นล่างมีโถงทางเข้าโปร่งโล่ง เน้นโครงสร้างพื้นของชั้นสองที่มองเห็นจากชั้นล่างเป็นแผ่นพื้นแบบกระทง (waffle slab) ส่วนห้องสมุดคณะรัฐศาสตร์มีชั้นลอย มีส่วนอ่านหนังสือที่สูงเป็นพิเศษ เปิดมุมมองสู่พื้นที่สีเขียวภายนอก

ในพ.ศ. 2528 มหาวิทยาลัยได้เปลี่ยนชื่ออาคารสถาบัน 1 เป็นอาคารวิศิษฐ์ ประจวบเหมาะ เพื่อเป็นเกียรติแก่ศาสตราจารย์ ดร.วิศิษฐ์ ประจวบเหมาะ นักวิชาการประชากรศาสตร์และการวางนโยบายประชากรของประเทศไทย ผู้ก่อตั้งและผู้อำนวยการคนแรกของสถาบันประชากรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Wisit Prachuapmoh Building

Boonsong Rohitasuk
1974

Originally called Institute 1 Building, Wisit Prachuapmoh Building was constructed southwest of the Faculty of Political Science, in order to provide space for institutes recently established by the University such as the Institute of Population Studies, Institute of Asian Studies, Social Research Institute, as well as the new library for the Faculty of Political Science. Designed by Boonsong Rohitasuk, the building was a 4-storey reinforced concrete structure. Construction began on September 20th, 1973, and parts of the building were completed by 1975. The ground floor was occupied by the library for the Faculty of Political Science, while the upper floors were used by various institutes as planned.

Institute 1 Building had a simple rectangular plan, in modern architectural style. The double-height entrance hall was open, the waffle-slab structure of the upper floor clearly visible from below. The library has a mezzanine, with a double-height reading space opening directly onto green space outside.

In 1985, the building was renamed Wisit Prachuapmoh Building, in honor of Professor Wisit Prachuapmoh, a prominent scholar of population studies and population policy planning who was also the founder and the first director of the Institute of Population Studies, Chulalongkorn University.

อาคารจามจุรี 3 (อาคารบริหารการศึกษา)

อาจารย์กี ขนิษฐานันท์ และอาจารย์ชัยศักดิ์ สุวรรณศิริกุล
พ.ศ. 2519

อาคารบริหารการศึกษา ปัจจุบันเรียก อาคารจามจุรี 3 สร้างขึ้นเพื่อเป็นศูนย์กลางการบริหารมหาวิทยาลัย ตั้งอยู่ที่บริเวณแกนกลางมหาวิทยาลัย ระหว่างอาคารจามจุรี 1 และอาคารจามจุรี 2 เป็นอาคารโครงสร้างคอนกรีตเสริมเหล็กสูงสี่ชั้น เมื่อแรกออกแบบชั้นล่างเป็นใต้ถุนโล่ง ชั้นที่สองเป็นห้องบรรยายและสัมมนา ชั้นที่สามเป็นสำนักงานฝ่ายวิชาการ ห้องทะเบียนและประวัติการศึกษาของนิสิต ส่วนชั้นที่สี่เป็นหน่วยทะเบียนกลาง และสำนักงานฝ่ายวางแผนและพัฒนา ออกแบบโดยอาจารย์กี ขนิษฐานันท์ และอาจารย์ชัยศักดิ์ สุวรรณศิริกุล เริ่มก่อสร้างวันที่ 30 กันยายน พ.ศ. 2518 แล้วเสร็จวันที่ 28 กันยายน พ.ศ. 2519 ต่อมาในภายหลังมีการปรับปรุงพื้นที่ชั้นสามและชั้นสี่เป็นที่ทำงานคณะผู้บริหารมหาวิทยาลัย ปัจจุบันเป็นที่ตั้งของสำนักบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศ

อาคารบริหารการศึกษาเป็นอาคารขนาดเล็กที่มีการออกแบบอย่างประณีต สอดคล้องกับสถานที่ตั้ง โดยวางตัวขนานกับถนนพญาไท ระหว่างปีกของอาคารจามจุรี 1 และอาคารจามจุรี 2 เกิดเป็นลานล้อม (quadrangle) พื้นที่ตรงกลางที่มีต้นไม้ร่มรื่น ทำใต้ถุนอาคารโล่ง เปิดมุมมองไปยังบริเวณมหาวิทยาลัยฝั่งตรงข้าม เน้นชั้นบนของอาคารด้วยกันสาดคอนกรีตขนาดใหญ่ที่ยื่นล้ำออกมานอกแนวเสาโดยรอบอาคาร เกิดปริมาตรทางนอนที่รองรับด้วยเส้นตั้งของเสาอาคาร ที่เป็นเสาครีบกอนกรีตสูงสามชั้น หน้าเสาโค้งมน เน้นความสูงด้วยสันเหลี่ยมเล็กๆ จำนวนมากที่เกิดจากแบบหล่อคอนกรีต ระหว่างเสาที่ชั้นสองและชั้นสามมีแผงกันแดด ทำผิวเป็นเส้นนอน เว้นช่องระบายอากาศก่อนถึงเสาและคานารับพื้น ทำให้กันแดดกันฝนได้ โดยที่อาคารยังคงความโปร่งเบาและสง่างาม

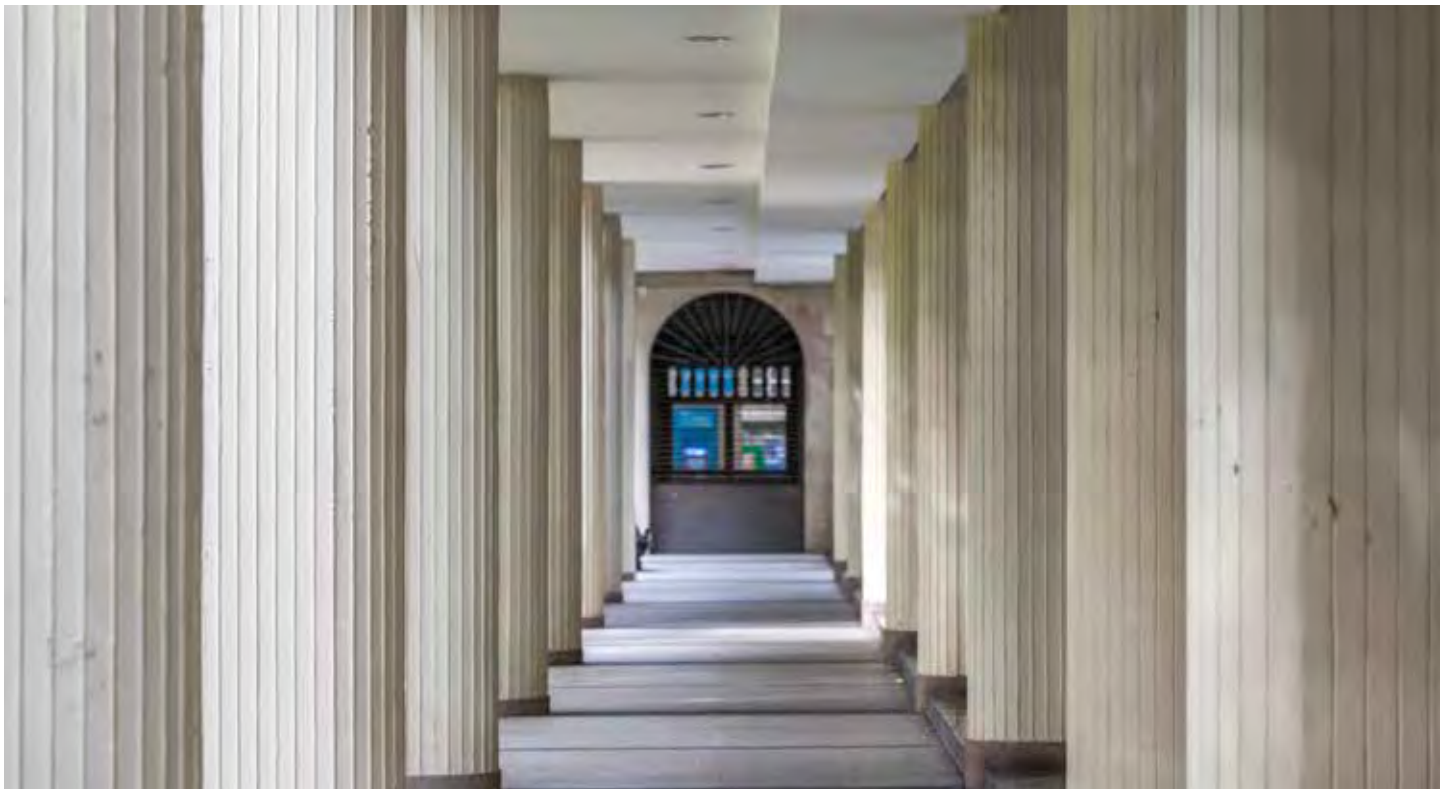

Chamchuri 3 Building

Ki Kanitthanan and Chaisak Suwansirikul
1976

Presently named Chamchuri 3 Building, the building was originally called Educational Administrative Building. Located on the main campus axis between Chamchuri 1 and Chamchuri 2 Buildings, it was designed to be the center of university administration. A 4-storey reinforced concrete structure, the ground floor was almost totally open. The second floor consisted of lecture halls and seminar rooms; the third floor was the Office of Academic Affairs and the Registrar's Office, while the fourth floor was the Registrar's Office, and the Office of Planning and Development. It was designed by Ki Kanitthanan and Chaisak Suwansirikul. Construction began on September 30th, 1975, and was completed on September 28th, 1976. Later, the third and the fourth floors were redesigned and used as the offices of the University's administrators. Currently it is occupied by the Office of Information Technology.

Chamchuri 3 Building was small but carefully crafted, corresponding well with its context. The building stood between Chamchuri 1 and Chamchuri 2 Buildings, forming the fourth side of a well-shaded quadrangle. Yet the ground floor of the new building was almost totally open, so the visual continuity along the campus axis was kept intact. The upper floors were accentuated with horizontal concrete fins which were extended well beyond the line of supporting triple-height concrete columns, each of which had a round profile, with fine vertical fluting. Between the columns, on the second and third floors, there are concrete panels with horizontal concrete formwork lines, hovering lightly between the floors.

ธรรมสถาน

ผู้ช่วยศาสตราจารย์จาดูรนต์ วัฒนผาสุก
พ.ศ. 2522

ในพ.ศ.2488 ฯพณฯ ศรีสุภาส จันทโรบาส ผู้นำประเทศอินเดีย ได้บริจาคเงิน 250,000 บาท ให้จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยนำไปก่อสร้างถาวรวัตถุ เพื่อเป็นที่ระลึกในสัมพันธไมตรีอันดีระหว่างประเทศไทยกับอินเดีย ต่อมาในพ.ศ. 2503 นิสิตชมรมกลุ่มศึกษาพุทธศาสตร์และประเพณีจึงมีแนวความคิดที่จะใช้ทุนดังกล่าวสร้าง พุทธสถาน ขึ้น เพื่อเป็นศูนย์กลางการเผยแผ่และศึกษาพระพุทธศาสนาในมหาวิทยาลัย และได้มีกิจกรรมระดมทุนเพิ่มเติมสืบมา จนถึงพ.ศ. 2511 จึงเปลี่ยนแนวความคิดเป็นการสร้าง ธรรมสถาน แทน ตามข้อเสนอแนะของท่านพุทธทาสภิกขุ ให้สถานที่แห่งนี้เป็นสัปปายะสถานและที่ประกอบพิธีต่างๆ ได้ทุกศาสนา มิได้จำกัดเฉพาะพุทธศาสนา โดยมีรูปแบบสถาปัตยกรรมที่เป็นกลางๆ ไม่ได้เน้นลักษณะพิเศษของศาสนาหรือลัทธิความเชื่อใดเป็นพิเศษ

ถึงพ.ศ. 2518 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยจึงกำหนดที่ก่อสร้างธรรมสถานขึ้นที่ทางด้านตะวันตกของมหาวิทยาลัย ใกล้หอพักจุฬานิวเอร์น โดยสมทบงบประมาณกับทุนที่มีมาแต่เดิมนั้น สร้างอาคารโครงสร้างคอนกรีตเสริมเหล็ก สูงสองชั้น ประกอบด้วย

ด้วยห้องโถงอเนกประสงค์ ห้องประชุม ห้องนั่งสมาธิ สำนักงาน เป็นต้น ตามพันธกิจในการเสริมสร้างให้ประชาคมมหาวิทยาลัยสมบูรณ์พร้อมทั้งความรู้และคุณธรรม โดยใช้อาคารนี้ในกิจกรรมทางศาสนาของมหาวิทยาลัยโดยไม่จำกัดศาสนา ส่งเสริมการศึกษาและปฏิบัติทางศาสนาธรรม ชี้นำแนวทางชีวิตที่สงบ สร้างคุณค่าและคุณภาพในชีวิต ตลอดจนเป็นสถานที่ประกอบพิธีกรรมทางศาสนาและประเพณี โดยมอบหมายให้ผู้ช่วยศาสตราจารย์จาดูรนต์ วัฒนผาสุกเป็นผู้ออกแบบ เริ่มก่อสร้างในเดือนตุลาคม พ.ศ. 2521 แล้วเสร็จในวันที่ 22 กรกฎาคม พ.ศ. 2522 สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จฯ มาทรงเปิดอาคารในวันที่ 3 สิงหาคม พ.ศ. 2523

ธรรมสถานมีผังรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า มีรูปทรงอาคารเรียบง่าย และสอดคล้องกับสภาพภูมิอากาศ มีลักษณะเด่นที่การทำแนวเสาสูงโดยรอบอาคาร รองรับหลังคาที่ทำเป็นแผง (parapet) เรียบๆ ยาวตลอดอาคาร ต่อระนาบกันสาดโดยรอบ ทำเป็นชายคาโค้ง ใช้วัสดุธรรมชาติที่ผลิตได้ในประเทศ เช่น ไม้กระเบื้องดินเผา กรวดล้าง เป็นต้น

Dhammasathan

Assistant Professor Chaturon Vadhanabhasuk
1979

In 1945, His Excellency Subhas Chandra Bose, Head of the Provisional State of Free India, donated 250,000 baht to Chulalongkorn University, specifically to build a long-lasting memorial to the mutual friendship between Thailand and India. In 1960, C.U. Buddhist Society came up with the idea to use the fund to construct Dhammasathan, a center of study and dissemination of Buddhism in the University. During the following years, the Society had organized fund-raising events, in order to add onto Subhas Chandra Bose's original fund. By 1968, upon the much-revered Buddhadasa Bhikkhu's advice, the growing fund was towards the construction of Dhammasathan, an inter-faith place of spirituality and peace, with a non-denominational style of architecture.

In 1975, the University allocated a plot of land on the west side of the campus, close to Chula Niwet Housing, for the construction of Dhammasathan, together with additional fund. The design was for a 2-storey reinforced concrete structure, with a double-height multi-purpose space, a meeting room, a meditation room, as well as offices.

It would be a part of the University's attempt to promote knowledge and moral for members of the university community, to encourage the study and practice of religions in an inter-faith manner, to provide a guideline for peaceful and valued quality of life, as well as a place for religious rites and ceremonies. Assistant Professor Chaturon Vadhanabhasuk was given the task of designing the Dhammasathan, the construction of which began in October 1978, and was completed on July 22nd, 1980. Her Royal Highness Princess Maha Chakri Sirindhorn presided over the inauguration ceremony of the building on August 3rd, 1980.

With a simple, rectangular plan, Dhammasathan features a clean and peaceful form that corresponds well with local climate. Notable features include the use of tall, tapered columns along the perimeter, supporting the simple parapet roof as well as the curved overhanging eaves on all sides of the building. Building materials – wood, terracotta tiles, or gravel wash – were mostly locally produced.

อาคารเภสัชศาสตร์

รองศาสตราจารย์ทรงคุณ อรรถากร
พ.ศ. 2523

คณะเภสัชศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย แต่เดิมมีอาคารอยู่ที่บริเวณทิศเหนือของหอประชุมจุฬาฯ (ปัจจุบันคือคณะศิลปกรรมศาสตร์) ต่อมาในพ.ศ. 2488 ได้ย้ายไปสังกัดมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ และมหาวิทยาลัยมหิดลอยู่ระยะหนึ่งจนถึงพ.ศ. 2515 จึงย้ายกลับมาสังกัดจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ต่อมาการเรียนการสอนวิชาเภสัชศาสตร์ขยายตัวออกไปอย่างกว้างขวาง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยจึงจัดสรรพื้นที่ดินบริเวณริมถนนพญาไท ทางทิศใต้ของศูนย์การค้าสยามสแควร์ ซึ่งขณะนั้นเป็นชุมชนแออัดในพื้นที่มหาวิทยาลัยอยู่ ดำเนินการรื้อถอนอาคารในพื้นที่อยู่หลายปี จนถึงพ.ศ. 2520 จึงสามารถเริ่มก่อสร้างอาคารเภสัชศาสตร์ได้

อาคารเภสัชศาสตร์ออกแบบโดยรองศาสตราจารย์ทรงคุณ อรรถากร เป็นอาคารโครงสร้างคอนกรีตเสริมเหล็กสูงสี่ชั้น พื้นที่ใช้สอยรวมประมาณ 19,000 ตารางเมตร ออกแบบเป็นกลุ่ม

อาคารขนาดใหญ่ ตรงกลางเป็นอาคารมีผังรูปสี่เหลี่ยม และมีอาคารเป็นปีกออกไปสองข้างของอาคารกลางนี้รวม 4 หลัง ทางทิศตะวันออกและตะวันตก โอบล้อมพื้นที่สวนทั้งสองด้าน ตอนกลางอาคารเป็นลานโล่ง มีลักษณะเด่นที่การใช้ระบบพิกัด (modular system) ในการออกแบบ ทำให้อาคารทั้งหลังมีช่วงเสามาตรฐาน 3 เมตร และ 12 เมตร มีระยะผนัง ตลอดจนช่องเปิดประตูหน้าต่าง แผงกันแดด ฯลฯ ที่มีขนาดเป็นมาตรฐาน เสาอาคารเป็นเสาครีป ช่วงคานกว้าง อาคารสองชั้นบนเน้นรูปทรงที่เป็นเหลี่ยมและกลมมน ยื่นออกมาพันแนวเสา ให้ร่มเงาแก่อาคารสองชั้นล่าง อาคารทั้งหมดยกพื้นสูง ทำฐานอาคารปาดเฉียงให้ดูเบาลอย เริ่มก่อสร้างวันที่ 23 กันยายน พ.ศ. 2520 แล้วเสร็จวันที่ 12 พฤศจิกายน พ.ศ. 2523

Pharmaceutical Science Building

Associate Professor Songkhun Atthakorn
1980

The Faculty of Pharmaceutical Science, Chulalongkorn University, used to have its own building north of the Auditorium. However, in 1945 the faculty became affiliated with the University of Medical Sciences, and later Mahidol University. In 1972 the Faculty resumed its affiliation with Chulalongkorn University, as well as its occupation of the old building, now known as the Faculty of Fine and Applied Arts. As the teaching of pharmaceutical science steadily expanded beyond the old building's capacity, eventually the University allocated a large plot of land on the east side of Phya Thai Road, south of Siam Square, for the construction of the new Faculty of Pharmaceutical Science. As the land was still occupied by renters, it took the University a few years to remove the settlements and clear up the grounds for construction, which began in 1977.

Designed by Associate Professor Songkhun Atthakorn, the Pharmaceutical Science Building was a 4-storey reinforced concrete structure, with total functional area of 19,000 square meters. At the center of the compound is a rectangular building with a courtyard; four wings of buildings spread from this central building towards the east and the west, embracing the side courtyards. The design was strictly based on a modular system, leading to the regular 3.00-meter and 12.00-meter gridline of columns, as well as the standardized dimensions of wall panels, doors and windows, as well as the sun-shading device. Rectangular columns support the long-span structure; the two topmost floors are cantilevered over the columns, providing shading for the two lower floors. The entire compound is raised up, with a slanted base that hovers above the ground. Construction began on September 23rd, 1977, and was completed on November 12th, 1980.

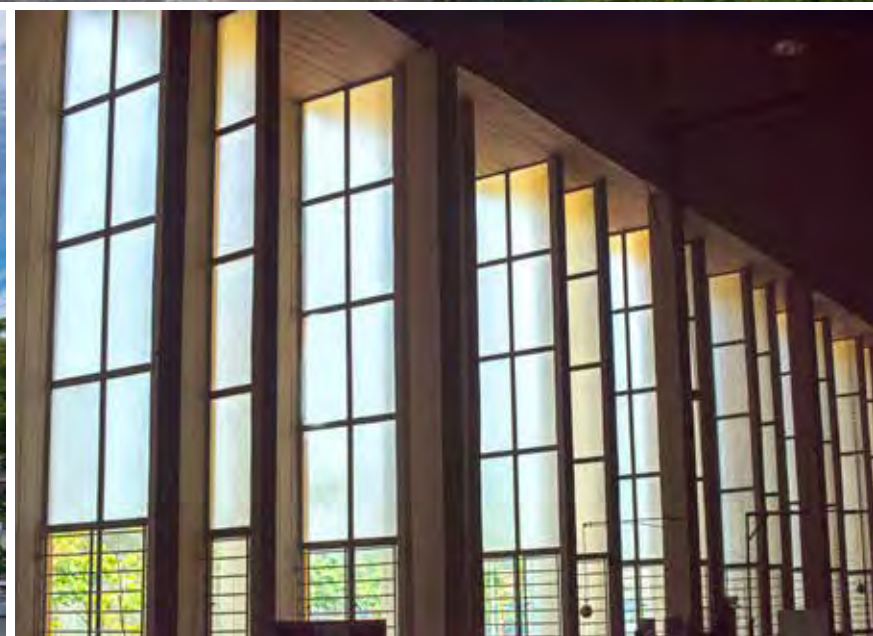

สนามกีฬาในร่ม

รองศาสตราจารย์ต่อพงศ์ ยมภาค และรองศาสตราจารย์ ดร. เกียรติ จิวะกุล
พ.ศ. 2523

อาคารสนามกีฬาในร่ม ศูนย์กีฬาแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ตั้งอยู่ทางทิศเหนือของสนามกีฬาจุฬาลงกรณ์ เป็นอาคารโครงสร้างคอนกรีตเสริมเหล็ก โครงหลังคา โครงถักเหล็ก สูงสองชั้น บริเวณส่วนด้านหน้า ด้านหลัง สูงโล่งเทียบเท่าความสูงสองชั้น มีพื้นที่ใช้สอยรวม 5,887 ตารางเมตร ออกแบบโดยรองศาสตราจารย์ต่อพงศ์ ยมภาค และรองศาสตราจารย์ ดร. เกียรติ จิวะกุล เป็นสนามกีฬาอเนกประสงค์ รองรับการเล่นกีฬาหลากหลายชนิด เช่น ตะกร้อ วอลเลย์บอล บาสเกตบอล เทเบิลเทนนิส แบดมินตัน ยูโด มวย ยิมนาสติก และกีฬาชนิดอื่นๆ

อาคารสนามกีฬาในร่มมีลักษณะเด่นที่การใช้โครงสร้างคอนกรีตเสริมเหล็กร่วมกับโครงหลังคาเหล็ก การทำผนังอาคารบางด้านเป็นครีบทงตั้งเพื่อการระบายอากาศ บางด้านกรุด้วยอิฐเปลือย เริ่มก่อสร้างวันที่ 21 ธันวาคม พ.ศ. 2521 แล้วเสร็จในวันที่ 1 เมษายน พ.ศ. 2523

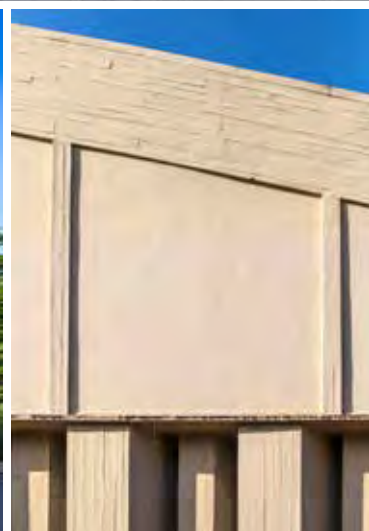

Indoor Sports Complex

Associate Professor Torpong Yomnak and Associate Professor Dr Kiat Jiwakul
1980

The Indoor Sports Complex, Chulalongkorn University Sport Center, is located north of Chulalongkorn Stadium. It is a 2-storey reinforced concrete structure with steel truss roof, with double-height front and the back sides. The gross floor area is 5,887 square meters. The building was designed by Associate Professor Torpong Yomnak and Associate Professor Dr Kiat Jiwakul, to be a multi-purpose sport facility that can be used for sepak takraw, volleyball, basketball, table tennis, badminton, judo, gymnastics, as well as a range of other sports.

The Indoor Sports Complex's notable features include the combination of reinforced concrete building structure and the steel roof structure, the design of side walls for ventilation, parts of which are filled with exposed brick blocks. Construction began on December 21st, 1978, and was completed on April 1st, 1980.

อาคารเปรมบุรฉัตร (อาคารเรียนรวม เอ)

รองศาสตราจารย์เฉลิม สุจริต
รองศาสตราจารย์ไพบงษ์ คุชชะวัฒน์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์สมสิทธิ์ นิตยะ
พ.ศ. 2524

อาคารเรียนรวม เอ ปัจจุบันคือ อาคารเปรมบุรฉัตร เป็นที่ตั้งของสถาบันภาษา ซึ่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยก่อตั้งขึ้นตามประกาศคณะปฏิวัติ ลงวันที่ 7 พฤศจิกายน พ.ศ. 2520 เพื่อสอนและฝึกอบรม ทดสอบ และวิจัยเกี่ยวกับภาษา เป็นสถาบันส่วนกลางของมหาวิทยาลัยที่ให้บริการการสอนภาษา ตะวันตกสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรีทุกสาขาวิชา ทั้งนี้ทางมหาวิทยาลัยได้สร้างอาคารขึ้นระหว่างอาคารคณะรัฐศาสตร์ กับศาลาพระเกี้ยว เพื่อเป็นอาคารเรียนรวมและสถาบันภาษา เรียกว่า อาคารเรียนรวม เอ โดยมอบหมายให้รองศาสตราจารย์เฉลิม สุจริต รองศาสตราจารย์ไพบงษ์ คุชชะวัฒน์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์สมสิทธิ์ นิตยะ เป็นผู้ออกแบบ ภายในอาคาร

ประกอบด้วยห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ ห้องสมุด คลินิกภาษา ห้องทำงาน ห้องโสต ห้องอุปกรณ์ และห้องเก็บของ โดยในชั้นต้นกำหนดให้สถาบันภาษาอยู่ที่ชั้น 3 และชั้น 4 ส่วนสองชั้นล่างใช้เป็นี่ทำการของโครงการศึกษาทั่วไป โครงการไทยศึกษา และห้องเรียนรวม

อาคารเรียนรวม เอ เป็นอาคารโครงสร้างคอนกรีตเสริมเหล็กสูงสี่ชั้น มีลักษณะเด่นที่การทำมูซาคารด้านตะวันตกและตะวันออกเป็นมุม รับกับรูปแบบของอาคารศาลาพระเกี้ยวที่อยู่ใกล้เคียงกัน ใช้แผงกันแดดเป็นครีบกอนกรีตทางตั้ง เริ่มก่อสร้างในวันที่ 15 ตุลาคม พ.ศ. 2522 แล้วเสร็จในวันที่ 7 เมษายน พ.ศ. 2524

ในการประชุมสภามหาวิทยาลัย ครั้งที่ 407 เมื่อเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2525 ที่ประชุมมีมติให้เปลี่ยนชื่ออาคารเรียนรวม เอ เป็นอาคารเปรมบวรฉัตร เพื่อถวายพระเกียรติแก่ ศาสตราจารย์พิเศษ พระวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้า เปรมบวรฉัตร ซึ่งได้ทรงสอนที่จุฬาฯ อยู่ถึง 30 ปี ในช่วงพ.ศ. 2481 ถึงพ.ศ. 2511 นอกจากนี้ ยังทรงเป็นหัวหน้าแผนกภาษาตะวันตก คณะอักษรศาสตร์ ตั้งแต่พ.ศ. 2485 ถึง พ.ศ. 2511 ทรงสนพระทัยในการสอนภาษา อย่างจริงจัง โดยเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ของสถาบันภาษา กรรมการสภาจุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย และได้สิ้นพระชนม์ไปเมื่อวันที่ 24 กรกฎาคม พ.ศ. 2524

Prem Purachatra Building

Associate Professor Chaloeem Sucharit,
Associate Professor Khaisang Sukhavadhana, and Assistant Professor Somsit Nitaya
1981

Academic Building A, now known as Prem Purachatra Building, was built to house Chulalongkorn University Language Institute (CULI), which was established by the University after the Declaration of the Revolutionary Council, dated November 7th, 1977, to establish a center of linguistic teaching, training, examination, and research. A university-level institute, CULI offers courses in western languages for undergraduate students of all faculties. Accordingly, the University built a new building between the Faculty of Political Science and the Sala Phra Kieo, as both CULI as well as a general academic building. Originally named Academic Building A, the building was designed by Associate Professor Chaloeem Sucharit, Associate Professor Khaisang Sukhavadhana, and Assistant Professor Somsit Nitaya. The program includes classrooms, laboratories, a library, a language clinic, offices, an audiovisual room, an instrument room, as well as storage space. Originally the 3rd and 4th

floors were occupied by CULI, while the lower two floors were used by C.U. General Education Center, Institute of Thai Studies, and common lecture halls.

Academic Building A was a 4-storey reinforced concrete structure; its prominent features include the angled east and west façades, which correspond to the design of the Sala Phra Kieo, and the vertical reinforced concrete sun-shading device. Construction began on October 15th, 1979, and was completed on April 7th, 1981.

In the 407th meeting in November 1982, the University Council agreed to rename Academic Building A as the Prem Purachatra Building, in honor of Professor H.H. Prince Prem Purachatra, who had taught at the University from 1938 to 1968. The Head of Western Languages Department, Faculty of Arts, from 1942 to 1968, Prince Prem was widely respected for his dedication to the instruction of languages. An eminent member of CULI as well as C.U. Council, Prince Prem passed away on July 24th, 1981.

อาคารสถาบัน 2

รองศาสตราจารย์ผุสดี ทิพทัส ผู้ช่วยศาสตราจารย์จาตุรนต์ วัฒนผาสุก
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บัณฑิต จุลาสัย และนายสุกิจ ทรัพย์เพิ่มพูล
พ.ศ. 2525

อาคารสถาบัน 2 สร้างขึ้นในพ.ศ. 2525 เพื่อเป็นที่ตั้งของศูนย์เครื่องมือวิจัย วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ซึ่งได้รับงบประมาณสนับสนุนจากรัฐบาลญี่ปุ่นในการก่อสร้างอาคารเป็นจำนวนประมาณ 35,000,000 บาท ใช้เป็นที่ตั้งศูนย์เครื่องมือฯ ตลอดจนสถานอื่น ๆ ของมหาวิทยาลัย ได้แก่สถาบันวิจัยสภาวะแวดล้อม สถาบันวิจัย วิทยาศาสตร์การแพทย์ เป็นต้น

อาคารสถาบัน 2 ออกแบบโดย ศาสตราจารย์ผุสดี ทิพทัส ผู้ช่วยศาสตราจารย์ จาตุรนต์ วัฒนผาสุก ศาสตราจารย์ ดร.บัณฑิต จุลาสัย และนายสุกิจ ทรัพย์เพิ่มพูล เริ่มก่อสร้างเมื่อวันที่ 15 กันยายน พ.ศ. 2524 แล้วเสร็จในวันที่ 3 ธันวาคม พ.ศ. 2525 เป็นอาคารสูง 5 ชั้น ชั้นล่างสุดเป็นที่ตั้งของศูนย์เครื่องมือฯ ซึ่งต้องการเสถียรภาพของ อาคารเป็นพิเศษ บันไดหลักของอาคารอยู่ด้านตะวันตก ขึ้นจากชั้นดินไปยังชั้นสอง ของอาคาร สองข้างบันไดมีการถมดินสูง ปลุกต้นไม้ให้ความร่มรื่น ผังอาคารใช้ ทรายล้างทิ้งหลัง เพื่อความสะดวกในการดูแลรักษา

ในพ.ศ. 2527 อาคารสถาบัน 2 ได้รับรางวัลเกียรติคุณ สถาปัตยกรรมดีเด่น ประเภทอาคารทางการศึกษา ของสมาคมสถาปนิกสยาม ในพระบรมราชูปถัมภ์

Institute Building 2

Associate Professor Phutsadee Tiptus, Assistant Professor Chaturon Vadhanabhasuk,
Assistant Professor Dr Bundit Chulasai, and Sukit Suppermpool
1982

In 1982, Institute Building 2 was constructed to house the Scientific and Technological Research Equipment Centre, as well as other institutes such as the Environmental Research Institute, Institute of Health Research, among others. The construction was partly funded by the Japanese government, who donated a fund of 35,000,000 baht towards the cause.

Institute Building 2 was designed by Associate Professor Phutsadee Tiptus, Assistant Professor Chaturon Vadhanabhasuk, Assistant Professor Dr Bundit Chulasai, and Sukit Suppermpool. Construction began on September 15th, 1981, and was completed on December 3rd, 1982. It was a 5-storey building, with the Scientific and Technological Research Equipment Centre on the ground floor. The main staircase on the west side goes up to the main floor, with greenery alongside. The entire exterior walls are finished with sand wash for the sake of maintenance.

In 1984 the Association of Siamese Architects awarded Institute Building 2 with its Architectural Design Award in educational building category.

อาคารมหาธีรราชานุสรณ์

รองศาสตราจารย์วีระ บูรณากาญจน์
พ.ศ. 2526

อาคารมหาธีรราชานุสรณ์ สร้างขึ้นในพ.ศ. 2523 เพื่อเป็นที่ตั้งของสถาบันวิทยบริการ (ปัจจุบันคือ สำนักงานวิทยทรัพยากร) ตามพระราชกฤษฎีกา พ.ศ. 2521 ซึ่งรวม หอสมุดกลาง ศูนย์โสตทัศนศึกษากลาง และศูนย์เอกสาร ประเทศไทยเข้าด้วยกัน โดยที่ขณะนั้นอาคารหอสมุดกลางเดิม (ปัจจุบันคือ อาคารมหาวชิราวุธ) ไม่สามารถรองรับการขยายตัวได้ มหาวิทยาลัยจึงมอบหมายให้รองศาสตราจารย์วีระ บูรณากาญจน์ ออกแบบอาคารสถาบันวิทยบริการขึ้น มีชื่ออาคารว่า อาคารมหาธีรราชานุสรณ์ เพื่อน้อมรำลึกถึงพระมหากรุณาธิคุณในพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว สมเด็จพระมหาธีรราชเจ้า ผู้ทรงก่อตั้งมหาวิทยาลัย

อาคารมหาธีรราชานุสรณ์เมื่อแรกสร้างเป็นอาคารโครงสร้างคอนกรีตเสริมเหล็กสูงสามชั้น ตั้งอยู่บนแกนกลางของมหาวิทยาลัยทางฝั่งตะวันตก ตรงกับอาคารสำนักเลขาธิการ (ปัจจุบันคืออาคารจามจุรี 3) ชั้นล่างสุดเป็นส่วนบริการ

ส่วนโถงทางเข้าอยู่ที่ชั้นสอง มีบันไดกว้างเป็นทางเข้าถึงได้จากหลายทิศทาง สอดคล้องกับความเป็นศูนย์กลางของทรัพยากรทางการศึกษา เน้นที่มุมทั้งสี่ด้านของอาคารด้วยปล่องบันไดหนีไฟที่ปิดเป็นมุมแหลม ทำให้อาคารดูสง่างาม กรูผิวผนังอาคารด้วยกระเบื้องโมเสคสีขาวทั้งหลัง งบประมาณการก่อสร้าง 42,000,000 บาท ในเบื้องต้นมีพื้นที่อาคารรวม 8,454.75 ตารางเมตร แบ่งเป็นพื้นที่หอสมุดกลาง 5588.70 ตารางเมตร ศูนย์โสตทัศนศึกษา 451 ตารางเมตร ศูนย์เอกสารแห่งประเทศไทย 305.60 ตารางเมตร และเป็นพื้นที่ส่วนบริการและเส้นทางสัญจรในอาคาร 2,109.45 ตารางเมตร เริ่มก่อสร้างวันที่ 1 ธันวาคม พ.ศ. 2521 แล้วเสร็จในวันที่ 20 ธันวาคม พ.ศ. 2523 มีการต่อเติมชั้นใต้ดิน แล้วเสร็จในพ.ศ. 2525 สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอ เจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดา สิริโสภาพรรณวดีเสด็จฯ ทรงเปิดอาคารในวันที่ 25 พฤษภาคม พ.ศ. 2526

อาคารมหาธีรราชานุสรณ์ได้รับรางวัลเหรียญทอง สถาปัตยกรรมดีเด่น ของสมาคมสถาปนิกสยามในพระบรมราชูปถัมภ์ ประเภทอาคารสาธารณะ ประจำปีพ.ศ. 2525 ในภายหลังมีการต่อเติมอาคารขึ้นไปตามที่ได้ออกแบบเตรียมไว้แต่ต้น จนปัจจุบันเป็นอาคารสูง 7 ชั้น มีพื้นที่ใช้สอยรวม 22,125 ตารางเมตร และในพ.ศ. 2553 มหาวิทยาลัยได้ปรับปรุงอาคารเพื่อการอนุรักษ์พลังงาน ตามโครงการของกระทรวงพลังงาน ซึ่งได้มีการปรับปรุงระบบอาคาร ได้แก่ ไฟฟ้า ประปา และระบบปรับอากาศให้เป็นระบบอัตโนมัติที่ทันสมัยและประหยัด

Maha Thirarachanusorn Building

Associate Professor Vira Buranakan
1983

Construction of Maha Thirarachanusorn Building began in 1980, to house the Academic Resource Institute, presently known as the Center of Academic Resources, in accordance with the 1978 decree that merged together the Central Library, Audio-Visual Education Center, and Thailand Information Center. As the Central Library Building, now known as Maha Vajiravudh Building, was no longer capable of any expansion, the University thus came up with the plan for a new Academic Resource Institute Building. Designed by Associate Professor Vira Buranakan, the building was named Maha Thirarachanusorn Building, in gratitude of His Majesty King Maha Vajiravudh, the august founder of the University.

When first constructed, Maha Thirarachanusorn Building was a 3-storey reinforced concrete structure. It was located on the central east-west axis of the campus, in front of the Secretariat (now Chamchuri 3) Building. The ground floor

was occupied by services, with the main floor elevated up one whole level, accessible via wide staircases from various directions. The four corners of the building were accentuated with triangular form of the emergency stairways, giving the building a welcoming and dignified look. The exterior walls and columns were entirely clad with white glazed tiles. With the construction budget of 42,000,000 baht, the original gross floor area was 8,454.75 square meters, divided into the Central Library (5588.70 square meters), Audio-Visual Education Center (451 square meters), Thailand Information Center (305.60 square meters), and the remaining 2,109.45 square meters for services and circulation. Construction began on December 1st, 1978, and was completed on December 20th, 1980. In 1982 a basement floor was added. On May 25th, 1983, Her Royal Highness Princess Bejaratana Rajasuda Sirisobhabannavadi graciously presided over the inauguration ceremony of the building.

In 1982, the Association of Siamese Architects granted the Maha Thirarachanusorn Building with its Architectural Design Award in public building category. Subsequently, several floor were added on top of the original four floors. At present, it is a 7-storey building, with accumulated floor area of 22,125 square meters. In 2010, the University undertook a complete renovation of the building for energy conservation according to the Ministry of Energy's project. At present, all building systems are modern, automated, and cost-efficient.

อาคารเลิศ อุรัสยะนันท์ (อาคารสถาปัตยกรรม 3)

ศาสตราจารย์ ร.อ.กฤษฎา อรุณวงศ์ ณ อยุธยา และรองศาสตราจารย์กิติ สินธุเสก
พ.ศ. 2526

ในพ.ศ. 2507 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีดำริที่จะใช้ที่ดินของมหาวิทยาลัยบริเวณโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา ด้านริมถนนพญาไท เพื่อขยายตึกคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จนถึงราวพ.ศ. 2522 จึงสามารถใช้ที่ดิน ขนาดกว้าง 46.5 เมตร ยาว 75 เมตร ซึ่งทางโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาใช้เป็นห้องน้ำสำหรับนักเรียนชายและโรงรถ สร้างอาคารสำหรับภาควิชาการออกแบบอุตสาหกรรม ซึ่งกำลังขยายการเรียนการสอนออกไป อาคารสถาปัตยกรรม 3 (ปัจจุบันคือ อาคารเลิศ อุรัสยะนันท์) เป็นอาคารโครงสร้างคอนกรีตเสริมเหล็ก สูง 3 ชั้น พื้นที่ใช้สอย 3,840 ตารางเมตร ออกแบบโดยศาสตราจารย์ ร.อ.กฤษฎา อรุณวงศ์ ณ อยุธยา และรองศาสตราจารย์กิติ สินธุเสก ลักษณะอาคารเรียบง่าย วางตัวยาวขนานถนนพญาไท แบ่งอาคารออกเป็นสองฝั่ง ฝั่งตะวันตก (ฝั่งถนนพญาไท) เป็นห้องปฏิบัติการสำหรับการเรียนการสอน ส่วนฝั่งตะวันออก

เป็นห้องบรรยาย ห้องพักคณาจารย์ และห้องภาควิชา ตรงกลางมีลานโล่งตลอดความยาวอาคาร มีสะพานเชื่อมอาคารสองส่วนเข้าด้วยกัน มีลักษณะเด่นที่ผนังอาคารด้านถนนพญาไท ซึ่งออกแบบเป็นเกล็ดระบายอากาศขนาดใหญ่เต็มช่วงเสา สลับกับช่องแสงและผนังทึบ

อาคารสถาปัตยกรรม 3 เริ่มก่อสร้างในวันที่ 30 กันยายน พ.ศ. 2525 แล้วเสร็จในวันที่ 9 กันยายน พ.ศ. 2526 ต่อมาในราวพ.ศ. 2537 เมื่อมีการสร้างอาคารโดมยาวกร ต่อเติมไปทางทิศเหนือ ทางคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ได้เปลี่ยนชื่ออาคารสถาปัตยกรรม 3 เป็น อาคารเลิศ อุรัสยะนันท์ เพื่อเป็นเกียรติแก่รองศาสตราจารย์เลิศ อุรัสยะนันท์ ผู้วางรากฐานการศึกษาในภาควิชาการออกแบบอุตสาหกรรม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อาคารเลิศ อุฬารัตน์เกษม

Lert Urasyanandana Building

Professor Krisda Arunvongse na Ayudhya and Associate Professor Kiti Sindhuseka
1983

As early as 1964, the University began to use a plot of land on Phya Thai Road, which had been occupied by Triam Udom Suksa School, in order to expand the Faculty of Architecture. After years of negotiation, eventually in 1979 Triam Udom Suksa returned a plot of land, 46.5 meters wide by 75 meters long, to the University. The land, hitherto occupied only by boys' restrooms and a garage, would be given to the Faculty of Architecture, to build a new building for the expanding Department of Industrial Design.

Architecture 3 Building, now known as Lert Urasyanandana Building, was a 3-storey reinforced concrete structure with a gross floor area of 3,840 square meters. Designed by Professor Krisda Arunvongse na Ayudhya and Associate Professor Kiti Sindhuseka, the building's simple shape lies along Phya Thai Road. It was divided into two wings,

the western wing contained studios, while the eastern part had lecture halls, faculty members' offices, and the departmental office. A long courtyard ran between these two wings, which were linked by bridges. Notable features include the Phya Thai Road façade, with large louvered panels alternating with windows and blank walls.

Construction of Architecture 3 Building began on September 30th, 1982, and was completed on September 9th, 1983. Around 1994, Vodhyakara Building was added north of Architecture 3 Building, which was thus renamed Lert Urasyanandana Building, in honor of Associate Professor Lert Urasyanandana, the founder of the Department of Industrial Design, Faculty of Architecture, Chulalongkorn University.

อาคารศศนิเวศ

(หอพักนานาชาติ สถาบันบัณฑิตบริหารธุรกิจแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย)

รองศาสตราจารย์ ม.ล. ประทีป มาลากุล
พ.ศ. 2527

หอพักนานาชาติ สถาบันบัณฑิตบริหารธุรกิจศศินทร์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ปัจจุบันคือ อาคารศศนิเวศ) เป็นอาคารสูง 6 ชั้น ตั้งอยู่ทางทิศใต้ของอาคารวิทย์พัฒนา สร้างขึ้นในพ.ศ. 2527 โดยมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อเป็นหอพักสำหรับนิสิตและคณาจารย์ชาวต่างประเทศของสถาบันบัณฑิตบริหารธุรกิจศศินทร์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้พักอยู่ด้วยกันในแนวความคิด living and learning center เพื่อให้มีโอกาสแลกเปลี่ยนความรู้กันอย่างใกล้ชิด อันจักเป็นการส่งเสริมการศึกษา โดยทางมหาวิทยาลัยได้มอบหมายให้รองศาสตราจารย์ ม.ล. ประทีป มาลากุล ออกแบบอาคาร ประกอบด้วยห้องพักอาจารย์ 10 ห้อง ห้องพักนิสิต 40 ห้อง ชั้นล่างมีห้องประชุมสัมมนาและห้องอาหาร พื้นที่ใช้สอยรวม 3,204 ตารางเมตร งบประมาณในการก่อสร้างรวม 20 ล้านบาท ระยะเวลาในการก่อสร้าง 1 ปี

ในวันที่ 5 ธันวาคม พ.ศ. 2530 ในวโรกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษาครบ 5 รอบ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานนาม “ศศินทร์” เป็นชื่อสถาบันบัณฑิตบริหารธุรกิจแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยที่ได้พระราชทานนาม “ศศนิเวศ” สำหรับอาคารหอพักนานาชาติ สถาบันบัณฑิตบริหารธุรกิจศศินทร์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยด้วย

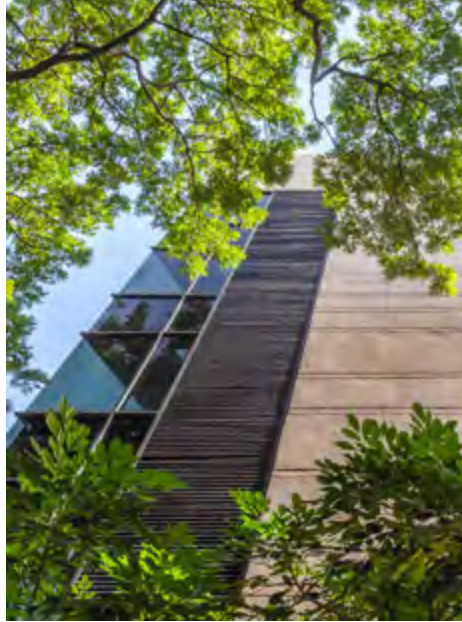
Sasa Nives Building

Associate Professor ML Pratheep Malakul
1984

The International Dormitory, the Graduate Institute of Business Administration (GIBA), Chulalongkorn University, is in Sasa Nives Building, a 6-storey structure located south of Witthaya Phatthana Building. Constructed in 1984, the main objective was to provide dormitory accommodation for GIBA's students and foreign faculty members, with the concept of a living and learning center that encourages academic discourse and knowledge transfer via communal living. The dormitory was designed by Associate Professor ML Pratheep Malakul as a 6-storey building, providing 10 living units for faculty members, and 40 for students. On the ground floor there are conference rooms as well as a dining hall. Total functional space was 3,204 square meters, with the construction cost of 20 million baht. Construction of the building took one year.

On December 5th, 1987, on the auspicious occasion of His Majesty King Bhumibol Adulyadej's 5th cycle, the king graciously granted GIBA with its new name, Sasin. On the same occasion, the king also granted Sasin's International Dormitory building with its present name, Sasa Nives Building.

อาคารจุลจักรพงษ์

รองศาสตราจารย์ผุสดี ทิพทัส ผู้ช่วยศาสตราจารย์จาดุรนต์ วัฒนผาสุก
รองศาสตราจารย์บัณฑิต จุลาลัย และอาจารย์ชัยบุรณ์ ศิริธนะวัฒน์
พ.ศ. 2523

อาคารจุลจักรพงษ์ ตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกของศาลาพระแก้ว มหาวิทยาลัยสร้างขึ้นเพื่อขยายต่อจากอาคารศาลาพระแก้ว ใช้เป็นที่ตั้งของสำนักงานสภาคณาจารย์ สโมสรอาจารย์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และชมรมต่างๆ ของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อาคารจุลจักรพงษ์ออกแบบโดยรองศาสตราจารย์ผุสดี ทิพทัส ผู้ช่วยศาสตราจารย์จาดุรนต์ วัฒนผาสุก รองศาสตราจารย์ ดร.บัณฑิต จุลาลัย และอาจารย์ชัยบุรณ์ ศิริธนะวัฒน์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ลักษณะเป็นอาคารโครงสร้างคอนกรีตเสริมเหล็ก สูงสี่ชั้น วางยาวตามแนวเหนือ-ใต้ ประชิดกับศาลาพระแก้ว ชั้นหลักของอาคารเป็นโรงอาหาร 1,200 ที่นั่ง เป็นโถงสูงใหญ่ เปิดมุมมองจากศาลาพระแก้วไปสู่สระน้ำด้านตะวันตก ใช้โครงสร้างช่วงกว้างรองรับพื้นที่ชั้นอื่นๆ ซึ่งได้แก่ชั้นลอย ซึ่งเป็นห้องอาหารอาจารย์

ชั้นสองเป็นที่ทำการกิจการนิสิต และชั้นสามเป็นที่ทำการของชมรมนิสิต เริ่มก่อสร้างในเดือนมกราคม พ.ศ. 2528 ก่อสร้างแล้วเสร็จใน พ.ศ. 2529

อาคารจุลจักรพงษ์มีลักษณะเด่นในรูปทรงอาคารที่เกิดจากบริบทที่ตั้ง การสร้างอาคารคร่อมไปบนอาคารเก่าที่ยังคงการใช้งานอยู่ ทำให้เกิดการใช้โครงสร้างช่วงกว้าง ความจำเป็นที่ต้องวางอาคารขวางตะวัน ทำให้ต้องออกแบบผนังอาคารด้านยาวเป็นบัวประยุกต์ เป็นแถบยาวตลอดอาคาร ตัดกับเส้นตั้งของเสาสูงโปร่งด้านล่าง ส่วนบันไดที่ปลายอาคารด้านเหนือและด้านใต้ใช้รูปทรงเส้นสายสามเหลี่ยม รับกับเส้นสายของอาคารศาลาพระแก้ว

อาคารจุลจักรพงษ์ได้รับรางวัลเกียรติคุณสถาปัตยกรรมดีเด่น ประเภทอาคารใช้งานพิเศษ ประจำปีพ.ศ. 2530 จากสมาคมสถาปนิกสยาม ในพระบรมราชูปถัมภ์

Chula Chakrabongse Building

Associate Professor Phutsadee Tiptus, Assistant Professor Chaturon Vadhanabhasuk,
Associate Professor Dr Bundit Chulasai, Chaiboon Sirithanawat
1986

Located west of Sala Phra Kieo, Chula Chakrabongse Building was constructed as an extension to accommodate Chulalongkorn University Faculty Senate, Chulalongkorn University Faculty Club, as well as the students' clubs. Designed by Associate Professor Phutsadee Tiptus, Assistant Professor Chaturon Vadhanabhasuk, Associate Professor Dr Bundit Chulasai, and Chaiboon Sirithanawat, it is a 4-storey reinforced concrete structure. The building's length runs in the north-south direction, directly adjacent to Sala Phra Kieo. The main floor of the building is a 1,200-seat canteen, a large, wide span open hall, with visual continuity from the Sala Phra Kieo to a large pond to its west. On the mezzanine there is a faculty dining hall; the 2nd floor is occupied by the Office of Student Affairs, while the 3rd floor is occupied by students' clubs. Construction began in January 1985, and was completed in the following year.

Chula Chakrabongse Building's prominent form is shaped by its context and constraints. The need to build the new building over an existing, functioning building on the ground floor led to the use of wide span structure. The long, west-facing façade led to the design of long mouldings along its length, contrasting sharply with the vertical lines of supporting columns, while the staircases on the north and the south ends of the building take their triangular form from the design of Sala Phra Kieo.

In 1987 the Association of Siamese Architects under Royal Patronage awarded Chula Chakrabongse Building with its citation award in the special-use category.

เรือนไทย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

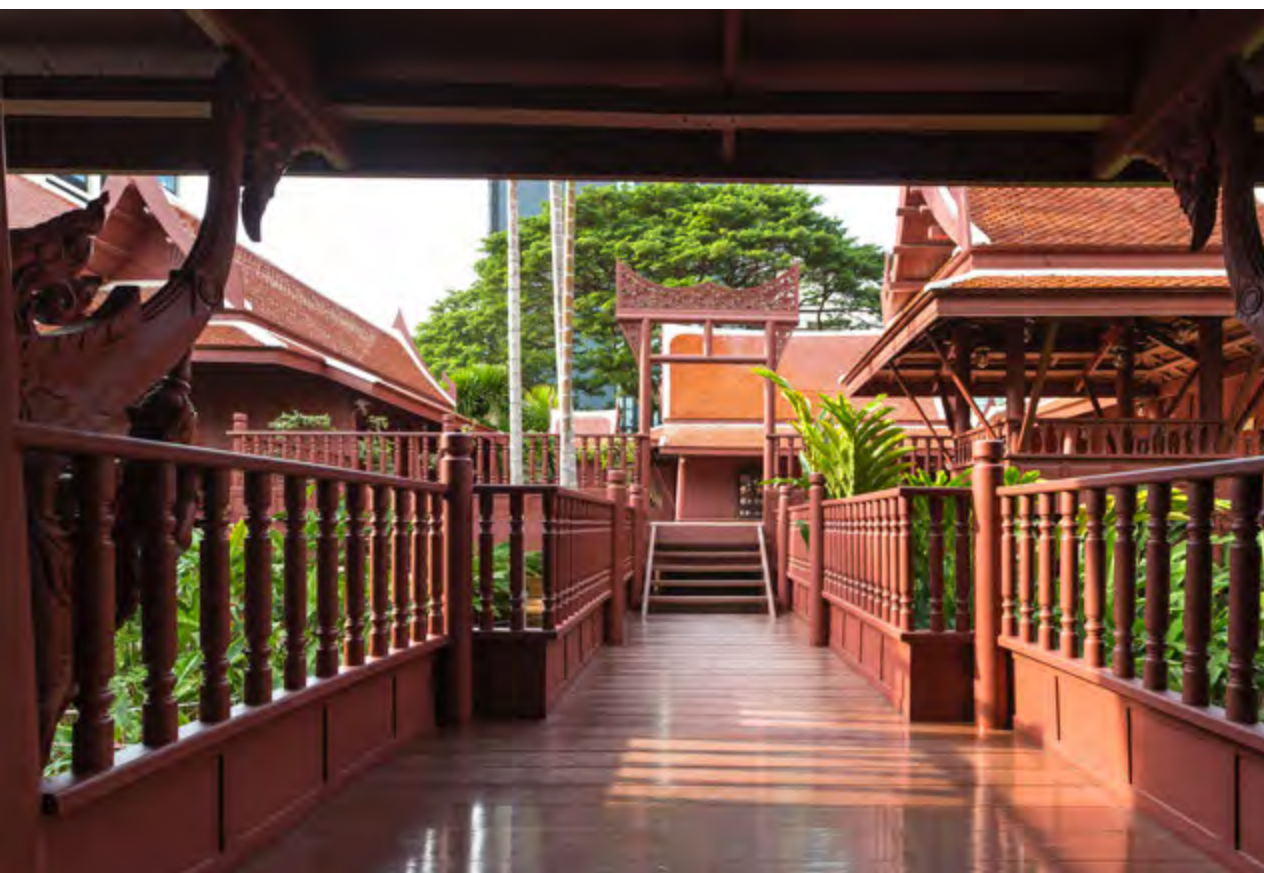
รองศาสตราจารย์ภิญโญ สุวรรณคีรี และอาจารย์เผ่า สุวรรณศักดิ์ศรี
พ.ศ. 2530

เรือนไทย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เป็นเรือนหมู่แบบไทย ประเพณี ที่ทางมหาวิทยาลัยมอบหมายให้รองศาสตราจารย์ ภิญโญ สุวรรณคีรี และอาจารย์เผ่า สุวรรณศักดิ์ศรี ออกแบบขึ้น เป็นส่วนหนึ่งของโครงการศูนย์ส่งเสริมวัฒนธรรม โดยสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารีเสด็จฯ ทรงเป็นองค์ประธานในพิธียกเสาเอก เมื่อวันที่ 7 เมษายน พ.ศ. 2530 และเมื่อก่อสร้างแล้วเสร็จในพ.ศ. 2531 ก็ได้เสด็จฯ เป็นองค์ประธานในพิธีสวดมนต์ขึ้นเรือนไทย อีกด้วย

เรือนไทยหมู่นี้ประกอบด้วยเรือนไทยภาคกลางห้าหลัง ที่สำคัญได้แก่ เรือนประธาน เป็นเรือนแฝดขนาดใหญ่ ประดิษฐานพระพุทธรูปพระราชทาน เครื่องปั้นพญาดำบรรพท์ของมหาวิทยาลัย และระนาดทรงของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี และศาลากลางน้ำ เป็นศาลา

โถงหลังใหญ่ หลังคาประดับเครื่องลายองค์เป็นพิเศษ นอกจากนี้ ยังมีเรือนบริวาร หลังหนึ่งจัดแสดงโบราณวัตถุของไทย ที่ดร.วินิจ และคุณหญิงพรรณิ วินิจนัยภาค ได้บริจาคให้ทางมหาวิทยาลัย อีกหลังหนึ่ง จัดแสดงเครื่องจักสานพื้นบ้านของรองศาสตราจารย์แสงอรุณ รัตกลีกร ที่ทายาทมอบให้แก่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เรือนไทย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เป็นเรือนเครื่องสับ มีลวดลายประดับอย่างประณีตงดงาม โดยผู้ออกแบบตั้งใจให้แต่ละหลังมีรูปแบบหน้าจั่วและฝาที่หลากหลาย เพื่อสำแดงฝีมือช่างอย่างไทยประเพณีไว้เป็นแบบอย่างสำหรับการเรียนการสอน ทั้งยังมีการปรับประยุกต์รูปแบบอาคารบางส่วนให้เหมาะสมกับการใช้งานสมัยใหม่ เช่น การลดระดับพื้นชั้นล่าง เพื่อให้ใช้สอยพื้นที่ใต้ถุนเรือนได้สะดวก เป็นต้น

Ruen Thai

Associate Professor Pinyo Suwankiri and Phao Suwansaksri
1987

Ruen Thai, a group of traditional Thai houses, was constructed by Chulalongkorn University as a part of its project to create the Center for Arts and Culture. The buildings were designed by Associate Professor Pinyo Suwankiri and Phao Suwansaksri. On April 7th, 1987, Her Royal Highness Princess Maha Chakri Sirindhorn presided over the column raising ceremony of the houses. Subsequently, when the construction was completed in 1988, the Princess also presided over the inauguration ceremony of the Ruen Thai as well.

Ruen Thai consists of five traditional Thai houses of the Central Region style. The main hall is a large double house where a royal Buddha image, the University's Pi Phat Duldamban musical instruments, and H.R.H. Princess Maha Chakri Sirindhorn's ranat (alto xylophone) are kept.

Another major hall is the Pond Pavilion, a large open hall with especially decorated roof. A minor building showcases Thai-style antiques donated by Dr. Winit and Khunying Phanni Winitnaiphak to the University, while another one displays Associate Professor Saeng-arun Ratkasikom's collection of traditional Thai basketry.

Chulalongkorn University's Ruen Thai is made of hardwood, with particularly refined woodwork details. The houses' gable forms and wall panels were varied in style, as it was the architects' intention to showcase traditional Thai building crafts for pedagogical purposes. Nevertheless, some minor parts of the design were adapted for contemporary requirements, such as the excavation of the ground floor so that the lower part of the building can be properly used.

เรือนจุฬานฤมิต

รองศาสตราจารย์ ดร.บัณฑิต จุลาสัย
พ.ศ. 2530

เรือนจุฬานฤมิต ตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกของเรือนภระตราชา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยสร้างขึ้นในพ.ศ. 2530 เพื่อเป็นเรือนรับรองของมหาวิทยาลัย อันเป็นส่วนหนึ่งของโครงการอนุรักษ์เรือนภระตราชา ซึ่งเป็นมรดกสถาปัตยกรรมที่สำคัญของมหาวิทยาลัย

เรือนจุฬานฤมิตเป็นห้องโถงเอนกประสงค์ ใช้ในการเลี้ยงรับรอง มีส่วนห้องโถงที่ปรับอากาศ ส่วนเฉลียงรอบอาคาร ตลอดจนสนามหญ้า ที่สามารถปรับใช้ให้เหมาะสมกับงานเลี้ยงรับรองในรูปแบบต่างๆ กันได้ ตัวอาคารออกแบบให้มีรูปแบบสถาปัตยกรรมที่กลมกลืนกับเรือนภระตราชาซึ่งตั้งอยู่ในบริเวณเดียวกัน แม้เรือนจุฬานฤมิตจะเป็นอาคารชั้นเดียว แต่ก็อาศัยกลวิธีในการออกแบบให้ดูมีส่วนไม่ผิดแผกไปจากเรือนภระตราชาแต่อย่างใด

Ruen Chula Narumit

Associate Professor Dr. Bundit Chulasai
1987

Located west of Ruen Pharotracha, Ruen Chula Narumit was constructed by the University in 1987 as a reception hall, a part of the project to conserve Ruen Pharotracha, which is one of the University's oldest architectural heritage. Designed by Associate Professor Dr. Bundit Chulasai, Ruen Chula Narumit is a 1-storey multi-purpose hall that is mainly used for receptions, with an air-conditioned hall surrounded by verandah spaces as well as spacious lawns that can be adapted to accommodate different types of functions. The exterior design of Ruen Chula Narumit was intended to correspond to that of its older, 2-storey neighbor. Even though the new building is 1-storey, but the façade was subtly designed to be compatible with that of the Ruen Pharotracha.

พระบรมราชานุสาวรีย์ สมเด็จพระปิยมหาราชและสมเด็จพระมหาธีรราชเจ้า

คุณไข่มุกด์ ชูโต และรองศาสตราจารย์ภิญโญ สุวรรณคีรี
พ.ศ. 2530

ในวาระครบรอบ 70 ปี แห่งการสถาปนาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยในพ.ศ. 2529 ประชาคมจุฬาฯ ได้พร้อมใจกันสถาปนาพระบรมราชานุสาวรีย์พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวและพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวขึ้น ณ บริเวณหน้าหอประชุมจุฬาฯ ซึ่งเป็นภูมิสถานที่เป็นศรีสง่าและมิ่งขวัญแก่จุฬาฯ เพื่อเฉลิมพระเกียรติคุณสมเด็จพระปิยมหาราชและสมเด็จพระมหาธีรราชเจ้า และแสดงความสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณแห่งพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทั้งสองพระองค์ มีคุณไข่มุกด์ ชูโต เป็นประติมากรโดยอาศัยเค้าจากพระบรมสาทิสลักษณ์ซึ่งประดิษฐานอยู่ ณ พระที่นั่งจักรีมหาปราสาท ในพระบรมมหาราชวังเป็นต้นแบบ รองศาสตราจารย์ภิญโญ สุวรรณคีรี เป็นสถาปนิกออกแบบแทนฐานพระบรมราชานุสาวรีย์ อาจารย์กีชนิษฐานันท์ เป็นภูมิสถาปนิก

เมื่อการก่อสร้างลุล่วงไประยะหนึ่ง มหาวิทยาลัยได้กราบบังคมทูลเชิญสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จพระราชดำเนินทรงวางศิลาฤกษ์แทนฐาน ในวันที่ 7 เมษายน พ.ศ. 2530 และเมื่อการก่อสร้างแล้วเสร็จ พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชฯ เสด็จพระราชดำเนินทรงเปิดพระบรมราชานุสาวรีย์ในวันที่ 23 พฤศจิกายน พ.ศ. 2530 อันเป็นวโรกาสมหามงคลที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงเจริญพระชนมายุครบ 60 พรรษา ในวันที่ 5 ธันวาคม พ.ศ. 2530 อีกด้วย

ต่อมาในพ.ศ. 2540 ที่ประชุมสภามหาวิทยาลัย ครั้งที่ 573 วันที่ 29 พฤษภาคม พ.ศ. 2540 ได้พิจารณากำหนดนามพระบรมราชานุสาวรีย์สองรัชกาลว่า พระบรมราชานุสาวรีย์สมเด็จพระปิยมหาราชและสมเด็จพระมหาธีรราชเจ้า

The Monument to King Rama V and King Rama VI

Khaimuk Xuto and Associate Professor Pinyo Suwankiri
1987

In 1986, to commemorate the 70th anniversary of the foundation of Chulalongkorn University, members of the University agreed to construct a memorial to King Rama V and King Rama VI in front of the Auditorium, in commemoration of the monarchs' infinite benevolence towards the University as well as the Thai society. Khaimuk Xuto, a prominent sculptor, was in charge of the statues of the kings, the likenesses of which were modelled after portraits of their majesties at the Chakri Throne Hall, Grand Palace. Associate Professor Pinyo Suwankiri designed the base for the statues, while Ki Kanitthanan was in charge of landscape design.

On April 7th, 1987, Her Royal Highness Princess Maha Chakri Sirindhorn graciously presided over the laying of the foundation stone of the memorial. After the memorial was completed, it was inaugurated on November 23rd, 1987 by His Majesty King Bhumibol Adulyadej. The inauguration also marked the auspicious occasion of His Majesty's 60th birthday anniversary on December 5th of that year.

During the 573rd meeting of the University Council on May 29th, 1997, it was declared that the statues of the two monarchs should henceforth be called the Monument to King Rama V and King Rama VI.

อาคารจามจุรี 4

รองศาสตราจารย์ ดร.วีระ สัจกุล อาจารย์กี ขนิษฐานันท์
และรองศาสตราจารย์เลอสม สถาปิตานนท์
พ.ศ. 2532

อาคารจามจุรี 4 ตั้งอยู่ระหว่างอาคารมหาธีรราชานุสรณ์ และอาคารจามจุรี 3 ตรงแนวแกนกลางมหาวิทยาลัย ใช้เป็นที่ทำงานของผู้บริหารมหาวิทยาลัย และหน่วยงานต่างๆ ในฝ่ายบริหาร ออกแบบโดยรองศาสตราจารย์ ดร.วีระ สัจกุล อาจารย์กี ขนิษฐานันท์ และรองศาสตราจารย์เลอสม สถาปิตานนท์

อาคารจามจุรี 4 เป็นอาคารโครงสร้างคอนกรีตเสริมเหล็ก สูง 7 ชั้น มีผังอาคารเป็นรูปสามเหลี่ยมด้านเท่า รับกับรูปทรงของอาคารมหาธีรราชานุสรณ์ ชั้นล่างทำเป็นโถงโล่ง เพื่อเชื่อมโยงกับบริเวณโดยรอบ ด้านทิศตะวันออกมีห้องประชุมคนบดี เป็นห้องใหญ่ใต้ถุนโล่ง ต่อเนื่องกับอาคารสูง 7 ชั้นด้านตะวันตก ผังอาคารตอนล่างทำผิวผนังกรวดล้างสีนวล ตกแต่งด้วยลวดบัว เพื่อให้กลมกลืนกับอาคารอนุรักษณ์ในบริเวณเดียวกัน คืออาคารจามจุรี 1 และอาคารจามจุรี 2

อาคารจามจุรี 4 เริ่มก่อสร้างในวันที่ 28 ธันวาคม พ.ศ. 2530 แล้วเสร็จเมื่อวันที่ 20 มีนาคม พ.ศ. 2532

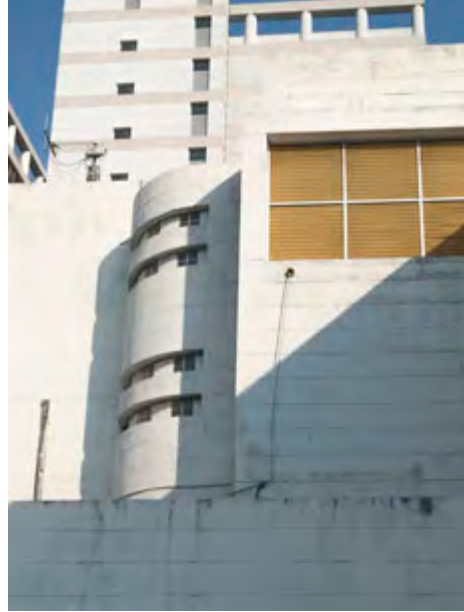
Chamchuri 4 Building

Associate Professor Dr Vira Sachakul, Ki Kanitthanan,
and Associate Professor Lersom Sthapitanonda
1989

Located on the main campus axis between Maha Thirarachanusorn Building and Chamchuri 3 Building, Chamchuri 4 Building was designed to be the University's administrative center, as well as offices of the President and the Administrative Board. Designed by Associate Professor Dr Vira Sachakul, Ki Kanitthanan, and Associate Professor Lersom Sthapitanonda, Chamchuri 4 Building is a 7-storey reinforced concrete structure with a triangular plan that corresponds to the form of Maha Thirarachanusorn Building. The ground floor is mostly open, allowing spatial flow in all directions. On the east side there is the Deans' Meeting Room, a large room raised up on graceful columns. On the west side stands the 7-storey tower. The façades of the lower floors were finished with beige-color gravel wash, in recognition of the historic buildings in its vicinity, especially Chamchuri 1 and Chamchuri 2 Buildings.

Construction of Chamchuri 4 Building began on December 28th, 1987, and was completed on March 20th, 1989.

อาคารแวนแก้ว

รองศาสตราจารย์ ดร.บัณฑิต จุลาสัย
ผู้ช่วยศาสตราจารย์จาตุรนต์ วัฒนผาสุก และอาจารย์ชัยบุญรณ์ ศิริธนะวัฒน์
พ.ศ. 2532

อาคารแวนแก้วตั้งอยู่ที่ริมถนนจุฬาฯ ซอย 9 สร้างขึ้นในพ.ศ. 2532 เพื่อเป็นคลังพัสดุของศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ตลอดจนห้องทำงานฝ่ายสารสนเทศ ฝ่ายบัญชีและการเงิน แผนกค้ำส่ง และแผนกศิลปกรรม ออกแบบโดยรองศาสตราจารย์ ดร.บัณฑิต จุลาสัย และคณะ เป็นอาคารสูงสามชั้นขนาดเล็ก มีลักษณะเด่นที่รูปทรงอาคารคล้ายลูกบาศก์ แยกส่วนพื้นที่ใช้สอยประเภทต่างๆ และเส้นทางสัญจรทางตั้งในอาคารให้เห็นชัดเจน อาคารด้านทิศตะวันตกเป็นส่วนสำนักงาน ด้านทิศตะวันออกเป็นคลังพัสดุ ที่เก็บหนังสือรอจำหน่าย มีความจุ 200,000 เล่ม ซึ่งคณะผู้ออกแบบวิเคราะห์ระบบการจัดเก็บและขนส่งหนังสือ ประมวลออกมาเป็นผังอาคารที่ตรงกลางอาคารเป็นทางสำหรับรถฟอร์คลิฟท์ สองข้างเป็นชั้นวางหนังสือ ซึ่งมีขนาดเป็นระบบพิกัดผังอาคารหนาหนัก ทึบตัน เนื่องจากไม่ต้องการแสงธรรมชาติภายในอาคาร อาคารแวนแก้วเริ่มก่อสร้างในพ.ศ. 2530 แล้วเสร็จและเปิดใช้งานในวันที่ 26 มีนาคม พ.ศ.2532 โดยได้รับพระราชทานพระมหากษัตริย์คุณในสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ให้ใช้พระนามแฝง “แวนแก้ว” เป็นชื่ออาคาร

Waen Kaew Building

Associate Professor Dr Bundit Chulasai,
Assistant Professor Chaturon Vadhanabhasuk, and Chaiboon Sirithanawat
1989

Located on Chula Soi 9, Waen Kaew Building was constructed in 1989 to provide storage facility for Chulalongkorn University Bookshop, as well as the Information Technology, Account and Financial, Wholesale, and Art Departments. Designed by Associate Professor Dr Bundit Chulasai, Assistant Professor Chaturon Vadhanabhasuk, and Chaiboon Sirithanawat, it was a 3-storey building in cubic form. Different functional spaces and circulation core were clearly defined formally. Office space is located on the western part of the building, while on the eastern part there is the 200,000-volume storage facility, the design of which was based upon a careful analysis of book warehousing system. The storage facility floors are thus consisted of modular shelving systems bisected by forklift ways. As natural light is not needed, the façades are largely solid walls.

Construction of Waen Kaew Building began in 1987, and was completed in 1989. Inaugurated on March 26th, 1989, the building was named “Waen Kaew” after the nom de plume of Her Royal Highness Princess Maha Chakri Sirindhorn.

อาคารวิทยาลัยปิโตรเลียมและปิโตรเคมี

รองศาสตราจารย์มุสดี ทิพทัส ผู้ช่วยศาสตราจารย์จาตุรนต์ วัฒนผาสุก
และรองศาสตราจารย์ ดร.บัณฑิต จุลาสัย
พ.ศ. 2533

อาคารวิทยาลัยปิโตรเลียมและปิโตรเคมี ตั้งอยู่ที่ริมถนนจันทนา ซอย 12 เป็นอาคารสูง 14 ชั้น สร้างขึ้นสำหรับวิทยาลัยปิโตรเลียมและปิโตรเคมี ซึ่งก่อตั้งขึ้นในพ.ศ. 2531 เพื่อผลิตบุคลากร สอน และวิจัยในศาสตร์เกี่ยวกับเทคโนโลยีปิโตรเลียม ปิโตรเคมี และวิทยาศาสตร์พอลิเมอร์ ออกแบบโดยรองศาสตราจารย์มุสดี ทิพทัส ผู้ช่วยศาสตราจารย์จาตุรนต์ วัฒนผาสุก และรองศาสตราจารย์ ดร.บัณฑิต จุลาสัย อาคารมีผังรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า ชั้นล่างสุดเป็นห้องโถงและห้องเก็บของ ชั้นถัดไปเป็นส่วนบริหาร ส่วนชั้นอื่นๆ เป็นห้องบรรยาย ห้องปฏิบัติการ ห้องทำงานของนิสิต นักวิจัย และคณาจารย์ โดยมีผังที่แยกพื้นที่ส่วนห้องปฏิบัติการไว้ทางทิศเหนือ ส่วนห้องทำงานอยู่ทางทิศใต้ แยกเส้นทางสัญจรทางตั้งไว้ที่ปลายอาคารด้านทิศตะวันออก ส่วนด้านตะวันตกเป็นทางหนีไฟ เริ่มก่อสร้างในพ.ศ. 2531 แล้วเสร็จในพ.ศ. 2533

สถาบันวิจัยโลหะและวัสดุ
Metallurgy and Materials Science Research Institute

วิทยาลัยปิโตรเลียมและปิโตรเคมี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
The Petroleum and Petrochemical College Chulalongkorn University

Petroleum and Petrochemical College Building

Associate Professor Phutsadee Tiptus, Assistant Professor Chaturon Vadhanabhasuk,
and Associate Professor Dr Bundit Chulasai
1990

Located on Chula Soi 12, Petroleum and Petrochemical College Building is a 14-storey structure that was designed for the College, which was established in 1988 to offer pedagogy and research in the fields of petroleum and petrochemical technology, as well as polymer science. Designed by Associate Professor Phutsadee Tiptus, Assistant Professor Chaturon Vadhanabhasuk, and Associate Professor Dr Bundit Chulasai, the building has a rectangular plan. The high-ceilinged ground floor has engineering laboratories and storage; the first floor contains administrative offices, while the remaining floors have standardized plan, providing lecture halls, laboratories, as well as office spaces for students, researchers, and faculty members. Laboratory spaces are located to the north, while office spaces are located to the south, separated from each other by a corridor linking the main circulation core in the east with the fire staircase in the west. Construction of the building began in 1988, and was completed in 1990.

อาคารสถาบัน 3

ผู้ช่วยศาสตราจารย์จาดูรนต์ วัฒนผาสุก รองศาสตราจารย์มุสดี ทิพทัส
และรองศาสตราจารย์ ดร.บัณฑิต จุลาสัย
พ.ศ. 2533

อาคารสถาบัน 3 ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกของอาคารสถาบัน 2 เพื่อเป็นที่ตั้งของสถาบันต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อมของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้แก่สถาบันเทคโนโลยีชีวภาพและวิศวกรรมพันธุศาสตร์ สถาบันวิจัยทรัพยากรทางน้ำ วิทยาลัยวิทยาศาสตร์สาธารณสุข สถาบันวิจัยพลังงาน และศูนย์เครื่องมือวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เป็นต้น โดยมีส่วนกลาง คือสำนักบริหารระบบกายภาพเป็นผู้ดูแลระบบอาคารส่วนกลาง

อาคารสถาบัน 3 เริ่มก่อสร้างเมื่อวันที่ 20 พฤศจิกายน พ.ศ. 2531 แล้วเสร็จเมื่อวันที่ 19 กรกฎาคม พ.ศ. 2533 ออกแบบโดยผู้ช่วยศาสตราจารย์จาดูรนต์ วัฒนผาสุก รองศาสตราจารย์มุสดี ทิพทัส และรองศาสตราจารย์ ดร.บัณฑิต จุลาสัย เป็นอาคารโครงสร้างคอนกรีตเสริมเหล็กสูง 14 ชั้น พื้นที่ใช้สอย 6,684 ตารางเมตร ลักษณะอาคารได้ถูกลง มีบันไดทางขึ้นขนาดใหญ่จากชั้นพื้นดินถึงลานชั้นสองทางด้านทิศใต้ เชื่อมต่อกับอาคารสถาบัน 2 และนำเข้าสู่โถงรับรองของอาคารสถาบัน 3 ซึ่งมีพื้นที่ต่อเนื่องกับห้องประชุมขนาดใหญ่

Institute 3 Building

Associate Professor Phutsadee Tiptus, Assistant Professor Chaturon Vadhanabhasuk,
and Associate Professor Dr Bundit Chulasai
1990

Located east of Institute 2 Building, Institute 3 Building was meant to provide space for University-affiliated institutes, especially those pertaining to science, technology, and the environment, including the Institute of Biotechnology and Genetic Engineering, Aquatic Resources Research Institute, College of Public Health Sciences, Energy Research Institute, and Scientific and Technological Research Equipment Centre. The building is operated by the Physical Resources Management Office.

Construction of Institute 3 Building began on November 20th, 1988, and was completed on July 19th, 1990. It was designed by Associate Professor Phutsadee Tiptus, Assistant Professor Chaturon Vadhanabhasuk, and Associate Professor Dr Bundit Chulasai as a 14-storey reinforced concrete structure, with a gross functional area of 6,684 square meters. The ground floor is largely open, with the main floor elevated up, linked by a large exterior staircase that leads to a raised plaza that also connects to Institute 2 Building. The plaza opens into the main entrance hall of Institute 3 Building, as well as the main auditorium inside.

อาคารศศปาลูกา

รองศาสตราจารย์ ม.ล. ประทีป มาลากุล
รองศาสตราจารย์อวยชัย วุฒิโฆสิต และนายเสนิส อยู่พูล
พ.ศ. 2533

อาคารศศปาลูกาเป็นที่ทำการของสถาบันบัณฑิตบริหารธุรกิจแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งจัดตั้งขึ้นในพ.ศ. 2525 ต่อมาในวันที่ 5 ธันวาคม พ.ศ. 2530 ในวโรกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษาครบ 5 รอบ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานนาม “ศศินทร์” เป็นชื่อสถาบัน โดยมีที่มาจากคำในภาษาสันสกฤต 2 คำ ได้แก่ “ศศ” หมายถึง กระต่าย ซึ่งเป็นป็นักขัตร์ที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงพระราชสมภพ และ “อินทร์” หมายถึง หัวหน้าหรือผู้เป็นใหญ่ ดังนั้น ศศินทร์ จึงหมายความว่า หัวหน้าของเหล่ากระต่าย นอกจากนี้ ยังพระราชทานนาม “ศศปาลูกา” เป็นชื่ออาคารเรียน และ “ศศนิเวศ” เป็นชื่อหอพักนานาชาติด้วย

อาคารศศปาลูกาเป็นที่ทำการของสถาบันบัณฑิตบริหารธุรกิจศศินทร์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีห้องเรียน ห้องประชุมและสัมมนา สำนักงาน ศูนย์การวิจัยฝึกอบรม

และศูนย์ให้คำปรึกษา ของสถาบันบัณฑิตบริหารธุรกิจศศินทร์ ตลอดจนห้องสมุดประชาชนอิก-จำไพพรรณิ ซึ่งเป็นห้องสมุดหนังสือและเอกสารทางธุรกิจนานาชาติ และที่จอดรถ

อาคารศศปาลูกาออกแบบโดยรองศาสตราจารย์ ม.ล.ประทีป มาลากุล รองศาสตราจารย์อวยชัย วุฒิโฆสิต และนายเสนิส อยู่พูล เริ่มก่อสร้างในพ.ศ. 2532 แล้วเสร็จในพ.ศ. 2533 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเสด็จพระราชดำเนินเปิดอาคารศศปาลูกา สถาบันบัณฑิตบริหารธุรกิจศศินทร์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยในวันที่ 20 ธันวาคม พ.ศ. 2533 ต่อมาในพ.ศ. 2537 มีการก่อสร้างต่อเติมอาคารศศปาลูกา ในปัจจุบันจึงเป็นอาคารสูง 11 ชั้น มีพื้นที่ใช้สอยรวม 28,013 ตารางเมตร

Sasa Pathasala Building

Associate Professor ML Pratheep Malakul,
Associate Professor Auichai Vudhikosit, and Senis Yupool
1990

Sasa Pathasala Building was built for the Graduate Institute of Business Administration (GIBA), Chulalongkorn University, which was established in 1982. On December 5th, 1987, on the auspicious occasion of His Majesty King Bhumibol Adulyadej's 5th Cycle, he graciously granted GIBA with its new name, Sasin, a combination of two Sanskrit words for "rabbit" and "Indra;" the rabbit is the zodiac animal of the year of the king's birth, and Indra is the leader, the powerful. Accordingly, Sasin means the leader of the rabbits. On the same occasion the king granted the name Sasa Pathasala for Sasin's new building, and Sasa Nives, for its international dormitory.

Sasa Pathasala Building provides Sasin Graduate Institute of Business Administration with lecture halls, conference and meeting rooms, office spaces, research and training center, an advisory center, as well as the

Prajadhipok-Rambhai Barni Library, an important repository of materials on business, management, marketing, finance, economics and accounting.

Sasa Pathasala Building was designed by Associate Professor ML Pratheep Malakul, Associate Professor Auichai Vudhikosit, and Senis Yupool. Construction began in 1989, and was completed in the following year. His Majesty King Bhumibol Adulyadej presided over the inauguration ceremony of the building on December 20th, 1990.

In 1994 Sasa Pathasala Building was enlarged. At present it is an 11-storey building, with a gross functional area of 28,013 square meters.

Sasin
Thailand's first international accredited business school
AACSB
EQUIS

บัณฑิตวิทยาลัย
Sasin Graduate Institute of Business Administration
Sasa Parasala

Sasin Graduate Institute of Business Administration
บัณฑิตวิทยาลัย

อาคารบรมราชกุมารี

ศาสตราจารย์ผู้สตี ทิพทัส ผู้ช่วยศาสตราจารย์จาตุรนต์ วัฒนผาสุก
และรองศาสตราจารย์ ดร.บัณฑิต จุลาสัย
พ.ศ. 2537

อาคารบรมราชกุมารีเป็นอาคารเรียนรวมสาขามนุษยศาสตร์ ตั้งอยู่ระหว่างคณะอักษรศาสตร์ และคณะศิลปกรรมศาสตร์ เริ่มก่อสร้างในพ.ศ. 2533 แล้วเสร็จในพ.ศ. 2537 สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานชื่ออาคาร และเสด็จพระราชดำเนินมาทรงเปิดอาคาร เนื่องในวาระครบรอบ 77 ปี แห่งการสถาปนาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในวันที่ 26 มีนาคม พ.ศ. 2537

อาคารบรมราชกุมารีออกแบบโดยรองศาสตราจารย์ ดร.บัณฑิต จุลาสัย ศาสตราจารย์ผู้สตี ทิพทัส และผู้ช่วยศาสตราจารย์จาตุรนต์ วัฒนผาสุก เป็นอาคารสูง 15 ชั้น อาคารแบ่งออกได้เป็นสามส่วน คือส่วนล่าง (ชั้นที่ 1-2) เป็นห้องโถง สำนักงานอาคาร ศูนย์คอมพิวเตอร์ สหกรณ์ออมทรัพย์ จุฬาฯ ฯลฯ ส่วนกลาง (ชั้นที่ 3-7) เป็นห้องบรรยายและห้อง

สัมมนาขนาดต่างๆ รวม 50 ห้อง ส่วนบน (ชั้นที่ 8-15) เป็นห้องภาควิชาและศูนย์ต่างๆ ของคณะอักษรศาสตร์ ห้องพักคณาจารย์คณะอักษรศาสตร์และคณะศิลปกรรมศาสตร์ ตลอดจนฝ่ายจดหมายเหตุของหอประวัติ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เนื่องจากอาคารบรมราชกุมารีเป็นอาคารสูงที่ตั้งอยู่ใกล้ชิดกับอาคารอนุรักษ์ที่สำคัญอย่างยิ่งของมหาวิทยาลัย คืออาคารมหาจุฬาลงกรณ์ และอาคารมหาวชิราวุธ ซึ่งเป็นอาคารสูงสองชั้น มีรูปแบบไทยประยุกต์ คณะผู้ออกแบบจึงพยายามออกแบบให้อาคารบรมราชกุมารีมีลักษณะบางประการที่สะท้อนถึงอาคารเก่าทั้งสองหลัง โดยเฉพาะในส่วนล่าง ซึ่งมีทิวเสาสีเหลี่ยมขนาดใหญ่ การตกแต่งบัวคอนกรีตที่ฐานอาคาร ตลอดจนการทำซุ้มทางเข้าเป็นหน้าบันแบบไทยที่ลดทอนรายละเอียดลง เป็นต้น

Boromrajakumari Building

Associate Professor Phutsadee Tiptus, Assistant Professor Chaturon Vadhanabhasuk,
and Associate Professor Dr Bundit Chulasai
1994

Located between the Faculty of Art and the Faculty of Fine and Applied Arts, Boromrajakumari Building was designed as an academic building for the humanities. Construction began in 1990, and was completed in 1994. The building's name was given by Her Royal Highness Princess Maha Chakri Sirindhorn, who graciously presided over the inauguration ceremony of Boromrajakumari Building on March 26th, 1994, the 77th anniversary of the foundation of Chulalongkorn University.

Designed by Associate Professor Phutsadee Tiptus, Assistant Professor Chaturon Vadhanabhasuk, and Associate Professor Dr Bundit Chulasai, Boromrajakumari Building is a 15-storey structure that consists of three parts. The lower part, floors 1 and 2, has the main entrance hall, building administrative office, computing center, a branch office of

C.U. Savings Cooperative, among others. The middle part, floors 3-7, features 50 lecture and conference rooms of various sizes. The top part, floors 8-15, are occupied by the Faculty of Art's departments and centers, office spaces for faculty members of both the Faculty of Art and the Faculty of Fine and Applied Arts, and the archival section of the University's Memorial Hall.

Given its adjacency to low-rise historic buildings in applied Thai style, namely Maha Chulalongkorn and Maha Vajiravudh Buildings, Boromrajakumari Building was carefully designed to reflect the essential features of the neighboring historic buildings. The lower part of the new building is therefore adorned with rows of square columns, base mouldings, as well as the simplified gable form above the main entrance.

อาคารประชาธิปก - ราไพพรรณี

รองศาสตราจารย์สมสิทธิ์ นิตยะ
พ.ศ. 2537

อาคารประชาธิปก - ราไพพรรณี ออกแบบโดยรองศาสตราจารย์สมสิทธิ์ นิตยะ เป็นอาคารสูง 9 ชั้น พื้นที่ใช้สอยรวม 4,618 ตารางเมตร สร้างขึ้นบนพื้นที่ระหว่าง คณะรัฐศาสตร์กับคณะเศรษฐศาสตร์ เริ่มก่อสร้างในพ.ศ. 2533 โดยพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จฯ แทนพระองค์ทรงวางศิลาฤกษ์ ในวันที่ 19 กรกฎาคม พ.ศ. 2533 มีพิธีเปิดอาคารในวันที่ 4 สิงหาคม พ.ศ. 2537 ปัจจุบันอาคารประชาธิปก-ราไพพรรณี เป็นที่ตั้งของสถาบันเอเชียศึกษา สถาบันการขนส่ง สถาบันศึกษาความมั่นคงและนานาชาติ สถาบันไทยศึกษา วิทยาลัยประชากรศาสตร์ สถาบันวิจัยสังคม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ตลอดจนมูลนิธิประชาธิปก-ราไพพรรณี

Prajadhipok - Rambhai Barni Building

Associate Professor Somsit Nitaya
1994

Designed by Associate Professor Somsit Nitaya, Prajadhipok-Rambhai Barni Building is a 9-storey structure located between the Faculty of Political Science and the Faculty of Economics. With a gross floor area of 4,618 square meters, construction of the building began in 1990. On July 19th, 1990, on behalf of His Majesty the King, Her Royal Highness Princess Maha Chakri Sirindhorn graciously presided over the laying of the foundation stone of Prajadhipok-Rambhai Barni Building. After the building was completed, it was inaugurated on August 4th, 1994. At present Prajadhipok-Rambhai Barni Building accommodates various institutes: the Institute of Asian Studies, Transportation Institute, the Institute of Security and International Studies, the Institute of Thai Studies, College of Population Studies, Social Research Institute, and Prajadhipok-Rambhai Barni Foundation.

อาคารนารถ โพรธิประสาท

ผู้ช่วยศาสตราจารย์กิติ ลินธุเสก และรองศาสตราจารย์อวยชัย วุฒิโฆสิต
พ.ศ. 2537

อาคารนารถ โพรธิประสาทเป็นอาคารเรียนของคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ เป็นอาคารสูง 10 ชั้น ออกแบบโดยผู้ช่วยศาสตราจารย์กิติ ลินธุเสก และรองศาสตราจารย์อวยชัย วุฒิโฆสิต วางอาคารยาวตามพื้นที่ตั้งอาคาร โอบล้อมลานกลาง คณะ ปีกอาคารด้านตะวันออกเป็นห้องบรรยายและห้องปฏิบัติการสตูดิโอสำหรับนิสิต ส่วนปีกด้านตะวันตกเป็นสำนักงานภาควิชาต่างๆ และห้องพักอาจารย์ รูปทรงภายนอก แบ่งเป็นส่วนฐาน สูงเท่าอาคารอนุรักษ์ด้านหน้า คืออาคารสถาปัตยกรรม 1 ส่วนตัวอาคาร และส่วนยอด ซึ่งมุงหลังคาปั้นหยา อ้างอิงสัดส่วนจากอาคารสถาปัตยกรรม 1 ใช้วัสดุสีซีเปีย (sepia) อันเป็นสีประจำคณะกับวัสดุภายนอกบางส่วน และมีตราสัญลักษณ์คณะฯ ประดับที่ยอดอาคารตรงกลาง

อาคารนารถ โพรธิประสาท ได้รับนามตามอาจารย์นารถ โพรธิประสาท ผู้ก่อตั้งคณะฯ และวางรากฐานการศึกษาวิชาสถาปัตยกรรมศาสตร์อย่างสมัยใหม่ในประเทศไทย เริ่มก่อสร้างเมื่อวันที่ 12 ตุลาคม พ.ศ. 2535 แล้วเสร็จวันที่ 20 กรกฎาคม พ.ศ. 2537 สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ เสด็จพระราชดำเนินทรงเปิดอาคารในวันที่ 26 มีนาคม พ.ศ. 2538 ทั้งนี้ในภายหลังมีการต่อเติมหลังคาปั้นหยาที่ยอดอาคารทางทิศตะวันออก นับเป็นชั้นที่ 11

Nart Bhodhiprasat Building

Assistant Professor Kiti Sindhuseka and Associate Professor Auichai Vudhikosit
1994

Built for the academic activities of the Faculty of Architecture, Nart Bhodhiprasat Building was a 10-storey structure that was designed by Assistant Professor Kiti Sindhuseka and Associate Professor Auichai Vudhikosit. Running along the length of the limited site, the building encloses two courtyards within the faculty compound. The eastern wing of the building consists of lecture halls and design studios for students, while the western side contains various departmental offices as well as offices for faculty members. The building's façade is divided into three parts: the base, which corresponds to the design of the historic Architecture 1 Building, the main body, and the top, which is capped with a hip roof proportionally similar to that of the historic building. Certain parts of the exterior elements are finished in sepia, the Faculty color. At the top of the central tower there is also the Faculty emblem.

The new building was named after Nart Bhodhiprasat, the founder of the Faculty, who laid down the groundworks for the modern architectural education in Thailand. Construction of the building began on October 12th, 1992, and was completed on July 20th, 1994. Her Royal Highness Princess Maha Chakri Sirindhorn graciously presided over the inauguration ceremony of Nart Bhodhiprasat Building on March 26th, 1995. Subsequently, a floor was added on top of the building, so now it stands 11-storey tall.

อาคารประชุมสุข อาชวอำรุง (อาคารครุศาสตร์ 3)

รองศาสตราจารย์ ดร.สันติ ฉันทวิลาสวงศ์ และรองศาสตราจารย์ ดร.วีระ สัจกุล
พ.ศ. 2538

อาคารครุศาสตร์ 3 เดิมเป็นอาคารเรียนของคณะครุศาสตร์ สูงสามชั้น ต่อมาในพ.ศ. 2535 คณะครุศาสตร์มีความจำเป็นต้องการพื้นที่สำหรับการเรียนการสอนที่ขยายออกไป จึงรื้ออาคารดังกล่าวลงพร้อมกับอาคารครุศาสตร์ 5 เพื่อสร้างอาคารใหม่ เป็นอาคารสูง 8 ชั้น พื้นที่ใช้สอยรวม 10,862 ตารางเมตร ออกแบบโดยรองศาสตราจารย์ ดร.สันติ ฉันทวิลาสวงศ์ และรองศาสตราจารย์ ดร.วีระ สัจกุล เริ่มก่อสร้างขึ้นในวันที่ 10 กันยายน พ.ศ. 2535 แล้วเสร็จในวันที่ 9 กันยายน พ.ศ. 2537 เปิดใช้งานอย่างเป็นทางการในวันที่ 26 มีนาคม พ.ศ. 2538 โดยได้รับนามว่า อาคารประชุมสุข อาชวอำรุง เพื่อเป็นที่ระลึกถึงศาสตราจารย์ ดร.ประชุมสุข อาชวอำรุง คณบดีคณะครุศาสตร์ ในช่วงพ.ศ. 2504 ถึงพ.ศ. 2518

อาคารประชุมสุข อาชวอำรุงเป็นอาคารเรียน และเป็นที่ตั้งของภาควิชา นโยบายการจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา สาขาวิชาดนตรีศึกษา งานวิจัยและบริการวิชาการ สำนักงานกิจการนิสิตและนิสิตเก่าสัมพันธ์ งานวิรัชกิจและกิจการพิเศษ และศูนย์เทคโนโลยีการศึกษา

Prachumsuk Achava -Amrung Building

Associate Professor Dr Santi Chantavilasvong and Associate Professor Dr Vira Sachakul
1995

On the site where Prachumsuk Achava-Amrung Building now stands there used to be a 3-storey building named Education 3 Building, which was used for various academic purposes. Nearby there was also Education 5 Building. In 1992 the Faculty of Education decided to demolish the two buildings and to construct in their place a new building. Designed by Associate Professor Dr Santi Chantavilasvong and Associate Professor Dr Vira Sachakul, it was an 8-storey structure, with a gross functional area of 10,862 square meters. Construction began on September 10th, 1992, and was completed on September 9th, 1994. The building was formally inaugurated on March 26th, 1995. It was named after Professor Dr Prachumsuk Achava-Amrung, the dean of the Faculty of Education between 1961 and 1975.

Apart from its educational use, Prachumsuk Achava-Amrung Building also accommodates various other functions such as the offices for the Department of Educational Policy, Management, and Leadership, Department of Research and Psychology, Division of Music Education, Office of Research and Academic Services, Office of Student Affairs and Alumni Relations, Office of International and Special Affairs, and the Educational Technology Center.

อาคารวิทยกิตติ

รองศาสตราจารย์เลอสม สถาปิตานนท์ รองศาสตราจารย์ ดร.ทิพย์สุดา ปทุมานนท์
และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปิ่นรัชฎ์ กาญจนนัชฐิติ
พ.ศ. 2538

อาคารวิทยกิตติตั้งอยู่ที่ซอยจุกาฯ 64 บริเวณสยามสแควร์ ก่อสร้างขึ้นบนพื้นที่โรงอาหารรวม 2 เดิม โดยมหาวิทยาลัยได้มอบหมายให้รองศาสตราจารย์เลอสม สถาปิตานนท์ รองศาสตราจารย์ ดร.ทิพย์สุดา ปทุมานนท์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปิ่นรัชฎ์ กาญจนนัชฐิติ เป็นผู้ออกแบบ เริ่มก่อสร้างเมื่อวันที่ 30 กรกฎาคม พ.ศ. 2536 แล้วเสร็จเมื่อวันที่ 28 กรกฎาคม พ.ศ. 2538

อาคารวิทยกิตติเป็นอาคารสูง 20 ชั้น มีประโยชน์ใช้สอยหลายประเภท โดยชั้นใต้ดินเป็นโรงอาหาร ร้านถ่ายเอกสาร ร้านเบเกอรี่ ร้านค้าขนาดเล็ก ชั้นล่างมีศูนย์หนังสือจุกาฯ และบริติชเคาน์ซิล (The British Council) ถัดขึ้นไปเป็นที่จอดรถรวม 8 ชั้น ส่วนที่เหลือขึ้นไปเป็นพื้นที่สำหรับคณะ สถาบัน และสำนักงานอื่นๆ ของมหาวิทยาลัย รวมทั้งพื้นที่สำหรับให้บริษัทเอกชนเช่า จึงเป็นอาคารที่มีความซับซ้อน มีรูปทรงที่เกิดจากข้อจำกัดของที่ตั้งและความต้องการเชิงหน้าที่ใช้สอย ทั้งกิจกรรมเพื่อการศึกษาและกิจกรรมเชิงพาณิชย์ โดยคำนึงถึงที่ตั้งซึ่งติดกับสยามสแควร์ มีการออกแบบพื้นที่รอบอาคารให้ดูเชื่อถือ ต่อเนื่องกับทางเท้าและพื้นที่ว่างโดยรอบ เว้นช่องแสงให้ชั้นใต้ดินโปร่งโล่ง ไม่อึดอัด เป็นต้น

Witthayakit Building

Associate Professor Lersom Sthapitanonda, Associate Professor Dr Tipsuda Patumanon,
and Assistant Professor Dr Pinraj Khanjanusthiti
1995

Located on Soi Chula 64, next to Siam Square, Witthayakit Building replaced an old canteen. It was designed by Associate Professor Lersom Sthapitanonda, Associate Professor Dr Tipsuda Patumanon, and Assistant Professor Dr Pinraj Khanjanusthiti. Construction began on July 30th, 1993, and was completed on July 28th, 1995.

Witthayakit Building is a 20-storey mixed-use building. The basement level accommodates a canteen as well as a number of shops. The ground floor has a large branch of Chulalongkorn University Bookshop and the British Council, which also occupies the mezzanine floor. Next are eight floors of parking spaces, topped by the remaining office floors, which are occupied by various faculties and institutes under the aegis of the University, as well as rentable office spaces. Witthayakit is thus a complex building, its form simultaneously shaped by conditions of its setting and complex program requirements. With a mix of academic and commercial functions and the prime location next to Siam Square, spaces around the building are carefully designed to create an inviting, fluid flow of spaces. Gaps between the sidewalks and the building help make the basement airy and pleasant.

อนุสรณ์สถาน นร.สท. 2488

พ.ศ. 2538

อนุสรณ์สถาน นร.สท. 2488 ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือของอาคารมหาธีรราชานุสรณ์ สร้างขึ้นในพ.ศ. 2538 เพื่อเป็นที่ระลึกถึงการที่นิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 298 นายที่ศึกษาอยู่ในพ.ศ. 2488 ได้มีส่วนร่วมปกป้องเอกราชอธิปไตยของชาติ เมื่อครั้งสงครามมหาเอเซียบูรพาที่แผ่ขยายมาจากสงครามโลกครั้งที่ 2 โดยเข้าร่วมโรงเรียนนายทหารสารวัตร และโรงเรียนนายสิบทหารสารวัตรทหาร เป็นนักเรียนสารวัตรทหาร (นร.สท.) เพื่อปฏิบัติงานสนับสนุนกองกำลังเสรีไทย ในช่วงสงครามมหาเอเซียบูรพา

อนุสรณ์สถาน นร.สท. 2488 เป็นหินธรรมชาติแท่งเดียว สูงประมาณ 3.50 เมตร กว้างประมาณ 2.50 เมตร ประดิษฐานอยู่บนฐานกลม ด้านหน้ามีแผ่นศิลาจารึกประวัติความเป็นมา มีพิธีเปิดอนุสรณ์สถานอย่างเป็นทางการในวันที่ 18 ธันวาคม พ.ศ. 2538

Memorial to 1945 Student Military Police

1995

Located northeast of Maha Thirarachanusorn Building, the Memorial to 1945 Student Military Police was constructed in 1995 to commemorate the historic act in 1945 when 298 Chulalongkorn University students voluntarily enlisted as Student Military Police, accompanying the Free Thai Movement's resistance activities towards the end of World War II.

The Memorial to 1945 Student Military Police is a single block of natural rock, 3.50 meters high and 2.50 meters wide. It is placed on a circular base with an inscription. The memorial was inaugurated on December 18th, 1995.

ลานจามจรี

พ.ศ. 2538

ต้นจามจรีมีความผูกพันกับจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นมหาวิทยาลัยแห่งแรกของประเทศมาตั้งแต่แรกสถาปนา เป็นต้นไม้ที่มีอยู่ทั่วไปในพื้นที่บริเวณมหาวิทยาลัยตลอดจนตามถนนในย่านปทุมวัน อย่างไรก็ตาม ใกราวพ.ศ. 2500 มีการพัฒนากายภาพของมหาวิทยาลัย การสร้างอาคารใหม่ๆ ทำให้ต้นจามจรีมีน้อยลงจนสังเกตได้ เมื่อความทราบเบื้องพระยุคลบาท ในวันที่ 15 มกราคม พ.ศ. 2505 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้เสด็จพระราชดำเนินมาปลูกต้นจามจรี ณ บริเวณสนามด้านทิศตะวันตกเฉียงใต้ของหอประชุมจุฬาฯ รวม 5 ต้น โดยมีพระราชกระแสความว่า ทรงปลูกต้นจามจรีเหล่านี้ที่พระตำหนักเปี่ยมสุข วังไกลกังวล หัวหิน ซึ่งได้เจริญงอกงามขึ้นแล้ว จึงทรงเห็นว่าควร “เข้ามหาวิทยาลัย” เสียที สถานที่เรียนนั้นไม่มีที่ใดเหมาะเท่าจุฬาฯ จึงทรงนำมาปลูกไว้ที่จุฬาฯ ในวันที่ ๒๕ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๓๘ และมีพระราชดำรัสสั่งว่า “ฝากต้นไม้ไว้ห้าต้น ให้เป็นเครื่องเตือนใจตลอดกาล”

ถึงพ.ศ. 2538 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยตระหนักถึงความสำคัญทางประวัติศาสตร์ของจามจรี ทรงปลูกทั้งห้าต้น จึงดำเนินการอนุรักษ์ต้นไม้นี้ พร้อมกับปรับปรุงภูมิทัศน์บริเวณต้นจามจรีทั้งห้าต้น เป็นพื้นที่ 1,650 ตารางเมตร ให้ชื่อว่า ลานจามจรี แล้วเสร็จในวันที่ 25 มีนาคม พ.ศ. 2539 สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จพระราชดำเนินทรงเปิดลานจามจรีในวันถัดมา เนื่องในวาระครบรอบ 79 ปี แห่งการสถาปนาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Chamchuri Court

1995

Chamchuri trees, *Albizia saman*, has been closely associated with Chulalongkorn University since its inception. Numerous chamchuri trees were found not only on campus, but along the streets in Pathumwan area. However, by the 1960s, the number of chamchuri trees on campus was noticeably diminished, due to the construction of new buildings. After His Majesty King Bhumibol Adulyadej learnt of this fact, on January 15th, 1962, the king visited the University, personally planting five chamchuri trees on the lawn southwest of the Auditorium. According to His Majesty, he planted these trees himself at Phra Tamnak Piam Suk, Klai Kangwon Palace, Hua Hin. As the saplings had grown into small trees, it was time for them to “enter the University,” none of which was more appropriate than Chulalongkorn University. The king also left a parting remark that he wished to “leave these five trees as an everlasting memento.”

Realizing the historical importance of these five chamchuri trees, in 1995 the University had rehabilitated the trees, while the grounds around the five trees were also improved. With an area of 1,650 square meters, it was called Chamchuri Court, and it was officially inaugurated by Her Royal Highness Princess Maha Chakri Sirindhorn on March 26th, 1996.

อาคาร 60 ปี สัตวแพทยศาสตร์

รองศาสตราจารย์ ดร.วีระ สัจกุล และคณะ
พ.ศ. 2538

ในพ.ศ. 2538 คณะรัฐมนตรีมีมติอนุมัติโครงการเพิ่มการผลิตสัตวแพทยศาสตร์บัณฑิต เป็นโครงการระยะยาว 15 ปี โดยที่คณะสัตวแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้รับมอบหมายให้รับนิสิตเพิ่มเป็นจำนวนมาก เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน ตลอดจนปฏิบัติการทดลองในสัตว์ จึงได้รับงบประมาณจัดสร้างอาคารเรียนสูง 14 ชั้น ประกอบด้วยห้องเรียน ห้องภาควิชาต่างๆ ตลอดจนห้องสมุด และอาคารสัตว์ทดลองสูง 8 ชั้น อยู่เชื่อมติดกัน ซึ่งทางมหาวิทยาลัยได้มอบหมายให้รองศาสตราจารย์ ดร.วีระ สัจกุล และคณะ เป็นผู้ออกแบบ มีพื้นที่ใช้สอยรวม 25,776 ตารางเมตร ก่อสร้างแล้วเสร็จในเดือนเมษายน พ.ศ. 2538 อันเป็นวาระครบรอบ 60 ปีแห่งการสถาปนาคณะฯ อาคารนี้จึงมีชื่อว่า อาคาร 60 ปี สัตวแพทยศาสตร์

60th Anniversary Veterinary Science Building

Associate Professor Dr Vira Sachakul et al.
1995

In 1995, the Cabinet gave an approval to a 15-year program to increase the number of graduates in veterinary science. As a part of the program, the Faculty of Veterinary Science, Chulalongkorn University had to greatly increase the number of its students. Accordingly, a budget was allocated for the construction of a new building for educational purposes. The result was a 14-storey building, providing spaces for lecture rooms, departmental offices, laboratories, and a library, together with an 8-storey laboratory animal tower. The buildings had a total floor area of 25,776 square meters, and were designed by a team of architects, led by Associate Professor Dr Vira Sachakul. Construction was completed in April 1995, when the Faculty of Veterinary Science celebrated its 60th anniversary. Accordingly, the new building was named 60th Anniversary Veterinary Science Building.

อาคารสมเด็จพระเจ้า 93 ปี

ศาสตราจารย์ ดร. วิมลสิทธิ์ ทรยางกูร และรองศาสตราจารย์ฐานิศวรรี เจริญพงศ์
พ.ศ. 2539

ในวาระที่คณะทันตแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้ก่อตั้งมาครบ 50 ปีในพ.ศ. 2533 และเป็นปีมหามงคลที่ สมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี มีพระชนมายุ 90 พรรษา ทางคณะฯ ได้รับความร่วมมือจากภาครัฐ ภาคเอกชน และศิษย์เก่า ตลอดจนผู้มีผู้จิตศรัทธาร่วมกันจัดสร้างอาคารโรงพยาบาล คณะทันตแพทยศาสตร์ขึ้นเพื่อถวายเป็นพระราชกุศล ให้เป็นโรงพยาบาลทางทันตกรรมแห่งแรกในประเทศไทย รักษาพยาบาลผู้ป่วยด้านศัลยกรรมช่องปาก กระดูกขากรรไกรและใบหน้า รวมทั้งโรคฟันอื่นๆ อย่างครบวงจร โดยใช้งบประมาณทั้งสิ้นรวม 317,900,000 บาท

อาคารโรงพยาบาลคณะทันตแพทยศาสตร์ อยู่ที่ริมถนน อังรีดุนันต์ เป็นอาคารสูง 15 ชั้น สร้างขึ้นบนพื้นที่ตึกรังสีวิทยา และคลินิกทันตกรรมเดิม เพื่อเป็นโรงพยาบาลทันตกรรม เฉพาะทางครบวงจรที่ใหญ่ที่สุดในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และใหญ่เป็นอันดับสองในเอเชีย ออกแบบโดยศาสตราจารย์

ดร. วิมลสิทธิ์ ทรยางกูร และรองศาสตราจารย์ ดร. ฐานิศวรรี เจริญพงศ์ สมเด็จพระญาณสังวร สมเด็จพระสังฆราชสกลมหาสังฆปริณายก เสด็จทรงวางศิลาฤกษ์อาคารในวันที่ 3 กรกฎาคม พ.ศ. 2535 เริ่มก่อสร้างเมื่อวันที่ 27 กรกฎาคม พ.ศ. 2535 ต่อมาในพ.ศ. 2536 ในวโรกาสที่สมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนีมีพระชนมายุ 93 พรรษา ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานนาม อาคารโรงพยาบาลคณะทันตแพทยศาสตร์ ว่า “อาคารสมเด็จพระเจ้า 93” อันเป็นสิริมงคลอย่างยิ่งแก่คณะทันตแพทยศาสตร์ และจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งได้จัดสร้างพระรูปหล่อสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี ขนาดเท่าพระองค์จริง ประดิษฐานไว้ ณ บริเวณโถงชั้น 2 ของอาคาร

การก่อสร้างอาคารสมเด็จพระเจ้า 93 แล้วเสร็จในวันที่ 13 ธันวาคม พ.ศ. 2537 โดยมีสมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร ทรงเป็นประธานในพิธีเปิดเมื่อวันที่ 25 ตุลาคม พ.ศ. 2539

Somdej Ya 93 Building

Professor Dr Vimolsiddhi Horayankura
and Associate Professor Dr Tanis Chareonpongse
1996

In 1990, on the 50th anniversary of the Faculty of Dentistry, Chulalongkorn University, and the 90th birthday anniversary of Her Royal Highness Princess Srinagarindra, the Princess Mother, the Faculty embarked upon a plan to build Thailand's first dental hospital. The Faculty received funding from not only the government, but also the private sector, and alumni, towards the budget of 317,900,000 baht for the construction of the hospital building, in honor of the Princess Mother. The new dental hospital would offer a full dental service, including oral and maxillofacial surgery.

Located on Henri Dunant Road, the new hospital is a 15-storey building that was to be the largest of its kind in Southeast Asia, and the second largest in Asia. It was designed by Professor Dr Vimolsiddhi Horayankura and

Associate Professor Dr Tanis Chareonpongse. His Holiness Somdet Phra Nyanasamvara, the Supreme Patriarch, graciously presided over the laying of the foundation stone of the building on July 3rd, 1992, and construction began on July 27th of the same year.

In 1993, on the auspicious occasion of the Princess Mother's 93rd birthday, she graciously granted the name of the new hospital building as Somdej Ya 93 Building. In recognition of her everlasting benevolence, the University erected a life-sized statue of the Princess Mother in the main hall on the 2nd floor of the new building. Construction of Somdej Ya 93 Building was completed on December 13th, 1994. His Royal Highness Prince Maha Vajiralongkorn, the Crown Prince, presided over the inauguration ceremony of the building on October 25th, 1996.

อาคารเจริญวิศวกรรม (อาคารวิศวกรรมศาสตร์ 4)

รองศาสตราจารย์วีระ บูรณากาญจน์
พ.ศ. 2539

อาคารวิศวกรรมศาสตร์ 4 ปัจจุบันคือ อาคารเจริญวิศวกรรม คณะวิศวกรรมศาสตร์ เป็นอาคารสูง 20 ชั้น ออกแบบโดยรองศาสตราจารย์วีระ บูรณากาญจน์ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จพระราชดำเนินมาทรงวางศิลาฤกษ์เมื่อวันที่ 4 สิงหาคม พ.ศ. 2537 เริ่มก่อสร้างอาคารในวันที่ 18 กันยายน พ.ศ. 2537 อาคารแล้วเสร็จเมื่อวันที่ 24 มีนาคม พ.ศ. 2539

อาคารวิศวกรรมศาสตร์ 4 เป็นอาคารขนาดใหญ่พิเศษ มีพื้นที่ใช้สอย 23,244 ตารางเมตร รูปทรงอาคารเรียบง่าย เน้นส่วนชั้นล่างด้วยเสากลมขนาดใหญ่สูง 4 ชั้นรองรับส่วนบนของอาคารซึ่งออกแบบโดยเน้นเส้นนอนรอบอาคาร กระจูมิวผนังด้วยกระเบื้องโมเสคสีขาว ต่อมาทางคณะวิศวกรรมศาสตร์ได้เปลี่ยนชื่ออาคารวิศวกรรมศาสตร์ 4 เป็นอาคารเจริญวิศวกรรม ตามราชทินนามของศาสตราจารย์ พระเจริญวิศวกรรม (เจริญ เชนะกุล) อดีตคณบดีคณะวิศวกรรมศาสตร์

Chareon Wisawakam Building

Associate Professor Vira Buranakarn
1996

Originally called Engineering 4 Building, the building presently known as Chareon Wisawakam Building is a 20-storey tower for the Faculty of Engineering that was designed by Associate Professor Vira Buranakarn. On August 4th, 1994, Her Royal Highness Princess Maha Chakri Sirindhorn graciously presided over the laying of the foundation stone of Engineering 4 Building. Construction began on September 18th, 1994, and was completed on March 24th, 1996.

Engineering 4 Building is a very large building, with a gross floor area of 23,244 square meters. With a clean and simple form, the building's lower part is accentuated with round columns that are 4-storey high, carrying the tower, which are marked by horizontal lines of the façade, which are finished with white glazed mosaic tiles. Subsequently, the Faculty of Engineering changed the name of Engineering 4 Building into Chareon Wisawakam Building, in commemoration of Professor Phra Chareon Wisawakam (Charoen Chenakul), a former dean.

แผนที่

ปฐมศตวรรษ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Map of the Architecture of Chulalongkorn University: The First Century

- 1 อาคารฟิสิกส์ 1 (หน้า 20-21)
Physics 1 Building (Page 22-23)
- 2 อาคารศิลปกรรม 1 (หน้า 24-25)
FAA Building 1 (Page 26-27)
- 3 อาคารทันตกรรม 1 (หน้า 28-29)
Dentistry Building 1 (Page 30-31)
- 4 อาคารอรุณ สรเทศน์ (หน้า 32-33)
Arun Sorathet Building (Page 34-35)
- 5 อาคารครุศาสตร์ 1 และอาคารครุศาสตร์ 2 (หน้า 36-37)
Education 1 and Education 2 Buildings (Page 38-39)
- 6 อาคารพิพิธภัณฑ์มหาวิทยาลัย (หน้า 40-41)
Chulalongkorn University Museum (Page 42-43)
- 7 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์ (ฝ่ายมัธยม) (หน้า 44-45)
Chulalongkorn University Demonstration School (Page 46-47)
- 8 อาคารวิศวกรรมศาสตร์ 3 (หน้า 48-49)
Engineering 3 Building (Page 50-51)
- 9 อาคารประสม สถาปิตานนท์ อาคารธรณีวิทยาและพฤกษศาสตร์ และเรือนเพาะชำ (หน้า 52-53)
Prasom Sthapitanonda Building, Geology and Botany Building, and the Greenhouse (Page 54-55)
- 10 สนามกีฬาจุฬาลงกรณ์ (หน้า 56-57)
Chulalongkorn Stadium (Page 58-59)
- 11 อาคารวิทย์พัฒนา (หน้า 60-61)
Witthaya Phatthana Building (Page 62-63)
- 12 สมาคมนิสิตเก่าจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในพระบรมราชูปถัมภ์ (หน้า 64-65)
Chulalongkorn University Alumni Association Under Royal Patronage (Page 66-67)
- 13 อาคารทันตรักรัษฎวิชัย (หน้า 68-69)
Thantarak Wichai Building (Page 69-71)
- 14 อาคารเศรษฐศาสตร์ (หน้า 72-73)
Economics Building (Page 74-75)
- 15 อาคารชัยอัครวิทย์ (หน้า 76-77)
Chaiatsawarak Building (Page 78-79)
- 16 หอพักพุดตาน (หน้า 80-81)
Phuttan Dormitory (Page 82-83)

- 17 อาคารจามจู้รี 7 (หน้า 84-85)
Chamchuri 7 Building (Page 86-87)
- 18 อุโมงค์ (หน้า 88-89)
The Tunnel (Page 90-91)
- 19 อาคารวิศิษฎ์ ประจวบเหมาะ (หน้า 92-93)
Wisit Prachuapmoh Building (Page 94-95)
- 20 อาคารจามจู้รี 3 (หน้า 96-97)
Chamchuri 3 Building (Page 98-99)
- 21 ธรรมสถาน (หน้า 100-101)
Dhammasathan (Page 102-103)
- 22 อาคารเภสัชศาสตร์ (หน้า 104-105)
Pharmaceutical Science Building (Page 106-107)
- 23 สนามกีฬาในร่ม (หน้า 108-109)
Indoor Sports Complex (Page 110-111)
- 24 อาคารเปรมบุรฉัตร (หน้า 112-113)
Prem Purachatra Building (Page 114-115)
- 25 อาคารสถาบัน 2 (หน้า 116-117)
Institute Building 2 (Page 118-119)
- 26 อาคารมหาธีรราชานุสรณ์ (หน้า 120-121)
Maha Thirarachanusorn Building (Page 122-123)
- 27 อาคารเลิศ อุรัสยานันทน์ (หน้า 124-125)
Lert Urasyanandana Building (Page 126-127)
- 28 อาคารศศนิเวศ (หน้า 128-129)
Sasa Niwes Building (Page 130-131)
- 29 อาคารจุลจักรพงษ์ (หน้า 132-133)
Chula Chakrabongse Building (Page 134-135)
- 30 เรือนไทย (หน้า 136-139)
Ruen Thai (Page 140-141)
- 31 เรือนจุฬานฤมิต (หน้า 142-143)
Ruen Chula Narumit (Page 144-145)
- 32 พระบรมราชานุสาวรีย์สมเด็จพระปิยมหาราช
และสมเด็จพระมหาธีรราชเจ้า (หน้า 146-147)
The Monument to King Rama V and King Rama VI
(Page 148-149)
- 33 อาคารจามจู้รี 4 (หน้า 150-151)
Chamchuri 4 Building (Page 152-153)
- 34 อาคารแว่นแก้ว (หน้า 154-155)
Waen Kaew Building (Page 156-157)
- 35 อาคารวิทยาลัยปิโตรเลียมและปิโตรเคมี (หน้า 158-159)
Petroleum and Petrochemical College Building
(Page 160-161)
- 36 อาคารสถาบัน 3 (หน้า 162-163)
Institute 3 Building (Page 164-165)
- 37 อาคารศศปาฐศาลา (หน้า 166-167)
Sasa Pathasala Building (Page 168-169)

- 38 อาคารบรมราชกุมารี (หน้า 170-171)
Boromrajakumari Building (Page 172-173)
- 39 อาคารประชาธิปไตย – ไร่ไพพรรณี (หน้า 174-175)
Prajadhipok – Rambhai Barni Building (Page 176-177)
- 40 อาคารนารถ โภธิประสาธ (หน้า 178-179)
Nart Bhodhiprasat Building (Page 180-181)
- 41 อาคารประชุมสุข อาชวอำรุง (หน้า 182-183)
Prachumsuk Achava-Amrung Building (Page 184-185)
- 42 อาคารวิทยกิตติ (หน้า 186-187)
Witthayakit Building (Page 188-189)
- 43 อนุสรณ์สถาน นร.สท. 2488 (หน้า 190-191)
Memorial to 1945 Student Military Police (Page 192-193)
- 44 ลานจามจรี (หน้า 194-195)
Chamchuri Court (Page 196-197)
- 45 อาคาร 60 ปี สัตวแพทยศาสตร์ (หน้า 198-199)
60th Anniversary Veterinary Science Building (Page 200-201)
- 46 อาคารสมเด็จพระยา 93 ปี (หน้า 202-203)
Somdej Ya 93 Building (Page 204-205)
- 47 อาคารเจริญวิศกรรม (หน้า 206-207)
Chareon Wisawakam Building (Page 208-209)

บรรณานุกรม

Bibliography

เอกสารอ้างอิง / Bibliographic Materials

เอกสารขั้นต้น

- หอประวัติ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, **จ.18.5.13** พิธีเปิดคณะครุศาสตร์ วันที่ 21 มกราคม พ.ศ. 2503.
- หอประวัติ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, **จ.23.56.2** ขออนุมัติเงินงบประมาณก่อสร้างอาคารเรียนโรงเรียนสาธิต คณะครุศาสตร์ เป็นกรณีพิเศษ.
- หอประวัติ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, **จ 18.2.2** โรงแรมสากล.
- หอประวัติ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, **จ.23.14.6** รายชื่อวิศวกรและสถาปนิก.
- หอประวัติ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, **จ.23.14.18** คำกล่าวรายงานในพิธีเปิดอาคารคณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- หอประวัติ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, **จ.23.14.5** รายการก่อสร้าง ประเภทสิ่งของ และวิธีใช้ของตึกเศรษฐศาสตร์ คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- หอประวัติ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, **จ 23.42.2** ธรรมสถาน.
- หอประวัติ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, **จ 23.49.1.3** กรรมการจัดตั้งโรงพิมพ์มหาวิทยาลัย.
- หอประวัติ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, **จ. 18.3.3** การสร้างทางลอดถนนพญาไท.
- หอประวัติ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, **จ.23.24.4** โครงการของสถาบันประชากรศาสตร์.
- หอประวัติ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, **จ 23.58.10** อาคารเรียนรวม เอ.
- หอประวัติ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, **จ 23.36.9** มติของคณะกรรมการตรวจสอบแบบอาคารสถาบันวิทยบริการ.
- หอประวัติ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, **จ.23.22.3** สถาบันบัณฑิตบริหารธุรกิจแห่งจุฬาฯ.
- หอประวัติ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, **จ.23.6.3** ขอที่ดินบริเวณโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา เพื่อขยายตึกคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์.
- หอประวัติ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, **จ.23.6.14** ขอใช้ที่ดินบริเวณโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา สร้างอาคารเรียนของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

หนังสือ / Books

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 70 ปี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, (กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530).

_____, 9 ทศวรรษ พัฒนาการทางกายภาพ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, (กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2550).

_____, ประวัติจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2459-2509, (พระนคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2510).

_____, ประวัติจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2510-2519, (กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2520).

